

İÇİNDEKİLER

	SAYFA NO
ÖZET	VIII
ABSTRACT	IX
ÖNSÖZ	X
KISALTMALAR	XII
 GİRİŞ	 1
I.NÂİL ABBAS PAŞA’NIN HAYATI	2
II.NÂİL ABBAS PAŞA’NIN EDEBÎ KİŞİLİĞİ	3
III.NÂİL ABBAS PAŞA DİVAN’INDA EDEBÎ SANATLAR	8
 BİRİNCİ BÖLÜM	
1.NÂİL ABBÂS PAŞA DİVANI’NIN İNCELENMESİ	16
1.1.Şekil Özellikleri	16
1.1.1.Nazım şekilleri	16
1.1.1.1.Kaside	16
1.1.1.2.Gazel	17
1.1.1.3.Kıtalar	17
1.1.1.4.Tahmis, muhammes, müseddes	17
1.1.1.5.Tarihler	18
1.1.2.Nazım tekniği	19
1.1.2.1.Vezin	19
1.1.2.2.Kafiye ve redif	22
1.2.Muhteva Özellikleri	28
1.2.1.Din ve tasavvuf	28
1.2.1.1.Allah	28
1.2.1.2.Kitaplar	30
1.2.1.3.Ayetler	31
1.2.1.4.Hadisler	32
1.2.1.5.Peygamberler	33

1.2.1.5.1.Hz. Hızır	33
1.2.1.5.2.Hz. İbrahim.....	33
1.2.1.5.3.Hz. İsâ.....	34
1.2.1.5.4.Hz. Muhammed (S.A.V.).....	34
1.2.1.5.5.Hz. Musâ.....	35
1.2.1.5.6.Hz. Süleyman	35
1.2.1.5.7.Hz. Yusuf.....	36
1.2.1.6.Dört halife.....	36
1.2.1.7.Diğer dinî unsurlar	37
1.2.1.7.1.Ahir zaman	37
1.2.1.7.2.Aşk ve kesret	37
1.2.1.7.3.Cennet.....	37
1.2.1.7.4.Cinler	37
1.2.1.7.5.Kaza ve kader	38
1.2.1.7.6.Mahşer	38
1.2.1.7.7.Melekler.....	39
1.2.1.7.8.Hz. Meryem.....	39
1.2.1.7.9.Hz. Muhammed'in (S.A.V) eş, çocuk ve torunları.....	39
1.2.1.7.10.Mürşit	40
1.2.1.7.11.Nefis	40
1.2.1.7.12.Rızık	40
1.2.1.7.13.Riyâ.....	41
1.2.1.7.14.Sûfî ve derviş.....	41
1.2.1.7.15.Zahid.....	42
1.2.1.7.16.Zikir	42
1.2.2. Toplum ve kültür	42
1.2.2.1.Hükümdar ve devlet adamları	42
1.2.2.1.1.Abdülmecid	42
1.2.2.1.2.Darandeli Sadrazam Mustafa İzzet Paşa	43
1.2.2.1.3.Sultan Mahmut	43
1.2.2.1.4.Şehzade Murad	44
1.2.2.1.5.Sultan Süleyman.....	44

1.2.2.2.Tarihi efsanevi kişiler	44
1.2.2.2.1.Asaf.....	44
1.2.2.2.2.Dara, Behram, Nûş-i Revân, Cem	45
1.2.2.2.3.Eflatun	45
1.2.2.2.4.Firavun.....	45
1.2.2.2.5.Hatem	45
1.2.2.2.6.İskender	46
1.2.2.2.7.Karun	46
1.2.2.2.8.Mevhibe Sultân.....	46
1.2.2.2.9.Mutesim.....	46
1.2.2.2.10.Rüstem.....	47
1.2.2.2.11.Yezid.....	47
1.2.2.3.Masallaşmış aşk kahramanları.....	47
1.2.2.3.1.Ferhâd ile Şirin	47
1.2.2.3.2.Leylâ ile Mecnûn	47
1.2.2.3.3.Yusûf ile Züleyhâ	48
1.2.2.4.Ülkeler, şehirler, yer isimleri.....	48
1.2.2.4.1.Bağdad	48
1.2.2.4.2.Çırağan sarayı.....	48
1.2.2.4.3.Irak.....	49
1.2.2.4.4.İslam beldeleri	49
1.2.2.4.5.Kaf dağı	49
1.2.2.4.6.Kenan.....	49
1.2.2.4.7.Kerbela	49
1.2.2.4.8.Rumeli	50
1.2.2.5.Sosyal hayat.....	50
1.2.2.5.1.Ahlâk	50
1.2.2.5.2.Cömertlik ve cimrilik	51
1.2.2.5.3.Devlet anlayışı	51
1.2.2.5.4.Dua ve beddua	52
1.2.2.5.5.Halk inanışları	53
1.2.2.5.6.Hırsızlık	53

1.2.2.5.7.Hile	54
1.2.2.5.8.Kibir.....	54
1.2.2.5.9.Makam.....	54
1.2.2.5.10.Nifak ve münafık.....	55
1.2.2.5.11.Refah.....	55
1.2.3.İnsan	56
1.2.3.1.Sevgili.....	56
1.2.3.1.1.Âhû	57
1.2.3.1.2.Âyine	57
1.2.3.1.3.Gonca, gül.....	57
1.2.3.1.4.Melek	58
1.2.3.1.5.Hz. Yusûf.....	58
1.2.3.1.6.Sevgilide güzellik unsurları	58
1.2.3.1.6.1.Ağız	58
1.2.3.1.6.2.Ayva tüyleri	59
1.2.3.1.6.3.Ben.....	59
1.2.3.1.6.4.Boy	59
1.2.3.1.6.5.Çene	60
1.2.3.1.6.6.Dudak	60
1.2.3.1.6.7.Gamze.....	61
1.2.3.1.6.8.Göz	61
1.2.3.1.6.9.Kaş	62
1.2.3.1.6.10.Kirpik.....	63
1.2.3.1.6.11.Saç	64
1.2.3.1.6.12.Yanak.....	65
1.2.3.1.6.13.Yüz	66
1.2.3.2.Âşık.....	67
1.2.3.2.1.Bülbül	67
1.2.3.2.2.Pervâne	67
1.2.3.2.3.Âşığa ait unsurlar.....	68
1.2.3.2.3.1.Cân.....	68
1.2.3.2.3.2.Gönül	68

1.2.3.2.3.3.Gözyaşı	68
1.2.3.2.3.4.Sine	68
1.2.3.2.3.5.Ten	69
1.2.3.3.Rakib	69
1.2.4.Tabiat ve eşya	70
1.2.4.1.Kozmik alem	70
1.2.4.1.1.Ay	70
1.2.4.1.2.Felek	70
1.2.4.1.3.Gökyüzü	73
1.2.4.1.4.Güneş	73
1.2.4.2.Zaman	73
1.2.4.2.1.Ahir zaman	74
1.2.4.2.2.Aylar	74
1.2.4.2.3.Gece ve gündüz	74
1.2.4.2.4.Günler	75
1.2.4.2.5.Mevsimler	76
1.2.4.3.Anâsır-ı erbaa	76
1.2.4.3.4.Ateş	76
1.2.4.3.3.Hava	76
1.2.4.3.1.Su	77
1.2.4.3.2.Toprak	78
1.2.4.4. Hayvanlar	78
1.2.4.4.1.Kuşlar	78
1.2.4.4.1.6.Ankâ	78
1.2.4.4.1.4.Baykuş	78
1.2.4.4.1.2.Bülbül	79
1.2.4.4.1.7.Doğan	79
1.2.4.4.1.5.Karga	79
1.2.4.4.1.1.Kuş	80
1.2.4.4.1.3.Tûtî	80
1.2.4.4.2.Dört ayaklı hayvanlar	81
1.2.4.4.2.1.Aslan	81

1.2.4.4.2.2.At	81
1.2.4.4.2.3.Ceylan	81
1.2.4.4.2.4.Deve	82
1.2.4.4.2.5.Ejder	82
1.2.4.4.2.6.Katır	82
1.2.4.4.2.7.Köpek	82
1.2.4.4.2.8.Samur	82
1.2.4.4.2.9.Tilki	82
1.2.4.4.3.Sürüngeñler ve böcekler	83
1.2.4.4.3.1.Arı	83
1.2.4.4.3.2.Balık	83
1.2.4.4.3.3.Bit ve pire	83
1.2.4.4.3.4.Pervâne	83
1.2.4.4.3.5.Sinek	84
1.2.4.4.3.6.Yılan	84
1.2.4.5.Bitkiler	84
1.2.4.5.1.Ağaç ve çeşitleri	84
1.2.4.5.1.1.Arar	84
1.2.4.5.1.2.Dıraht	84
1.2.4.5.1.3.Hurma ağacı	85
1.2.4.5.2.Çiçek ve çeşitleri	85
1.2.4.5.2.1.Gonca	85
1.2.4.5.2.2.Gül	86
1.2.4.5.2.3.Sümbül	87
1.2.4.5.3.Diğere bitkiler	87
1.2.4.5.3.1.Diken	87
1.2.4.5.4.Bağ ve bağ ile ilgili unsurlar	88

İKİNCİ BÖLÜM

NÜSHA TAVSİFİ	89
TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ	91
METİN	92

KASİDELER	92
GAZELLER	134
MUHAMMES VE MÜSEDDESLER.....	200
KITALAR.....	209
LÜGAZ.....	212
SONUÇ.....	215
KAYNAKLAR	218
METİN ÖRNEKLERİ.....	220
ÖZGEÇMİŞ	223

VIII

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

NAİL ABBAS PAŞA'NIN HAYATI, SANATI VE

DİVANI'NIN TRANSKRİPSİYONLU METNİ

(İnceleme - Metin)

Ahmet KIRICI

Danışman: Yard. Doç. Dr. Serhan ALKAN İSPİRLİ

2006 - SAYFA: 223

Jüri: Yard. Doç. Dr. Serhan ALKAN İSPİRLİ

.....
.....

Divan, Nâil Abbas Paşa tarafından 19. yüzyılda yazılmıştır. Yapılan araştırmalarda divanın tek nüsha olduğu tespit edildi. Eser incelenip transkribe edildi. Divanda 985 beyit, 11 kıta, 57 bent vardır.

Tez, giriş kısmı ve iki bölümden oluşmaktadır.

Tezin giriş kısmında Nâil Abbas Paşa'nın hayatı ve sanatı hakkında bilgi verilmiş, şairin divanında kullandığı edebî sanatlar tespit edilmiştir.

Tezin birinci bölümünde divan, şekil ve içerik bakımından incelenmiştir. Eser, şekil açısından incelenirken nazım teknikleri ve nazım şekilleri dikkate alınmıştır. İçerik özellikleri ise din ve tasavvuf, toplum ve kültür, insan, tabiat ve eşya şeklinde sınıflandırılarak bu konular hakkında bilgi verilmiştir.

Tezin ikinci bölümünde metni oluşturmada takip edilen yol, transkripsiyon işaretleri, transkripsiyonlu asıl metin verilmiştir. Bölüm sonunda sonuç ve kaynaklar verilmiştir.

ABSTRACT

MASTER THESIS

THE LIFE OF NÂİL ABBAS PASHA,
ART AND THE TEXT HİS DİVAN WİTH TRANSCRİBE
(Analysis - Text)

Ahmet KIRICI

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Serhan ALKAN İSPİRLİ

2006 - PAGE : 223

Jury: Assist. Prof. Dr. Serhan ALKAN İSPİRLİ

.....
.....

Divan was written by Nâil Abbas Pasha in 19th century. In the resarches carried out it has been found out that divan was written only a copy. The work was studied and transcribed. In the divan there are 985 couplets, 11 quatrains and 57 stanza.

The thesis formed entrance section and two parts.

The entrance part of the thesis was informed about Nail Abbas Pasha's art and life besides it was determined literary arts in which he used in his divan.

The first section of the thesis, divan was examined shaped and content. While work examined shape peculiarity verse technics and verse shapes took care. The peculiarities of content were classified and giving information under these subject; religion and islamic mysticism, society and culture, human, nature-belongings.

The second part of the thesis following way to make the text, transcription signs, the base text with trancription were given. At the end of the section it was given bibliography and the ending.

ÖN SÖZ

Bu çalışmanın amacı; Osmanlı İmparatorluğu’nun sosyal, siyasal ve edebî açıdan köklü değişimlerin görüldüğü bir döneminde yaşamış, edebiyat dünyasında çok az bilinen Nâil Abbas Paşa’yı tanıtmak ve edebiyat dünyasındaki yerini belirlemektir.

Şairin hayatı ve sanatı hakkında kaynaklarda çok az bilgi olduğundan şairin eserinden hareketle tespitler yapıldı.

Yapılan çalışmalarda eserin tek nüshasının, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Bölümünde 5588 numaraya kayıtlı olduğu tespit edildi. Divan, tek nüsha olduğundan bu inceleme bir transkripsiyonlu metin oluşturma çalışmasıdır. Transkripsiyonlu metnin oluşturulmasında mümkün olduğu kadar 19. yüzyılın dil ve imla özellikleri esas alındı. Eserin yazımında transkripsiyon alfabesine aynen uyuldu. Birleşik isim ve sıfatları birbirine bağlarken kısa çizgi (-) işareti kullanıldı.

Transkripsiyonlu metindeki her beyte ayrı ayrı numara verildi. Şiirlerin vezinleri şiirlerin hemen üstüne yazıldı. Vezinlerde açık heceler (v) işareti, kapalı heceler (-) işareti ile gösterildi. Şiirlerin geçtiği varak numaraları şiirlerin hemen sol tarafına yazıldı. Divandaki ayet, hadis ve iktibaslar metindeki asıl şekliyle verildi.

Çalışmada yararlanılan eserler “kaynaklar” başlığı altında toplandı. Nâil Divanı’nın transkripsiyonlu metnini ortaya koymayı ve incelemeyi gaye edinen bu araştırma giriş ve iki bölümden oluşmaktadır. Giriş kısmını Nâil’in hayatı, edebî kişiliği; birinci bölümü divanının incelenmesi, ikinci bölümü ise transkripsiyonlu metin oluşturmaktadır.

Divanın şekil özellikleri; nazım şekilleri ve nazım teknikleri, muhteva özellikleri; din ve tasavvuf, toplum ve kültür, insan, tabiat ve eşya başlıkları altında incelendi. Çalışmamız sırasında bu konularla ilgili beyitler tek tek fişlendi. Önemli görülen örnek beyitler verilerek şairin mazmun ve teşbih dünyası ortaya konulmaya çalışıldı. Örnek beyitlerin farklı olmasına dikkat edildi. Ama bazı beyitler çeşitli özellikler (Örneğin bazı beyitler hem ayetler hem de edebî sanatlar kısmında ele alınmıştır.) gösterdiği için, değişik kısımlarda, zorunlu olarak tekrar edildi. Örnekler metindeki asıl hâlleriyle alındı ve beytin sağ alt köşesine alıntı yapıldığı yer yazıldı.

Çalışmam esnasında yardımlarını esirgemeyen Türkçe Öğretmenliği Bölümü bölüm başkanı Sayın Prof. Dr. Ahmet KIRKKILIÇ’a, Orta Öğretim Sosyal Alanlar

Eğitimi Bölümü Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Ana Bilim Dalı ğretim yesi Sayın Yard.Doç. Dr. Rıfat KTK'e ve bu çalışmanın tamamlanmasında kıymetli bilgi ve vakitlerini esirgemeyen danışman hocam Sayın Yard. Doç. Dr. Serhan ALKAN İSPİRLİ'ye teşekkürü bir borç bilirim.

Erzurum-2006

Ahmet KIRICI

KISALTMALAR

age.	: Adı geçen eser
C	: Cilt
Dr	: Doktor
Doç	: Doçent
G.	: Gazel
H	: Hicri
K	: Kaside
KI	: Kıtı-ı Kedire
Kıt	: Kıtı
L	: Lgaz
Muh.	: Mt.:Muhammes Mütekerrir
Ms. Mt.	: Müseddes Mütekerrir
M	: Miladi
s	: Sayfa
Tah	: Tahmis
TDEA	: Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi
Prof	: Profesör
Yard	: Yardımcı

GİRİŞ

Osmanlı Devleti'nin 18. yüzyılda başlayan çöküşü, 19. yüzyılda da hızlı bir şekilde devam etmiştir. Bu yüzyıllarda iç ve dış tehditler ciddi boyutlara ulaşmıştır. Fransız İhtilali'nin etkin hale getirdiği milliyetçilik hareketleri nedeniyle Rusya başta olmak üzere Batılı devletler Osmanlı İmparatorluğu egemenliğindeki etnik unsurları tahrik etmeye başlamış, bu durum devletin bütünlüğünü tehdit eder hale gelmiş; bunun neticesinde Osmanlı İmparatorluğu'nun birçok bölgesinde merkezî idareye karşı isyan hareketleri başlamıştır.

Bu kötü gidişi durdurmak için devleti yöneten padişahlar (III. Selim, IV. Mustafa, II. Mahmud, Abdülmecid, Abdülaziz, V. Murad, ve II. Abdülhamid) çeşitli çareler aramaya başlamış, Batı ile iletişim kurmanın ve Batının tekniğinden yararlanmanın gereğine inanmış ve bu inançla çok yönlü reformlar gerçekleştirmişlerdir.

19. yüzyılda meydana gelen bu siyasî gelişmeler toplumu, siyaset adamlarını ve Osmanlı aydınlarını etkilemiş; toplumsal hareketlere paralel olarak edebiyatta da değişimler yaşanmıştır. Bu değişimin neticesinde içerik ve türler açısından yeni bir edebiyat anlayışı kendini göstermiştir. Buna rağmen bu yüzyıl edebiyatını meydana getiren şair ve yazarlar, eski edebî anlayışla yetiştikleri için, gelenekten tamamen kopamamışlardır. Bu yüzyılda sarayın edebiyatla ilgisi azalmış, şiirle uğraşan tek padişah III. Selim olmuştur. Bu dönemde sarayla ilgisi olup şiirle uğraşan devlet adamlarından biri de Nâil Abbas Paşa'dır.

19. yüzyılda "Encümen-i Şuara" denilen şairler topluluğu divan şiiri açısından başarılı diyebileceğimiz örnekler vermiştir. Bu topluluk klasik dil ve eski şiir anlayışını devam ettirmeye çalışmıştır. Yüzyılın önde gelen şairleri arasında; Enderunlu Vasıf, Keçecizade İzzet Molla, Aynî, Yenişehirli Avni, Leyla Hanım ve Şeref Hanım gibi isimler sayılabilir. Çalışmamızın konusu bu şairler arasında adını fazla duyuramamış olan Nâil Abbas Paşa'dır

I-NÂİL ABBAS PAŞA'NIN HAYATI

Nâil Abbas Paşa, Yozgat'ın Bozok kazasında doğmuş, Yozgatlı Cabbar-zade Süleyman Beyin oğludur.¹ Küçük yaşlarında dergeh-i ali kapıcıbaşılığı (1822) rütbesi verilmiştir.² İstanbul'a gelip ıstabl-i amire müdürlüğü (padişahın sarayının ahır müdürlüğü) payesiyle bazı saray hizmetlerinde bulunmuştur.³ Bir müddet sonra sürre emini ile birlikte Hicaz'a gidip gelerek mâ-beyn-i hümayun (padişahın sarayda erkekleri kabul ettiği yer) kapıcılar kethüdalığında istihdam olunmuştur.⁴ 1846 yılında mîr-i mîran (beylerbeyi) rütbesiyle Balıkesir kaymakamlığına atanmıştır.⁵ 1848 yılında Sivas mutasarrıfı (bir sancağın en büyük idare amiri) olmuş, 1849 senesinde bu görevinden azledilmiştir.⁶ 1849 yılından sonra İstanbul'a dönmüştür.⁷ 1859 yılında vefat etmiştir.⁸ (H.Cemaziyelahir 1275) Sultan Beyazıt Camii kabristanına defnedilmiştir.⁹ Şiir ile şöhreti yoktur.¹⁰

Şair, şiirlerinde kendisi ile ilgili şu bilgileri vermektedir.

Nâil, dünyada şöhretinin Cabbar-zade olduğundan ve şairlerin onu halis olduğu için "Nâil" diye isimlendirdiklerinden bahsetmektedir:

Şöhretim ʿâlemde Cabbâr-zâde ʿAbbâs ahkârım

Mağlaşım Nâil deyü tesmiye itdi şâʿirân K.8/9

Memuriyeti esnasında hata etmediğini ifade etmektedir:

Emr-i meʾmûriyetimde itmedim hâşâ haṭâ

Düşdüğüm derd ü miḥen aḡyâr belâsı muṭlaḡâ Muh. Müt.1/11

Şair, biraz dünyalık biriktirmiş, o da yangında heba olmuştur:

Cemʿ idüb sâye-i şevketde birâz dünyâlık

O da iḡrâḡa düşüb ḡânem ile oldı hebâ K.13/13

Şairin evi yanınca kira derdine düşmüştür:

Bî-mekân koydı nihâyet kuluñı ateşle

¹ Mehmed Süreyya. Sicil-i Osmanî, C 3 İstanbul, 1311 , s.294; Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi C.6, s.499, Fatin Efendi. Fatin Tezkiresi, İstanbul, 1271 s.386; Mehmet Nail Tümen. Tuhfe-i Naili, C.2, s.1000, Ankara, 2001.

² Fatin Efendi. age. s.386

³ TDEA. C.6, s.499; Fatin Efendi. age.s.386

⁴ Fatin Efendi. age,s. 386; Mehmed Süreyya. age, C.3, s.294

⁵ Fatin Efendi. age, s.386; TDEA C.6, s.499,

⁶ Mehmed Süreyya. age. C.3, s.294, TDEA C.6, s.499; Fatin Efendi. age,s.386; Mehmet Nail Tümen. age. C.2, s.1000

⁷ Fatin Efendi. age,s.386, TDEA C.6, s.499.

⁸ Mehmed Süreyya. age, C.3, s.294 Mehmet Nail Tümen. age, C.2, s.1000

⁹ Mehmed Süreyya. age, C.3, s.294 Mehmet Nail Tümen. age, C.2, s.1000

¹⁰ Fatin Efendi. age, s.386

Derd-i îcâre düşürdi beni her şayf u şitâ K.13/14

Derd-i îcâr ile âzürde iken ‘âlemde

Eyledik pâd-şehim merhem-i lûtfuñla devâ K.13/15

Padişah Abdülmecid, tahta çıktığında Nâil’in bu durumunu duyunca Nâil’e bir ev hediye etmiştir:

Gûş idüb tahta cülûsunda bu mağdûriyetimi

İşde ‘âciz kûluna eyledi bir hâne ‘aât K.13/16

Nâil de Padişah Abdülmecid’in bu lutfunu anlatmıştır:

Muhtarib hâle vukûf zâtıña bir mevhibedir

Bende perverlik idüb lûtfunı itdik icrâ K.13/17

Padişah Abdülmecid, şairi yalnız bırakmamıştır:

Şem‘-i ıkbâl-i hümâyûnuña pervâne kulum

Koymadıñ hâk-ı mezelletde bu gulâm ‘Abbâsı K.14/33

II-NÂİL ABBAS PAŞA’NIN EDEBÎ KİŞİLİĞİ

Nâil Abbas Paşa’nın Divanı’nı şekil ve muhteva bakımından incelemeye geçmeden önce şiiirlerinden hareketle edebî kişiliği ile ilgili tespitlerimizi ortaya koymaya çalışalım.

Nâil, rind-meşreb bir şairdir. Şiirlerinde kendisinin taze rind olduğundan bahsetmektedir:

Şem‘-i ruhsârı tavâf itmede pervâne gibi

Turfâ rindiz ararız dilberi mehtâbda biz G. 42/2

Nâil, rızık konusunda da bir rind gibi düşünmüş, dünyayı pek de önemsememiştir. Şair, rızık Allah’ın taksim ettiğini şöyle dile getirmektedir:

Ey rind ‘aşk-ı nîk ü bedi bil irâdeden

Taksîm ider rızkımızı Rezzâk nihâdeden G.781

Nâil, şarap içmede usta olduğunu iddia etmektedir:

Mâhir-i bî-bedeliz nûş-i mey-i nâbda biz

Bilürüz haddimizi neş‘e-i pürtâbda biz G.42/1

Şairler, genellikle övülmekten ve kendilerini övmekten hoşlanırlar. Nâil de kendi şiirini övmekten geri kalmaz. Nâil’in şiiri hal ehlini mest etmektedir:

Ehl-i hâli mest ider Nâil bu nazm-ı dil-keşîñ

Âferîn bu tab‘a bu tertîbe bu endîşeye G.84/5

Nâil, mucizeler söyleyen şairdir:

Emr-i teslîmde çevgân-ı kazâyâ mûyım

İşte dahl eyleyene şâ‘ir-i mu‘ciz-gûyam Muh. Müt.5/10

Nâil, mucizeler söyleyen şairliğinin yanında mesleğinin de sadakat olduğunu belirtmektedir:

Benim ol şâ‘ir-i mu‘ciz-ķalem şâhib-ķıdem memlûk

Şadâķat meslegidir ġayri dâmende elim yokķdur G.39/5

Şair, kendini mana ikliminin sahibi olarak görmektedir:

Mâlik olduñ ķünkü iķlîm-i ma‘ânâ nuķķa sen

Şi‘re âġâz eylemek elzemdir ey Nâil saña G.4/5

Nâil, belagatta usta olan şairlerin olduğunu fakat her hûner sahibinin kendisinin kullandığı kalemi kullanamayacağını vurgulamaktadır:

Şehsüvârân-ı belâġât bulunan pek çokķdur

Her hûner-ver bu kemiyyet ķalemi ķullanamaz G.45/4

Nâil, şiirin bedii zevkini cahillerin deġil zeka sahibi kimselerin anlayacağını belirtmektedir:

Nûkte-perdâz-ı gürûh şi‘r-i esenn Nâil

Kim bilür ķadriñi erbâb-ı zekâdan ġayrı G.98/7

Nâil, tatlı gazeller söylemiştir:

Söylediñ bu ġazeli tatlıca rengîn Nâil

Ėorķarım ķeşmiñe uyķu getürür vaşf-ı laţîf G.62/5

Nâil’in kalemi yeni mazmunlar vermektedir:

Nâil seniñ bu kîlk-i meyâmin ‘alâmetiñ

Bir naķldır ki meyve-i mazmûn-i ter verir G.41/5

Nâil, şiirlerinde yabancı kökenli kelimelere yer vermiştir. Örnek seçilen iki beyitte kullanılan 26 kelimenin 4’ü Türkçe (yüzde 15,4), 11’i Arapça(yüzde 42,3), 11’i Farsça’dır (yüzde 42,3):

Mâ-ķaşal hûn-ı ciger ‘arz eyledim ol âfete

Ârzu-yı vaşl iķûn dâim müheyyâdır o şûh G.24/4

Rû-yı arzıñ pâdişâhı hem Ėudâ’nıñ zıllıdır

Dâimâ lutfi cihân maḥlûkına gevher-feşân K.8/3

Nâil, divanında aşk konusunu işlemiştir. Aşk anlayışı genel olarak beşerîdir.

Nâil, kendini “âşık-ı şûrîde” (perişan âşık) olarak tarif etmektedir:

Vâkıf-ı esrâr-ı ‘aşkıım Nâil’â eş‘ârda

‘Âşık-ı şûrîdeyim ma‘nâ nihân olmaz baña G.2/5

Şiirlerinde aşkın sırlarına vâkıf olduğunu ifade etmektedir:

Vâkıf-ı esrâr-ı ‘aşkıım Nâil’â eş‘ârda

‘Âşık-ı şûrîdeyim ma‘nâ nihân olmaz baña G.2/5

Ona göre gönül, dünyayı dolaşsa da sonunda dönüp dolaşp geleceği yer sevgilinin saçıdır:

Devr ider dünyâyı dil encâm qarârı zülf-i yâr

Her tıyûr aḥşâm olınca sa‘y iderler lâneye G.83/3

Sevgilinin saçı âşıklar için bir kancadır:

Nâilâ ḳallâb-ı saḥt-ı kâküli ol dilberin

Hedm-i bünyân-ı ḳulûb-ı ‘âşıkâna ḳancadır G.31/5

Şair, sevgiliden mektup almasa da sevgilinin onu bir defa anmasını beklemektedir:

Ben ol şûḥ-ı cefâdan Nâil’â mektûb ümîd itmeme

Ḥulûşın aña bir kerre hiç olmazsa ḳulaḳ çıñlar G.34/5

Nâil, sevgilinin saçının bir teli için canını verecek derecede bir aşk içindedir:

Kâr-zâr eyler ise vaşlñ içün aḡyâr beni

Eylerim bir mûyîña cânım fedâ ḳarşumda tır G.37/3

Şair, sevgilinin eteğine sıkıca sarılıp tutmak istemektedir:

Vuşlatda anñ dâmenine pekçe şarıl tır

Bülbül gibi dîr olma sezâdır dimesünler G.38/2

Nâil, sevgilinin ayağına kuldur:

‘Abd ol sen anñ pâyına maḥfî yüzüñi sür

Gördükde seni ehl-i riyâdır dimesünler G.38/3

Şair, bülbül gibi hasretten inlemektedir:

Göñül bülbül gibi ḥasretle eyler nâle vü feryâd

Niçün ey bî-vefâ üftâdeñe itmezsiñ istimdâd G.26/1

Nâil’in sinesinde hasretten yüz binlerce yara vardır:

Firâkıñ zaḥm-ı ḥûnı ḥancer-i ḥunḥâra ğâlibdir

Egerçi sînede zaḥmım ḥısâb olsa hezâr biñler G:34/4

Nâil, sevgilinin vasfını kalp sayfasına kaydetmiştir:

Vaşfını şâhife-i kalbime kayd eyler idim

Anı gördüm ki ezelden hemân olmuş taşḥîf G.62/3

Divanda “oyun etmek, ağzını katır tepmek, gün göstermek, bit yenîği olmak, üstüne kurşun akmak, köklerine kibrit vermek, diş bilemek, fesat tohumu ekmek, taş dikmek, yüzü olmamak” gibi deyimler şu şekilde söze dökülür:

Bir kıızı iki ‘ıyâlına oyunlar itdi

Çaldılar her neye mâlik ise ol pîş ü kem K.17/5

Beni zem eyleyenîñ âğzını katır tepsin

Bî-devâ derde düşüb tâ-be-kıyâmet çeksın Muh. Müt.5/1

Ne olur ehl-i dile ba‘zıca gün gösterse

Dâimâ ‘aksine dönmekde midir çerḥ-i felek G.68/6

Bunda çok bit yenîgi var kadere ‘özü idemem

Çaldı bu sırr-ı ḥafî böylece muğlaḥ u mübhem K.17/42

Der-i rüşvet kapanub üstüne kurşun aḳdı

O yolun bâbını kimler açar anı bilemem K.17/43

Seni âlâma giriftâr idene aldanma

Nerde âğyâr var ise köklerine hep kiprit G.18/3

Diş biler ‘âlem saña hem naḳd-ı cânı bezl ider

Ey nihâl-ı mû-miyânım pür-vefâ karşımda ṭur G.37/3

Bildim ey kalb-i za‘îf seng ü timürden peksin

İtme âğyâra ğaḫab toḫm-ı fesâdın eksin

Mazḫar-ı la‘net olub küfrine bir taş diksin

Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin
Bî-devâ derde düşüb tâbe kıyâmet çeksin Muh. Müt.5/1

O meh fikr eylemişdir gâlibâ vaz itdiği zahmı
Yüzi yokdur dil-i mecrûhı istifsâra bir parça G.80/4
Nâil, şiirlerinde atasözlerine de yer vermiştir.
Tık olan aç olanın hâline vâkıf olamaz
Olmaya zâtına maşûş himem lutf u kerem G.73/5

Hizmet-i şâdika ol hâcet-mendâne niyâz
İbtidâ ağlamayan âhır-ı kârda gülemez Kıt.6

Kimsenin gadrine râzı degilim âlemde
Kazdığı çukra düşer kâidedir âdemde Muh. Müt.5/2
Divanda bir tane de Arap atasözü var:

αΞΚ&~ ω8 η- σ±#~¹¹saña şâhiddir
Nâ-sezâdan ne gelür cevri-i ezâdan gayrı G.98/6

Şair, tekrarlar yer vererek anlamı güçlendirmiş, şiirine söyleyiş güzelliği
katmıştır:

Ben bu ah-ı hasretiñle **çâk çâk** olmuş iken
Hâlîme rahm itmeyüb ağıârı handân eylediñ G.70/4

Telh-kâm oldığını ben diyeyim sen diñle
Tamañ derde düşürdi seni **şöyle böyle** Mûs. Müt.2/3

Meyl ü şevkim **gün-be-gün** efzûn iken cânâneye
Eylemez şimdi tenezzül murğ-i dil her dâneye G.83/1

Tedâvî eylemek Nâil **muḥâl-ender muḥâl** oldu
Verir hayret elem maḥlûḳ-ı mevcûd-ı zamân bilmez G.47/5

¹¹ “İyilik gördüğün kişinin kötülüğünden sakın.” El-Meydanî, Mecmaü’l Emsal, Beyrut, 1400, C1, s.181.

Nâil, söyleyiş güzelliğine sahip örnek şiirler de yazmıştır:

Ey şûh-ı cefâ-cû güzeller güzelisin
 ‘Âşıklarının hüsnile darb-ı meşelisin G.76/1

Dil hâhiş ile kâkül-i gaddâra şarıldı
 Beñzer o füsûndâne ki bir mâre şarıldı G.95/1

‘Âleme geldik geleden merd-i himmet bulmadık
 ‘Acizâne rahm ider şâhib mürüvvet bulmadık G.64/1

Bir dilbere bend ol ki belâdır dimesünler
 Bir âfete çâk ol ki cezâdır dimesünler G: 38/1

III. NÂİL ABBAS PAŞA DİVANINDA EDEBÎ SANATLAR

Aliterasyon: Mısralarda ünsüz seslerin tekrar edilmesi sanatıdır.

“h” harfinin tekrarıyla aliterasyon sanatı yapılmıştır:

Firâkıñ zaḥm-ı ḥûnı ḥancer-i ḥunḥâra ḡâlibdir
 Egerçi sînede zaḥmım ḥısâb olsa hezâr biñler G.34/4

Asonans: Aynı ünlü harflerin tekrarıyla yapılan sanattır.

“a” ve “e” Sesli harflerinin tekrarıyla asonans sanatı yapılmıştır:

Mazḥar-ı şems-i cefâyım sâyebân olmaz baña
 Bülbul-i şûrîdeyim hiç âşiyân olmaz baña G:2/1

Hüsn-i talil: Bir olayın gerçek sebebini inkar ederek yerine hayalî bir sebep koyma sanatıdır.

Şair, bülbul nevâsını “ḡonce-i rañnâ”ya bağlamıştır:

Dâim cenâb-ı yâr iledir iştihârımız
 Bülbul nevâsı ḡonce-i rañnâya bağludur G.30/3

Goncaların açılması sevgilinin gelişine bağlanarak hüsn-i talil, goncaların düğmelerini çözmesi de teşhis sanatıdır:

Gonceler tükmlerin çözdü seniñ maḡdemiñe
 İntizârıñla bütün sînesini açdı hemân Kıt.9

Ayın hilâl şekline dönüşmesi hasret gününe bağlanmıştır:

Hasret-i rûzî ile cismi kamer oldu hilâl

Sene-i âtiyeye irmege eyler içdâm K.10/7

Şair, yazmaya başlamasını “kışsa-ı mûr-i Süleymân”a bağlanmış. Hz Süleymân ile karınca olayına da telmihte bulunmuştur:

Cesâret itmez idim bende bu târîhi takrime

Eger gûş itmeseydim kışsa-ı mûr-i Süleymân’ı K.11/13

Kinâye: Gerçek ve mecazi anlamı olan bir kelimeyi mecazi anlamını kastederek kullanma sanatıdır.

“Kand” sevgilinin dudağından kinayedir:

Güftâre gelse ol meh-i şîrîn zebânımız

Qadr-ı qadîm qand-ı mükerrer ‘abeş ‘abeş G.20/4

İrsal-i Mesel: Yazılı ya da sözlü anlatımda atasözü, vecize kullanma sanatıdır. Şu atasözlerinin kullanıldığı tespit edildi:

“Tok olan aç olanın halini anlamaz.”

Tok olan aç olanın hâline vâkıf olamaz

Olmaya zâtına mahşûş himem lûtf u kerem G.73/5

“Önceden ağlamayan sonradan gülemez.”

Hizmet-i şâdıka ol hâcet-mendâne niyâz

İbtidâ ağlamayan âhir-i kârda gülemez Kıt.6

“İnsan, kazdığı çukura kendisi düşer.”

Kimsenin gadrine râzı degilim ‘âlemde

Kazdığı çukra düşer kâidedir âdemde Muh. Müt.5/2

İham: Bir kelimenin iki anlama gelecek şekilde kullanılması sanatıdır.

“Âl” kelimesi aile ve hile anlamında iki anlama gelecek şekilde kullanılmıştır:

La‘net ender la‘net olsun ol Yezîd’e âline

Mü‘min-i şâdıq odur kim Kerbelâ’ya ağlayan K.5/17

“Gazâlî” kelimesi gazeller ve geyik yavrusu anlamlarında kullanılmıştır. Sanat kelimesi gazel anlamını, sayd kelimesi ise geyik yavrusu anlamını çağrıştırmaktadır:

‘Abeşdir ol gazâlî şayda dâm-ı hile vü şan‘at

Qalan destinde şimdi bir teheyyüce dâmdır hâlâ G.5/4

İştikak: Aynı kökten türemiş kelimeleri bir arada kullanma sanatıdır.

Matlab ve matlub kelimeleri aynı kökten türemiştir:

Mu‘îniñ dest-gîriñ hâzret-i Rabbü’l-Mecîd olsun

Huşûl-ı maṭlabıñ bir vefk-i maṭlûb-ı ümîd olsun Mûs. Mût.1/1

İstiare: Benzetme öğelerinin yalnızca birisiyle yapılan sanattır.

Açık İstiare: Sevgili yerine “meh” kelimesi kullanılarak benzetme unsurlarından kendisine benzetilen zikredilerek açık istiare sanatı yapılmıştır:

Şimdi ḥamyâze-i hicrâna giriftâr olduk

Cevr ile ol meh umulmazdı bizi eyliye yâd G.25/2

Padişah yerine “dürr-i ferîd” ifadesi kullanılarak benzetme unsurlarından kendisine benzetilen ile anlatıldığından açık istiare sanatı yapılmıştır:

Rabt-ı tebrîk eyle vâcîbdir du‘â-yı şevketi

Zât-ı pâkî nesl-i ‘Osmânîde bir dürr-i ferîd K.12/7

İktibas: İfadeyi süsleyip manayı kuvvetlendirmek için ayet veya hadisleri kullanma sanatıdır.

Hep ḥayâlât-ı derûnı maḥv ider ‘aşkıñ seniñ

□η% □ ben itmiyem mi ḥâlimi senden ricâ K.3/14

“Şüphesiz onlar ahirette ziyana uğrayanların ta kendileridir.” (Nahl-109)

Yevme πΣΞ< □ ψ8ξ< ḥıtâbında şeh kân-ı kerem

Rû siyâh Nâil gedâyı itme luṭfuñdan cüdâ K.3/15

“O gün ne mal ne evlat fayda vermeyecek.” (Şuara-88)

ψKΣ9 ψ4η2 ω8 sırrı ‘azîm sermâyedir

İşbu remzi fehm idenler ‘âkıbet maḡfûr olur G.28/4

“Nefsini bilen Rabbini bilir.” (el-Acluni, Keşfü’l-Hafa, Beyrut, 1309, C.II, s.36)

□ηε□~ α2□t8 Nâil bu ‘âlem mülkidir

Ḥayra âlâta hünlerle sa‘y u taḥşîldir ğaraż G.56/5

“Dünya ahiretin tarlasıdır.” (Acluni Hadis no:135)

ıΞ6 αΞ6 iñ sırrına vâkıf iseñ meydâna gel

İşde ben girdim o mûtu remziniñ dîvânına G.81/2

“Ben gizli bir hazine idim.Bilinmek ve sevilmek istedim.” (Acluni, Keşfü’l-Hafa, Hadis no:2016)

İstifham: Şairin cevabını bildiği bir konuyu soru şekline sokarak söylemesi sanatıdır.

Ṭulû‘ eyler mi bilmem mâh-ı iḳbâlım nuḥûsetden

Ümîdim kesmezem ξOΞT# □ naşş-ı meserretten Muh. Mût.3/5

Miyân mû-yı ateş-i dîdedir gûyâ leâfetde
 ‘Aceb kimler o meh-rûya nezâket-pîsedir hâlâ G:11/2

Şem‘-i ruhsârîna mebnâ-yı cemâldır fânûs
 Nedir ey mâh-ı nevm sende tenâsüb a‘zâ G:9/3

Leff ü Neşr: Birden fazla kavramı söyledikten sonra bunlarla ilgili özellikleri belirtme veya kavramlarla karşılamak üzere yeni kavramlar söyleme sanatıdır.

Şair, müjgân-ebrû, tîr-i kazâ-kader, eşer verir-haber verir kelimeleri kullanılarak leffü neşr-i mürettep sanatı yapılmıştır:

Müjgân-ı yâr tîr-i kazâdan eşer verir
 Ebrûları kemân kâderden haber verir G.41/1

Bazısı-kimisi, teşne-i şahrâ-yı melâl - feyz-i zülâl, kelimeleri ile leffü neşr-i mürettep sanatı yapılmıştır.

Ba‘zısı teşne-i şahrâ-yı melâl olmadadır
 Kimisi feyz-i zülâl ile reyyân ancak G.67/3

Lügaz: Allah’ın isimleri ile insan isimlerinden başka bütün varlıklar için düzenlenmiş bilmecelerdir.

Nedir ol nâdire bir şey-i ‘acîb
 Cânı yok çeşmi görür emr-i garîb L.1/1

Eli yokdur ayağı yok dizi var
 Ba‘zı yerlerde ider câ-yı qarâr L.1/2

Görse bir şûh cihânı neyler
 Der-‘akeb meclisine cezb ider L.1/3

Giceler şubha degin mestûrdur
 Görür ammâ ki çeşmden dûrdur L.1/4

Mübalağa: Bir olayın heyecanın etkisiyle büyütülmesi veya küçültülmesine denir.

Şair, halini arz edince ahının ateşinden feleklerin yanacağını ifade etmiştir:
 ‘Arz idersem hâlimi ben sû-be-sû cânâne heb
 Korkarım ki nâr-ı âhımdan felekler yâna heb G.14/1

Ahının inlemesinin feleklere ulaştığını ifade eder:

Melâmet bezmidir ‘âlemde şimdi rütbe vü câhım

İrişdi nüh felek içre dem-â-dem dūd-ı eyvâhım Muh. Müt.3/1

Kıldı heves zülf-i yâr benim hâlîm tebâh

Yakdı bu nüh felegi dilde olan sîh-i ah Tahmis:1/3

Nida

Ey risâlet hâteminde nûr-i ‘ayn-ı ittikâ

Ey delâlet ravzasında şân-ı ‘âlî pür-ziyâ K.4/1

Ey deķâyık gencînin izhârına mûcîb olan

Ey nübüvvet mazharı fahr-ı cihân yâ Murtaẓâ K.4/1

Tarih:Şairin herhangi bir olaya ebced hesabıyla tarih düşürme sanatıdır.

İki destim (10) ref’ edip Nail dedim tarihini

K.12/11

1257-10=1247

İki (اىكى = 41) şâhitle dedi Nail kavî-i târîhîni

KI.1/7

1284-41=1243

Tezat: Ortak yanları bulunan iki zıt kavramı aynı konu etrafında toplama sanatıdır.

Gecenin karanlığı ile güneşin ışığı “ziya” kelimesi üzerinde toplanmıştır.

Dîdeden aldı süveydâ-yı cünûnı rû-yı yâr

Zulmet-i leylâ ziyâyâ mihr-i vâlâdır çeken G.77/2

Şerbet ve semm kelimeleri içmek fiili üzerinde birleştirilerek tezat sanatı yapılmıştır.

Hâliyen olmaķdayız merzûķ kand-ı kâinât

İçdigim şerbet midir semm mi hâlâvet bulmadık G.64/5

Teşhis:İnsana ait bir özelliği diğerk varlıklara verilmesi sanatıdır.

İnsana ait bir özellik olan “ah edip inleme” mezara verilmiştir:

Şu deñlü eyledi teşîr garabat kim vefâtımda

Lisân-ı hâl ile seng-i mezârım âh edüb inler G.34/2

Feleklere insanlara has bir özellik olan “ağlamak” verilmiştir.

Girye eyler nüh felekler itdi kim feryâdına

Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdına Muh. Müt.1/1

Feleğin sadme vurması teşhis, Ferhâd’ın anılması telmihtir:

Felek bir şadme urdı şârîñ ümmîd-i Ferhâda

Nigâh-ı hayretim berķ-i dehân-ı tîşedir hâlâ G.11/4

Goncaların sevgili gibi göğsünün düğmesini çözmesi insana ait bir özelliktir:

Goncalar şûh gibi düğme-i göğsin çözmüş

Alamaz dâmen-i vaşlı ele hâle bülbül G.72/3

Telmih: Geçmişte yaşanmış, herkesçe bilinen önemli bir olayı hatırlatma sanatıdır.

Hz. İbrahim’in ateşe atılıp yerinin gül bahçesi olması hadisesine telmihte bulunulmuştur:

Yerim bâğ-ı gülsitân eyle lûtfuñla Hâlîl-âsâ

Cenâh-ı maksudım dâim firûzân eyleme yâ Rabb K.2/2 b

Hz. Muhammed (S.A.V.) in ayı ikiye bölmesi mucizesine işaret edilerek telmihte bulunulmuştur.

Bir işâretle dü-nime oldu mâh şakķîn olub

İki şâhid oldılar taşdîķine geldi ıyân K.5/6

Hz. Muhammet’e (S.A.V.) zehirli kuzu yedirilmek istenmesine telmihte bulunulmuştur:

Şûret-i tesmimde kâfirleriñ da‘vet günü

Ol kuzi büryân-ı semin saña itdi beyân K.5/7

Hz. İsa’nın nefesinin ölüleri diriltmesi mucizesine telmihte bulunulmuştur:

Rûh-ı bahş olmadadır nutķ-ı dem ı‘sâ-ver

Gec nazardan anı hıfz ide cenâb-ı Mevlâ K.13/9

Hakķ muzaffer ide dil-hvâhı gibi ı‘âlemde

Dâver-i cem ü çeşm şâh-ı Mesîh-i enfâs K.14/2

Hz. Mûsâ’ya telmihte bulunulmuştur:

Dem-i hayretde ehl-i ı‘acze lûtfın dest-gîr eyler

O kim itdi cilâ-yı nûrî zâhir dest-i Mûsâ'da G.88/3

Teşbih: Aralarında çeşitli yönlerden benzerlik bulunan iki varlıktan zayıfını kuvvetlisine benzetme sanatıdır.

Nâ-sezanın devleti buzdaki yazıya benzetilerek teşbih sanatı yapılmıştır:

Buzda ki tahrîre beñzer nâ-sezânî devleti

Rûzgârî dest-i cevrenden taḥallül itmede G.86/5

Kendisini Hz. Ali'ye, kalemini ise Zülfikar'a benzeterек teşbih sanatı yapmıştır:

Semend-i himmete el irse şahbân pâydâr olmaz

‘Alî ben Zülfikâr’ım ḥâme ammâ Düldülüm yokdur G.39/6

Şair, ruhunu kuşa benzeterек teşbih sanatı yapmıştır:

Kuş gibi itdi güzer rûḥ-ı revânım şimdi

Merdüm-i dîde-i şûḥdan bize rağbet görünür G.32/2

Sevgilinin yanağı devrin güneşine benzetilmiştir:

Beñzedirsem ne ‘aceb rûyını devr-i şemse

Bu ḥayâl ‘âşık-ı şûrîdeye ḥüsn-i ta’rîf G.62/4

Tevriye: Birden fazla anlamı olan bir kelimeyi herkesçe bilinen anlamında değil de uzak anlamını kastederek kullanma sanatıdır.

“Gazâlî” kelimesinin yakın anlamı gazeller uzak anlamı ise İmam Gazalî’dir.

“Akran” kelimesiyle uzak anlamı olan İmam Gazalî’yi kastetmiştir:

Seni maḥşerde gazâlî ile vezn itmezler

Saḥa lâzım olan akrânîña fâ’ik olmak Kıt.11

Tenasüb: Anlamca birbiriyle ilgili kelimeleri bir arada kullanma sanatıdır.

Derviş, tevâzu‘, kemân, menzile-i şıdk kelimeleri birbirleriyle ilgilidir:

Dervîşiz dest-i tevâzu‘da kemânız ammâ

Nâvekiz menzile-i şıdkda pertâbda biz G.42/3

Cevr, meh-i pâkîze, bâdi-i dehşet, dil-teğâfûl, gâzab kelimeleri birbiriyle anlamca ilişkilidir:

Cevre meyl eyledi âh ol meh-i pâkîze neseb

Bâdi-i dehşet-i dildir bu teğâfûl bu gâzab G.15/1

Dide, rû-yı yâr, zulmet-i Leylâ, ziyâ- mihr-i vâlâ kelime ve kelime grupları birbiriyle alakalı olduğundan tenasüb sanatı yapılmıştır:

Dîdeden aldı süveydâ-yı cünûnı rû-yı yâr

Zulmet-i Leylâ ziyâyâ mihr-i vâlâdır çeken G.77/2

Tecahül-i Arif: Şair, bildiği bir şeyi bilmezlikten gelerek karşısındakine bazı mesajlar verme sanatıdır.

Şâir, aslında kirpiğin yarasının kılıç yarasından daha zor olduğunu bilmektedir.

Riyâ şıgmaz hûlûşa istikâmet ‘âşıka hâşdır

Yapandan şor ki güc mi zaḥm-ı müjgân ile şemşîri G.102/4

Tekrir: Bir kelimenin birden fazla tekrarıyla oluşan sanattır.

Tîr gibi işledi aḡyâr sitemi çatmadık

Yıkdı kaşîr dilimi tâbe temel tâbe direk G:68/1

Âteş-i ahîñile tâbe semâ tel çekdiñ

Aḡter-i ṭâlîñe tîḡ-ı muşayḡal çekdiñ Mûs. Mût.2/2

Şaḡn-ı gül-zâre hırâm eyle güzel mevsimidir

Şâf şâf oldu açıldı gül-i şad-berg-i cihân

BİRİNCİ BÖLÜM

1.NÂİL ABBAS PAŞA DİVANININ İNCELENMESİ

Çalışmamızın ağırlığını divanın transkripsiyonlu metni oluşturmaktadır. Nâil Divanı'nın daha iyi anlaşılabilmesi için eserin incelenmesi gerekmektedir. Eser, şekil ve muhteva bakımından incelenecektir.

1.1.Şekil Özellikleri

Nâil Divanı şekil özellikleri bakımından ele alınırken; nazım şekilleri ve nazım tekniği açılarından incelenecektir.

1.1.1.Nazım şekilleri

1.1.1.1. Kaside

Şairin kendisinin de ifade ettiği gibi divançe sayılabilecek bir hacme sahip eserinde 18 tane kaside vardır.

Bir düşer kaç-ı zebânda böyle târîh Nâilâ

Haşre dek dîvâncemiz bir yâd-gâr olsun hemân KI.3/5

On sekiz kasideden 49 (K.17), 36 (K.14), 31 (K.9), 29 (K.13, 15), 27 (K.16), 23 (K.18), 21 (K.5.10), 17 (K.11), 15 (K.1,3,8), 11 (K.12), 9 (K.2,7), 7 (K.4,6) beyitten oluştuğu tespit edildi.

Birinci kaside tevhit, ikincisi münâcâttır. K.3., 4., 5., 6, 7., Hz. Muhammed (S.A.V.) , K. 8., 13., 14., 15., 16., 17., Sultan Abdülmecid , K. 9., 10., 11., 12., Sultan Mahmud, K.18 in ise Darandeli Muhammed İzzet Paşa için yazılmıştır.

Kasidelerin arasında sekizinci kasideden sonra Sultan Mahmut için bir tane muhammes mütekerrir, on yedinci kasideden sonra Sultan Abdülmecit için bir müseddes mütekerrir mevcuttur.

Nâil Divanında dokuz beytin altında iki kaside mevcuttur. (K.4,6)

17. kaside, hırsızlık konusunun işlenmesi ile dikkat çekici bir özellik arz eder.

Cem' idüb müddet-i 'ömründe birâder merhûm

Şaklayub cânı gibi şaymaz idi nağd u sitem K.17/4

Bir kıızı iki 'iyâlına oyunlar itdi

Çaldılar her neye mâlik ise ol pîş ü kem K.17/5

Vârişe vâki' olan gadrini ta'dâd idemem

Nâ-bedîd oldı nefîs cevher ile sîm ü direm K.17/6

Ṭaleb-i ḥaḳkımıza bir yere cem' oldukça

Bizi tevbîh ile mağmûm ider anlar her dem K.17/7

Âñladım ḥişsemize 'âid olan ğam u sukût

Kuşe-i derde girüb oldı bize hem-dem-elem K.17/9

Bir mübeşşir çıkageldi didi ey ehl-i derûn

Ġamı terk eyle alub destîne evrâḳ u ḳalem K.17/10

1.1.1.2. Gazel

Nâil Abbas Paşa Divanında 102 gazel vardır.

102 gazelin 62 si beş, 13 ü yedi, 7 si ise dokuz beyitten oluşmaktadır.

Gazellerin harflere göre dağılımı şöyledir: l:11, ب:4, ت:3, ث:2 ج:2 ح:1, خ:1, د:2, ذ:1, ر:14, ز:9, س:1, ش:3, ص:1, ض:2, ط:1, ظ:1, ع:1, غ:1, ف:2, ق:4, ك:3, ل:2, م:2, ن:4, و:1, ه:9, ي:14

1.1.1.3. Kıtalar

Kaside ve gazellerin yanında 7, 11, 5 beyitten oluşan 3 kıta-ı kebire, 11 tane de kıta vardır. Kıta-ı kebiirelerden birisi Mevhibe Sultan'ın, diğeri Şehzâde Muhammed Murad'ın doğumu, üçüncüsü ise divanın tamamlanma tarihi için yazılmıştır.

1.1.1.4. Tahmis, muhammes, müseddes

5 bendlik bir tahmis, 1.si 13, 2.si 5, 3. sü 7, 4.sü 4, 5.si 11 bendden oluşan beş tane muhammes mütekerrir, 1.si 5, 2.si 7 bendden oluşan iki tane de müseddes mütekerrir olduğu tespit edildi.

Muhammes mütekerrirlerin birincisi Sultan Mahmûd'a ithafen şâirin durumu, ikincisinde nefis terbiyesi, üçüncüsünde nefsin hali ve ümitsizlik meclisleri, dördüncüsünde aşk ve sevgili, beşincisinde ise ağyârın hali anlatılmıştır. Müseddes mütekerrirlerin birincisi Sultan Abdülmecîd'e ithafen, ikincisi ise şairin aciz talihi için yazılmıştır.

Bu nazım türlerinin dışında 13 beyitten oluşan ve her beyti kendi arasında kafiyeli bir lügazın olduğu tespit edildi.

1.1.1.5.Tarihler

İki destim (10) ref' edip Nail dedim tarihini

K.12/11

1257-10=1247

İki (ايكي = 41) şahitle dedi Nâil kavî-i tarihini

KI.1/7

1284-41=1243

Serîr-i salânatda hân-ı Maḥmûd ber-devâm olsun

K.11/17

1262 Bu tarih şairin Balıkesir kaymakamlığı payesini aldığı tarihe tekabül etmektedir.

Bir düşür kat'-ı zeban (قطع زبان = 239) da böyle tarih Naila

KI.3/5

1350- (1) = 1349

Doç. Dr. İsmail Yakıt da Türk-İslâm Kültüründe Ebced Hesabı ve Tarih Düşürme (s. 267) adlı çalışmasında yukarıdaki tarihi tespit ettiğimiz şekliyle 1349 olarak hesaplamış ise de Nâil Abbas Paşa'nın vefat tarihi H. 1275 olduğu için tarihte bir tutarsızlık görülmektedir.

Gelip üç hatifan (= 537) imdad-ı tarihe dedi Nail

KI.2/11

Bu tarih 1053 yılına tekabül etmektedir. Buna hatifan'ın değeri olan 537'yi ilave ettiğimizde yüksek bir rakama erişildiği için tarih değeri tam olarak tespit edilemedi.

1.1.2.Nazım tekniği

1.1.2.1.Vezin

Divanda aruz vezninin altı kalıbının kullanıldığı tespit edildi. Kasidelerden birinci ile altıncı, gazellerden ise onuncu, on dokuzuncu, yirmi yedinci gazellerin vezinleri bulunamadı. Yetmiş altıncı gazelin genel olarak Meḥʿülü/Meḥʿîlü/Meḥʿîlü/Feʿîlün kalıbına uygunluk gösterdiği ama bazı yerlerde de uymadığı tespit edildi. Yetmiş sekizinci gazelde ise Meḥʿülü/Fâʿîlâtü/Meḥʿîlü/Fâʿîlün kalıbına genel olarak uyduğu ama bu kalıbı bozan hecelerin de fazlalığı gözlenmektedir.

Vezinlerin şiirlere göre dağılımının şöyledir.

Tablo:1

Vezinler	Kaside	Gazel	Muhammed mütekerir	Müseddes mütekerir	Tahmis	Lugaz	Kıta
Meḥʿîlün/ Meḥʿîlün/ Meḥʿîlün/ Meḥʿîlün	4	25	2	1			2
Fâʿîlâtün/ Fâʿîlâtün/ Fâʿîlâtün/Fâʿîlün	6	28	1				3
Feʿîlâtün/ Feʿîlâtün/ Feʿîlâtün/ Feʿîlün	7	34	2	1			9
Feʿîlâtün/ Feʿîlâtün/ Feʿîlün						1	
Meḥʿülü/Fâʿîlâtü/Meḥʿîlü/Fâʿîlün		5					
Meḥʿülü/Meḥʿîlü/Meḥʿîlü/Feʿîlün		4					

Birinci kaside aşağıdaki şekilde hecelendirildi.Bazı yerlerde meḥʿülü fâʿîlâtü meḥʿîlü fâʿîlün kalıbına bazı yerlerde meḥʿîlün feilün fâʿîlün meḥʿîlün kalıbına bazı yerlerde ise meḥʿîlün meḥʿîlün feʿîlün feʿîlün kalıbına uygunluk gösterdiği tespit edildi.

Bu	şeb	ge	hi	hâ	b	da	i	ken	bu	dî	de	vü	cân	
Bî	râ	ha	tey	le	di	be	ni	en	dî	şe	i	ʿiş	yân	
mef	ʿû	lû	fâ	i	lâ	tû	me	fâ	î	lû	fâ	i	lün	
Bu	hâ	li	hüz	ni	le	dil	fâ	i	zi	gu	mû	mo	lub	
me	fâ	i	lün	fe	i	lün	fâ	i	lün	me	fâ	i	lün	
Te	şek	kü	lit	di	zih	ni	me	bu	cür	mi	bî	pâ	yân	
me	fâ	i	lün	me	fâ	i	lün	fe	û	lün	fe	û	lün	
Çık	tı	ne	dâ	me	ten	de	rûn	dan	bir	âh	ı	ʿâ	lem	sûz

Zan	nit	di	mol	dı	mül	ki	fe	lek	sû	be	sû	sû	zân	
Ne	cürm	bî	hî	sâ	bı	nı	ir	ti	kâ	bım	de	mın	de	
Yaz	dı	def	te	ri	a ^c	mâ	li	me	kâ	ti	bân			

Altıncı gazel aşağıdaki şekilde hecelere ayrıldı. Tabloda görüldüğü gibi üç ayrı kalıba uygunluk gösterdiği görüldü.

‘Â	lem	de	mâ	de	ri	zâd	dır	câ	nâ	se	hâ	sa	ña
müs	tef	‘i	lün	fe	i	lâ	tün	mef	’û	lû	fâ	i	lün
Ha	taş	de	gil	mi	dir	ki	din	se	bî	‘a	taş	sa	ña
müs	tef	‘i	lün	fe	û	lün	fâ	i	lün	me	fâ	i	lün
Per	vâ	ne	ol	dum	şev	ki	le	şem	‘i	ce	mâ	li	ñe
müs	tef	‘i	lün	mef	’û	lû	me	fâ	i	lün	fâ	i	lün
İt	sem	fe	dâ	bu	câ	nı	mı	her	dem	re	vâ	sa	ña
mef	’û	lû	fâ	i	lâ	tü	me	fâ	î	lû	fâ	i	lün
İt	din	gü	şâ	de	‘uğ	de	i	düş	vâ	r	kâ	rı	mı
mef	’û	lû	fâ	i	lâ	tü	me	fâ	î	lû	fâ	i	lün
Çâ	key	le	bu	sî	ne	mi		yâ	rim	se	zâ	sa	ña
mef	’û	lû	fâ	i	lâ	tü	me	fâ	î	lû	fâ	i	lün

Yirmi yedinci gazelin de altı kalıba göre farklılık gösterdiği tespit edildi.

Dil	vuş	la	tâ	mâ	lî	le	şa	fâ	dan	mü	te	lez	ziz	
Fi ^c	li	fe	lek	it	di	gi	ce	fâ	dan	mü	te	lez	ziz	
Mi	zâ	cı	nâs	cî	hân	bir	bi	ri	ne	zıd	d	o	lur	
Ki	mi	im	sâ	ki	le	ki	mi	se	hâ	dan	mü	te	lez	ziz
Hic	buh	li	der	mi	ağ	lâ	kı	hağ	kı	le	mut	ta	şıf	
Bağ	şâ	hı	rû	yı	ze	mî	ne	‘a	taş	dan	mü	te	lez	ziz
mef	‘û	lû	mef	û	lû	fe	i	lâ	tün	fe	i	lâ	tün	
mef	‘û	lû	mef	û	lû	fe	i	lâ	tün	fe	i	lâ	tün	
me	fâ	i	lün	me	fâ	î	lû	fâ	i	lün	fe	i	lün	
fe	i	lâ	tün						fâ	i	lün	fe	i	lün
müs	tef	‘i	lün	me	fâ	î	lû	mef	’û	lû	fâ	i	lün	

müs	tef	‘i	lün	mü	te	fâ	i	lün	mef	‘û	lû	fe	û	lün
-----	-----	----	-----	----	----	----	---	-----	-----	----	----	----	---	-----

Yetmiş altıncı gazel de aşağıdaki şekilde hecelendirildi. Bu hecelendirme sonucunda gazelin üç ayrı kalıba göre uygunluk gösterdiği tespit edildi.

Ey	şû	hı	ce	fâ	cû	gü	zel	ler	gü	ze	li	sin		
‘Â	şık	la	rı	nıñ	hüs	niy	le	dar	bı	me	se	lisin	sin	
Feh	mey	le	ye	mez	zih	nü	ze	kâ	meş	re	bü	tav	rıñ	
Er	bâ	bı	di	liñ	‘il	le	ti	tû	li	e	me	li	sin	
Ey	‘ağ	lı	pür	im	‘ân	i	le	key	fıy	yet	şû	hı		
Mî	zâ	nı	ñâ	tağ	sîn	i	de	rim	şâ	nı	ñı	ve	li	sin
mef	‘û	lû	me	fâ	î	lû	me	fâ	î	lû	fe	û	lün	
fa’	lün	fe	û	lün	müf	te	i	lün	müf	te	i	lün		
mef	‘û	lû	me	fâ	î	lû	me	fâ	î	lû	fe	û	lün	

Yetmiş sekizinci gazel, üç ayrı kalıba uygunluk gösterdiği görüldü.

Ey	rin	d	‘aş	kı	nî	kü	be	di	bil	i	râ	de	den
Tak	sî	<u>mi</u>	der	rız	kı	mı	zı	Rez	zâk	nî	hâ	de	den
Dil	has	te	gâ	ni	it	me	nâ	ü	mîd	me	râ	m	da
Ĥâ	sıl	o	lur	se	vâ	b	mü	kem	mel	‘ı	bâ	de	den
mef	‘û	lû	fâ	i	lün	me	fâ	î	lün	me	fâ	i	lün
mef	‘û	lû	fâ	i	lâ	tü	me	fâ	î	lû	fâ	i	lün
müs	tef	i	lün	me	fâ	i	lün	mef	‘û	lû	fâ	i	lün

Divanda bulunan tek tahmis aşağıdaki şekilde hecelendirildi. Tabloda görüldüğü gibi iki ayrı kalıba uygunluk gösterdiği tespit edildi.

Ey	ğon	ca	de	hen	san	ma	bu	tab	‘ım	fe	lek	le	nür
Bağ	rı	mu	hab	be	tiç	re	bi	lim		se	mek	le	nür
Bez	me	ge	lin	ce	ruh	la	rı	el	vân	çi	çek	le	nür
Bu	reş	k	hû	ri	hüs	nü	e	dâ	da	me	lek	le	nür
Meş	reb	de	ney	le	yim	fe	le	kâ	sâ	dö	nek	le	nür
mef	‘û	lû	fâ	i	lâ	tü	me	fâ	î	lû	fâ	i	lün

Şem	şî	ri	gam	ze	den	o	lur	mı	sî	ne	miz	te	hî
Hiç	bağ	ma	zol	dı	rû	yı	mı	za	ka	me	ti	se	hî
Ol	şû	hı	nev	re	sî	de	mül	ki	hüs	n	şe	hi	
Ta ^c	lî	m-i	fen	n-i	‘aş	ki	der	‘uş	şâ	kı	na	ge	hi
mef	‘û	lû	fâ	i	lün	me	fâ	i	lün	me	fâ	i	lün

1.1.2.2.Kafiye ve redif

Tablo 2

Sıra	Nazım Şekli	Vezin	Redif	Kafiye	Beyit sayısı
1	Kaside	.....	.....	ân	15
2	Kaside	Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün	eyleme yâ Rabb	ân	9
3	Kaside	Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün	.....	â	15
4	Kaside	Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün	.....	â	7
5	Kaside	Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün	.....	ân	21
6	Kaside	Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün	-sın sen	â	7
7	Kaside	Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün	dır yâresulallah	ân	9
8	Kaside	Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün	.....	ân	15
1	Muh.M üt1	Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün	-ıma	âd	13 bend
9	Kaside	Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün	.....	er	31
10	Kaside	Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün	.....	âm	21
11	Kaside	Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün	.....	ânî	17
12	Kaside	Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün	.....	.îd	11
13	Kaside	Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün	.....	â	29
14	Kaside	Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün	-sı	â	36
15	Kaside	Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün	.....	ân	29
16	Kaside	Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün	.....	îr	27
17	Kaside	Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün	.....	m	49

1	Müs. müt 1	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	dan olsun	ân	5 bend
18	Kaside	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	âm	23
	Gazeller				
1		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	.....	â	9
2		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	olmaz baña	ân	5
3		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	oldı baña	ât	5
4		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	.....	â	5
5		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-dır hâlâ	âm	5
6		.....	saña	â	5
7		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	.....	â	5
8		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	mi var hâlâ	ül	5
9		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	â	5
10		.....	-sın mı yâ	ma	5
11		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-dir hâlâ	îşe	5
12	ب	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	eyleme yâ Rabb	ân	9
13		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	ûb	5
14		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	heb	e	5
15		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	eb	9
16	ت	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	et	5
17		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	et	5
18		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	it	7
19	ث	.....	olma 'abeş	m	5
20		Me'ûlü/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün	abeş 'abeş	er	5
21	ج	Me'ûlü/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün	ister mi hîc	et	5
22		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	itmekde güc	âz	5
23	ح	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-ı feraḥ	âm	5
24	خ	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-dır o şûḥ	â	5
25	د	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	âd	5

26		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	.....	âd	5
27	ذ	.....	-dan mütelezziz	â	5
28	ر	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	olur	ûr	7
29		Me'ûlû/Mefâ'ilü/Mefâ'ilü/Fe'ûlün	ile oynar	ûn	9
30		Me'ûlû/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün	-ya bağlıdır	â	5
31		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-cedir	en	5
32		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	görünür	et	5
33		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	itmiştir	âd	5
34		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-ler	iñ	5
35		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-miz yokdur	ûfte	5
36		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-lerdendir	âne	5
37		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	karşumda tur	â	5
38		Me'ûlû/Mefâ'ilü/Mefâ'ilü/Fe'ûlün	-dır dimesünler	â	5
39		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-im yokdur	l	7
40		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	yer	er	5
41		Me'ûlû/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün	verir	er	5
42	ز	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	da biz	âb	5
43		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	uyamaz	er	5
44		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-e beñzetmez	ûr	5
45		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-lanamaz	l	5
46		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	âz	7
47		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	bilmez	ân	5
48		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-den gelmez	âne	5
49		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	dır sensiz	âr	5
50		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	olamaz	em	5
51	س	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	.....	es	5
52	ش	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-letmiş	m	5

53		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-erdenmiş	er	5
54		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	boş imiş	et	5
55	ص	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-a hûlûş	ân	5
56	ض	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-dir ğaraž	îl	5
57		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-dan ğaraž	ân	5
58	ط	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-yı neşât	â	5
59	ط	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-dan mahzûz	â	7
60	ع	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	i	5
61	غ	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	âğ	5
62	ف	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	îf	5
63		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-ım telef	ân	5
64	ق	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	bulmadık	et	7
65		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-e mazhar olmadık	âl	5
66		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	olmak	âz	5
67		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	ancağ	ân	5
68	ك	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	k	9
69		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-cik	âle	5
70		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	eylediñ	ân	5
71	ل	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	.....	l	5
72		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	bûlbûl	â	5
73	م	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	em	9
74		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-sem	t	5
75	ن	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-den	âde	5
76		Mef'ûlü/Mefâ'ilü/Mefâ'ilü/Fe'ûlün ?	-sin	eli	5
77		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-dır çeken	â	7
78		Mef'ûlü/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün ?	-den	âde	5
79	و	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	gîsû	â	5
80	ه	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-a bir parça	âr	5
81		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-ına	..	7

82		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-a	ân	9
83		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-ye	âne	5
84		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-ye	îşe	5
85		Me'ûlû/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün	-da	âķ	5
86		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	itmede	ül	7
87		Me'ûlû/Mefâ'ilü/Mefâ'ilü/Fe'ûlün	olsa	em	7
88		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	.....	da	7
89	س	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	mi var şimdi	ül	5
90		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-sı	â	5
91		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	-ini	îd	5
92		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-ı	âķ	5
93		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-dır Rûm ili	ân	5
94		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-i	âl	5
95		Me'ûlû/Mefâ'ilü/ Mefâ'ilü/Fe'ûlün	-a şarıldı	âr	5
96		Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	helâk eyler beni	û	5
97		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-dır şimdi	âm	5
98		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-dan gayrı	â	7
99		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-i	er	5
100		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-ı	âm	5
101		Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	ârî	7
102		Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-i	îr	5
1	Kıta-1 Kebire 1	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	.....	ûr	7
2	Kıta-1 Kebire 2	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	.....	ânî	11
2	Müs. Müt. 2	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-e gönül	ân	7 bend
2	Muh. Müt. 2	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	.....	iş	5 bend
3	Muh.	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-hım	â	7

	Müt. 3				bend
4	Muh. Müt. 4	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	-imsin	d	4 bend
1	Tahmis	Me'ûlû/Fâ'ilâtü/Fâ'ilâtü/Fâ'ilün ? Me'ûlû/Mefâ'ilü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün ?	-lenür	ek	5 bend
5	Muh. Müt. 5	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-sin	k	11 bend
1	Kıta 1	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	...	m	1
2	Kıta 2	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün		m	1
3	Kıta 3	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	benim	ûn	1
4	Kıta 4	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	-i	uc	1
5	Kıta 5	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	...	...	1
6	Kıta 6	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	...	z	1
7	Kıta 7	Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün	yok	et	1
8	Kıta 8	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	...	â	1
9	Kıta 9	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	...	ân	1
10	Kıta 10	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	...	âr	1
11	Kıta 11	Fe'ilâtün / Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün	olmak	iğ	1
1	Lügaz	Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün			13
3	Kıta-1 Kebire 3	Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün	...	ân	5

Redifler

Eklerden oluşan redifler

-ıma, -sı, -ler, -cedir, -cik, -sem, -den, -sin, -ına, -a, -ye, -sı, -ini, -i, -i, -him, -imsin, -lenür, -lerdendir, -lanamaz, -letmiş

Kelimelerden oluşan redifler

saña, heb, olur, görünür, itmişdir, yer, verir, uyamaz, bilmez, olamaz, erdenmiş, bulmadık, olmak, ancak, eylediñ, bülbul, gîsû, itmede, olsa, benim, yok

Kelime gruplarından oluşan redifler

eyleme yâ Rabb, olmaz baña, oldu baña, olma ‘abeş, abeş ‘abeş, ister mi hîc, itmekde güc, ile oynar, ya bağludur, karşımda тұr, boş imiş, helâk eyler beni

Ek ve kelimedenden oluşan redifler

-dır hâlâ, -sın mı yâ, -dir hâlâ, -ı ferah, -dan mütelezziz, -ya bağludur, -miz yokdur, -dır dimesünler, -im yokdur, -da biz, -e beñzetmez, -den gelmez, -dır sensiz, -a hülûş, -dir ğaraž, -dan ğaraž, -yı neşât, -dan mahzûz, -ım telef, -dır çeken, -a şarıldı, -dır şimdi, -dan ğayrı, -e gönül

Ek ve kelime grubundan oluşan redifler

-mi var hâlâ, -dır o şûh, -e mazhar olmadık, -a bir parça, -mi var şimdi, -dır Rûm ili, -dır yâ resulallah,

1.2. Muhteva Özellikleri

Nâil Divanı; din-tasavvuf, toplum-kültür, insan ve tabiat-eşya başlıkları altında incelenecektir.

2.1.1.Din ve tasavvuf

1.2.1.1. Allah

Divanda birinci kaside tevhit ikincisi münacattır, Allah, isimleriyle zikredilmiş, kulun Allah karşısındaki durumu anlatılmıştır:

Îlâhi be-ħurmet-i esmâ-ı Ğafûreke

Fâĝfîr zunûbî bi-ħaĝĝ-ı şân-ı peygamberân K.1/9

Sensin yâ Rabb ‘afuvvun ve Raħîm ‘ale’l-‘ibâd

Luţfuñla eyle ‘âcizi müsteĝraĝ-ı ihsân K.1/10

Emîn-i pâkiñ olub mazhar-ı hıtâbıñ odur

Şeffî-ı yevm-i hisâb hâmi-i günehkârân K.1/12

O dem ki dehşet ile yevm-i mahşerde ħopa

Girîv şâh u gedâ figân pîr u cevân K.1/14

O gün de Nâilî sen lâyıķ-ı şefâât it

Zünûbla  araşât görine numûne-i nîrân K.1/15

Şair Allah’a yalvarır, istekleri için niyazda bulunur, Allah’ın kendisini bir ferde muhtaç etmemesi, yerinin g l bahçesi olması için dua eder:

Beni bir ferde muht ac-ı     r-h   n eyleme y  Rabb

    yetle kerem   l d de giry n eyleme y  Rabb K.2/1

Yerim b   -  g lisit n eyle lu fu la H l l- s 

Cen  -  ma sad m d im fir z n eyleme y  Rabb K.2/2

Peygamber Efendimiz hürmetine Allah’ın kendisini affetmesini istemektedir:

Es r-i mi net itme hürmet-i peyg mber    n

 ikest-i h   r m ma z n-  v r n eyleme y  Rabb K.2/3

Şairin Allah’tan başka sığınağı yoktur:

Benim d reynde yokdur senden  zge bir meded-g   m

Dil-i   zurdemi d im gir b n eyleme y  Rabb K.2/4

Pen   m dest-g rim  almad  sensin  mid-v r m

 ri dir lu fu n  mecb r-  n d n eyleme y  Rabb K.2/7

Şair, Allah’ın izzet ve celalini vesile ederek isteklerinin kabul olması için Allah’a dua eder:

Ric m  eyle ma b l hürmet-i  izz   cel l n  n

Bu ah u v h ile ömrüm g z r n eyleme y  Rabb K.2/8

K     it bu der ndan  ayd-  bend-i mi net-i dehri

Bu N il derd-mendi d   -  hicr n eyleme y  Rabb K.2/9

Diğer beyitlerde de Allah; Hayy, Kad r, H lık, Ker m, Rezz  , Hakk, H kim, K hh r isimleriyle anılmaktadır:

D im  feyz-i zafer-y b eyleyüb H yy u     r

Cümle bed    -    n din ola   hr u derbeder K.9/30

Hamd ola Һazret-i Mevlâya odur Һayy u Ƙadîr
 Һâlîķ-ı kevn ü mekân şâhib-i levh ü taķdîr K.16/1

Neş'e-i bezm-i elestden tâ-be-maḥşer ey Kerîm
 Şıdķ u îmânile taşdıķ eyledim yâ Kibriyâ G.1/7

Ƙuvvet-i men' u 'aâtâ kabza-i Rezzâķdır
 Kim olur Nâil-i zâr kudret-i Һaķķ'a mânı G.60/5

Her ne ister iseñ iste o Kerîm Mevlâdan
 Sebeb-i zâhiri Һaķķ'dır yine Һâlîķ her dem G.73/8

Һâkim-i Ƙahhâr yed-i ḥussâd bir mu'tâd yine
 Ğâlib itsün fevz ü nuşretle yed-i tehdîdini G.91/3

İşde nev-sultândır faḥr'ül-ümem ḥayr'ül-benât
 Muķdimin tevfiķa maķrûn eylesün Һayy-ı Ğayûr KI.1/4

Bî-cürüm daḥl ideni Ƙâdir-i Ƙayyûm Ƙahhâr
 Düşürüb vâdi-yi derde ķala ğamda bî-zâr
 Ƙudretin zâhir ide Şâni'-i Һayy u Cebbâr Muh. Müt.5/7

Ƙudûm-ı pâkidir ḥayrül-ķadem hic iştibâh itme
 Budur nâ-dîde cevher mişl-i nâ-yâb luṭf-ı Sübhânî KI.2/6

1.2.1. 2. Kitaplar

Divanda sadece bir yerde Kur'an'dan bahsedilmektedir:

Naşş-ı Ƙur'ân'da buyurdı o Kerîm lâ-yağteb
 Һocalardan buni ğuş eylemediñ mi ne 'aceb
 Acırım şûretiñ insân gibidir müfsid leb Muh. Müt.5/3

1.2.1.3. Ayetler

Nâil Divanında şu ayetler kullanılmıştır:

Hep hayâlât-ı derûnı mahv ider aşkıñ seniñ

□η% □¹²ben itmiyem mi hâlimi senden ricâ K.3/14

πΣΞ< □ ψ8ξ<¹³ hitâbında şeh kân-ı kerem

Rû siyâh Nâil gedâyı itme lutfuñdan cüdâ K.3/15

Yok elimde bir amel-i tesliyet işyân olur

Āyet-i ξOΞT# □¹⁴oldı teselli reh-nümâ G.1/4

Tulûc eyler mi bilmem mâh-ı ikbâlım nuhûsetden

Ümîdim kesmezem ξOΞT# □ naşş-ı meserretten Muh. Müt.3/5

Seyyîâtımden ibârettir yedimde defterim

Elde ki sermâyemiz ξOΞT# □ nuṭḳî hemân K.5/10

Bu ayet üç ayrı yerde aynen tekrar edilmiştir.

Hitâb-ı |9~η# ω7¹⁵perde-i çeşm kelîm oldu

Temâşâ-gâhıñ ol şeb kim cinândır yâ Resûlallâh K.7/6

Şeff'ül-müzniñbînî ω(Ω7_Θç7_BΩ&□¹⁶sensin

Elim tut gözlerimden hûn revândır yâ Resûlallâh K.7/7

Ḳudûmun mazhar-ı _ΞEB4 _±9~¹⁷eyleyüb dâim

Şeh-i devrâna Mevlâ aḳ bıyıklı göstere anı KI.2/10

Naşş-ı Ḳur'ânda buyurdı o Kerîm B̄P< □¹⁸

Hocalardan buni gûş eylemediñ mi ne aceb

Acırım şûretiñ insân gibidir müfsid leb Muh. Müt.5/3

Hemân-dem müjde olsun fâl-ı haber fevz-i nuşretle

Ḳadem başdı bu güne ω(Θ7~ □±η5¹⁹ı cihân-bânî KI.2/5

Bize _ΞΩK5 ωE9²⁰da olan taḳsîm-i ḥasretten

¹² “Şüphesiz onlar ahirette ziyana uğrayanların ta kendileridir.” (Nahl-109)

¹³ “O gün ne mal ne evlat fayda vermeyecek.” (Şuara-88)

¹⁴ “Dekî, Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah tüm günahları bağışlar. Şüphesiz ki O çok bağışlayan, çok esirgeyendir.” (Zümer-53)

¹⁵ “Mûsâ kendisiyle konuşacağımızı vaat ettiğimiz vakitte gelince, Rabbi ona kelimini söyledi (Mûsâ) şöyle dedi:Rabbim (Cemalini bana göster, sana bakayım) Allah, Beni hiçbir zaman göremezsin”...(Araf -143)

¹⁶ “Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” (Enbiya-107)

¹⁷ “Biz sana gerçekten açık bir zafer verdik.” (Fetih-1)

¹⁸ “Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerinizi arkasından çekiştirmesin. Biriniz ölmüş kardeşinizin etini yemekten hoşlanır mı? Tiksindiniz. O halde Allahtan korkun. Şüphesiz Allah tevbeyle çok kabul edendir, çok esirgeyendir.” (Hucurat-12)

¹⁹ “Şimdi kimse bilmez onlar için gizlenmiş gözler sürûrunu yaptıkları amellere mükafat için. (Secde-17)

Ḳulîñ tedbîri boşdır her ħuṣûṣât dest-i ħudretiden Muh. Müt.3/6

ω/ξ5 □_5²¹câ-yı ulyâ-yı şerîfîndir seniñ
Kâm-yâb vâşıl-ı dîdâr-ı ħaḳsın pür-zîyâ K.3/10

ιΞ6 αΞ6ñ sırrına vâkıf iseñ meydâna gel
İşde ben girdim o ξ#ξ8²²remziniñ dîvânına G.81/2

1.2.1.4. Hadisler

Hadisler de ayetlerde olduğu gibi iktibas yoluyla zikredilmiştir.

Seniñ vaṣṣâfiñ Allâh’dır olur medhîñde dil ʿâciz

Buyurdı şânıña □□ξ7 □□ξ7²³müctebâsın sen K.6/6

□η2 ω8 daʿvâsını itdim dediler lâ-taḥaf
Âniñ içün vâkıf oldum şimdi sırrıñ ħâline G.81/3

Bu hadis iki yerde zikredilmiştir:

ψKΣ9 ψ4η2 ω8²⁴sırrı ʿazîm sermâyedir
İşbu remzi fehm idenler ʿâkıbet mağfûr olur G.28/4

□ηξ□~ α2□ι8²⁵Nâil bu ʿâlem mülkidir
Ḥayra âlâta hûnerle saʿy u taḥşîldir ġaraż G.56/5

ιΞ6 αΞ6²⁶iñ sırrına vâkıf iseñ meydâna gel
İşde ben girdim o mûtu remziniñ dîvânına G.81/2

ψ±/°_9 ∂∂ψ5η4²⁷ye idḥâl buyur Nâil ḳulı
Ḥurmet-i şân-ı cenâb-ı rûh-ı pâk-ı Muṣṭafâ G.1/9

1.2.1.5. Peygamberler

²⁰ “Senin Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Halbuki bu dünya hayatında onların maişetlerini aralarında taksim eden, bir kısmını diğer kısmını çalıştırması için, kiminin derecesini kimine üstün kılan Biziz. Senin Rabbinin rahmeti onların topladıkları bütün şeylerden daha hayırlıdır.” (Zuhruf -32)

²¹ “O kadar ki (birleştirilmiş) iki yay arası kadar hatta daha da yakın oldu.” (Necm-9.)

²² “Baksana, sayıları binlerce olmasına rağmen ölüm korkusuyla diyarlarını terk edip çıkan kimselere! Allah onlara “ölün” dedi sonra onları diriltti. Doğrusu Allah insanlara lutûfkârdır, fakat insanların çoğu şükretmezler.” (Bakara-243)

²³ “(Habibim) Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım.” (El-Acluni. Keşfü’l-Hafa, Beyrut, 1309, C.II, s.36)

²⁴ “Nefsini bilen Rabbin bilir.” (El-Acluni. age.)

²⁵ “Dünya ahiretin tarlasıdır.” (El-Acluni. age. Hadis no:135)

²⁶ “Ben gizli bir hazine idim.Bilinmek ve sevilmek istedim.” (El-Acluni. age.)

²⁷ “Ümmetim yetmiş üç fırkaya ayrılacak bunlardan yetmiş ikisi sapıklığa gidecek birisi doğru yol üzere olacaktır.” El-Acluni. age C.1. Hadis no:107)

Nâil Divanı'nda Hz. Muhammet, Hz. İsa, Hz. Musâ, Hz. Süleyman, Hz. İbrahim, Hz. Hızır, Hz. Yusuf peygamberin zikredildiği tesbit edildi.

1.2.1.5.1. Hz. Hızır

Hızır'ın Padişah Abdülmecid'e bütün işlerinde ikiz kardeş olması istenmiştir:
Eyledi hâzret-i Hakk Hân-ı Mecîdi mutaşavver
Her umûrunda idüb zâtına Hızır'ı tev'em K.17/12

1.2.1.5.2. Hz. İbrahim

Hz. İbrahim, ateşe atılmış, yeri gülistan olmuştur:
Yerim bâğ-ı gülsitân eyle luţfuñla Halîl-âsâ
Cenâh-ı maḳsadım dâim firûzân eyleme yâ Rabb K.2/2

1.2.1.5.3. Hz. İsa

Nâil Divanı'nda Hz. Muhammet'ten sonra en çok sözü edilen peygamber Hz.İsa'dır. Bu peygamberden daha çok ölüleri diriltten nefesi dolayısıyla bahsedilmiştir:
Hakk muḳaffar ide dil-h'âhı gibi 'âlemde
Dâver-i cem ü çeşm şâh-ı Mesîh-i enfâs K.14/2

Rûh-ı baḫş olmadadır nutḳ-ı dem 'İsâ-ver
Gec nazardan anı hıfz ide cenâb-ı Mevlâ K.13/9

Câ-be-câ gerçi ki taḳdîm-i ḳaşâid elzem
Lîk taşdîc idemem şâh-ı Mesîh enfâsı K.14/32

Ye'isle Nâil-i zâr derde dûş nâ-ümîddir kim
Dem-i pâk-ı Mesîhâ nefḫa-i bî-kârdır sensiz G.49/5

Dâldır âşâr-ı hayra nutḳı pâk tıynetiniñ
Meryem'i tenzîhe sev'etden Mesîhâdır çeken G.77/3

1.2.1.5.4. Hz. Muhammed (S.A.V.)

Divandaki 3,4,5,6 ve 7. kasideler Peygamber Efendimiz içindir. Şaire göre Hz. Muhammed (S.A.V.), diğer peygamberlerin ve ümmetinin kendisiyle iftihar ettiği bir peygamberdir:

Ey resûl-i hâzret-i hâk iftiḥâr'ül-enbiyâ

Bâri kılmışdır seni 'âlemde nûr-i ihtidâ K.3/1

Nail'e göre dünya peygamberimizin teşrifîyle mamur olmuştur:

Teşrifîñle oldı ma'mûr dü cihân kâşânesi

Şâniyen fâhr-ı ümemsin menba'-ı cûd-ı 'atâ K.3/2

Şaire göre Hz. Muhammed'in ayağının toprağı gözlere sürmedir:

Hâk-ı pâyın tûtiyâdır dîde-i 'uşşâka kim

Devlet-i zâtın için halk oldı bu arz u semâ K.3/4

Onun nuru âlemi aydınlatmıştır:

Żav'-ı nûrı veche ḥubûñ rûşen itdi 'âlemi

Tutdi şark u ğarbi şer'ın yâ Muḥammed Muşafâ K.3/7

Şaire göre cihan Hz. Muhammed ile övünmektedir:

Ey deķâyık gencînin izḥârına mûcîb olan

Ey nübüvvet maẓharı fâhr-ı cihân yâ murtaẓâ K.4/2

H. Muhammed, peygamberlerin yol göstericisidir:

Enbiyâlar reh-nümâsı pâdişâh-ı 'âlemîn

Yevm-i maḥşerde bu Nâil mücrimi itme fedâ K.4/7

H. Muhammed, ahir zaman peygamberidir:

Yâ Muḥammed Muşafâ peygamber-i âḥir zamân

Ḥaznedâr-ı ıḤ6 αḤ6 olduñ saña yokdur nihân K.5/1

H. Muhammed, Allah'ın sevgilisidir:

Ḥudâ'nın sevgili maḥbûbı şâh-ı enbiyâsın sen

Nebîlerden mu'allâ şân-ı a'lâ Muşafâ'sın sen K.6/1

H. Muhammed (S.A.V.) bu müstakil şiirlerin dışında divanın çeşitli yerlerinde de söz konusu edilir:

Fırķa-i nâciyyeye idḥâl buyur Nâil kulu

Ḥurmet-i şân-ı cenâb-ı rûh-ı pâk-ı Muşafâ G.1/9

1.2.1.5.5. Hz. Musâ

Abdûlmecit bu zamanın Musa'sıdır:

Nefha-i şûr zuhûr eyliyecek demlere dek

Ola ikbâl ile Fir'avn-ı zamân Mûsâ'sı K.14/21

Hz. Musa yed-i beyza mucizesiyle anılmıştır.

Dem-i hayretde ehl-i 'acze lutfın dest-gîr eyler

O kim itdi cilâ-yı nûrî zâhir dest-i Mûsâ'da G.88/3

1.2.1.5.6. Hz. Süleyman

Hz. Süleyman, tahtı ve karınca ile konuşma mucizesi hatırlatılarak anlatılmaktadır:

Cesâret itmez idim bende bu târîhi taqrîme

Eger gûş itmeseydim kışsa-ı mûr-i Süleymân'ı K.11/13

Pâdşâh-ı 'azamet küster-i Âl-i 'Oşmân

Hâzret-i Hân-ı Mecîd taht-ı Süleymân 'ünvân K.15/1

1.2.1.5.7. Hz. Yusuf

Hz. Yusuf'u Kenan diyarına çeken Züleyha'nın şevkidir:

Pûtü hüsn olamaz temkîn zor 'aşka denk

Yûsufi Ken'ândan şevk-i Züleyhâdır çeken G.77/3

1.2.1.6. Dört halife

Dört halife "Çehâr-yâr" olarak anılmış, meşhur oldukları sıfatlarıyla anlatılmıştır. Hz. Ebubekir; Sıddık, Hz. Ömer; Faruk, Hz. Osman; Zinnûreyn, Hz. Ali; Mürtezâ sıfatlarıyla zikredilmiştir.

Evvelâ Şiddîk-ı ekber şâdıkü'l-va'dü'l-vefâ

Cân fedâdır şiddikle hubb-ı dili kıldım 'ınân K.5/12

Şâniyen Fârûk-ı a'zam nûr-ı 'ayn-ı Muşafâ

Şevkine kurbân olmağdır murâdım her zamân K.5/13

Sâlisen ‘Osmân-ı zinnûreyn-i cism-i müctebâ
Hüsünün âyâtını tefsîrde albim h n fe  n K.5/14

R b  n d m d-ı peyg mber ‘Al yyel-m rtez 
‘A  ına her r z u  eb  e mimden eyler h n rev n K.5/15

  r-y r b - af d r r kn d ne   r sut n
Birbirinden fark iden olsun Yez d   b -em n K.5/17

Aşağıdaki beyitte ise Hz. Ali, atı Düldül ve kılıcı Zülfikar ile birlikte
zikredilmektedir:

Semend-i himmete el irse  ahb n p yd r olmaz
‘Al  ben Z lfik r’ım h me amm  Düldül’ m yo dur G.39/6

1.2.1.7. Diğer din  unsurlar

1.2.1.7.1. Ahir zaman

Şair, yaşadığı  lemin k hnedi ini ve zamanın da ahir zaman olduğunu
anlatmıştır:

Bu ‘ lem köhnemiş N il cih n   ır zam n olmuş
Zeb n hab  olsa l y k   r   inşaya dilim yo dur G.39/7

‘A rımız olmuş tem m   ır zam ne m - adak
B  ce-i d ny ya geldik hic     et bulmadık G.64/3

   dim sensin ancak  almı ım v di-yi   flette
Cih n f n  zam n   ır zam nd r y  Res lall h K.7/8

1.2.1.7.2. Aşk ve kesret

Sevgilinin sa ını yuvaya (kesret), g nl  kuşa benzeten N il Abbas Paşa, kuşların
her akşam yuvalarına döndüklerini gönlün yuvasının ise sevgilinin sa ı olduğunu   yle
anlatır:

Devr ider dünyâyı dil encâm karârı zülf-i yâr
Her tıyûr aḥşâm olunca sa‘y iderler lâneye G.83/3

1.2.1.7.3. Cennet

Şair, Allah’tan kendisini cennete koymasını ister:
Bu şehriyâr-ı risâletîñ fark-ı ḥurmetine
Maḫhar-ı mağfireten cennete kıl şâyân K.1/13

1.2.1.7.4. Cinler

Allah , insanlara ve cinlere kimilerini hakim kılmıştır:
Kimini ḥâkim idüb ins ü cinne her an
Ḥükm idüb tağile taşâ anı kıldı teşhîr K.16/4

Mücâzât-ı ‘ameldir korkarığım yevm-i kıyâmetden
Duḥûl-i cennet itmek pek gümândır yâ Resûlallâh K:7/4
Şair, Çırağan Sarayını cennete benzetmiştir:
Sarâ-yı şâh-ı ‘âlem kulle-i Kâf-ı mehâbetdir
Bi-ḥaḫḫın Cennet-i me’vâya beñzetdim Çırâğânı K:11/10

1.2.1.7.5. Kaza ve kader

Nâil Abbas Paşa, kaza ve kaderi “Ḥükm-i kazâ, mevc-i kader, ezeli taqdîr”
sözleriyle ifade eder:

Maṭlabıñ vechile taḥşîl olunur mı her iş
Ḳudreti itme ferâmûş kaderi kıl der-pîş Muh. Müt.2/1

Allah’ın kaza ve kaderi böyledir:
Böyledir ḥükm-i kazâ vü kaderi Mevlânıñ
Her zamân bir kılını mülkine eyler tesyîr K.16/6

Kaderin dalgası şairi gam girdabına atmıştır:
Şarşar-ı zücret perîşân eyledi bu ‘âcizi
Âtdı girdâb-ı gumûma ‘âkıbet mevc-i kader K.9/21

İnsana ne verilmişse ezeli taktir ile gerçekleşmiştir:
Ḥâlîkıñ her ne ki virdi ezeli taqdîrle

Hâşılâtıñ odur āncaķ ķalem ü tahrîrle Muh. Müt.2/4

Mevla insanların eliyle kaza hükmünü gerçekleştirir:

Aldırır birbiriniñ desti ile hükm-i kazâ

Böyledir tâ-be-ķadîm ķudret-i fıı-l-i Mevlâ Mûs. Müt.2/6

1.2.1.7.6. Mahşer

Divanda mahşer için “nefha-i şûr, rûz-i cezâ, haşr, şûr-ı zuhûr” ibareleri kullanılmıştır:

Nâil Abbas Paşa, elest meclisinden mahşere kadar Allah’ı tasdik eder:

Neş’e-i bezm-i elestden tâ-be-mahşer ey Kerîm

Şıdk u îmânile taşdıķ eyledim yâ Kibriyâ G.1/7

Mahşerde münafıkların ceza günü evrakı sol taraftan verilir:

‘Adlini eyleme inkâr o Raḥîm Ḥallâķın

Ey münâfık seni rüsvây ider ol aḥlâķın

Şol taraftan virülür rûz-i cezâ evrâķıñ Muh. Müt.5/4

Şair gönül aynasının haşre kadar pas görmemesini ister:

Haşre dek görmeye mirât-ı derûnuñ zengâr

İde dil-ḥvâhıñıñ ḥayr ile müyesser Mevlâ K.13/21

Şair mahşere kadar sevgiliyi terk edemeyeceğini ifade ediyor:

Tâ-be-mahşer seni ben eyleyemem terk ü ferâĝ

Ey güzel naķd-ı vişâlnıla beni eyle çerâĝ G.61/1

Nâil divançesinin haşre kadar kalması dileğinde bulunur:

Bir düşür kaķ-ı zebânda böyle târîḥ Nâilâ

Haşre dek dîvâncemiz bir yâd-gâr olsun hemân KI.3/7

1.2.1.7.7. Melekler

Nâil Abbas Paşa melekleri dert ortağı olarak görür:

İtme ıtnâb-ı suḥan eyle du‘â Nâili-zâr

İşidüb ide feleklerde melekler nâlân K.15/26

Öyle bî-hûş u bî-tâb ĝam-ı endûh oldum

Bildi maĝdûriyetim yerde beşer gökde melek G.68/2

Bu hıdîv-i hüsnü el-halk-ı kerîmü's-şânî
İder evşâfını i'lâna melâik tevķîr K.16/13

Sevgiliyi ise meleğe teşbih eder:

Benzemez eşref-i emsâla bu sencîde hışâl
Haml olunmaz galağa yâre melek dinse laķab G.15/2

1.2.1.7.8.Hz. Meryem

Hz. Meryem'i tenzih eden Hz. İsa'dır:

Dâldır âşâr-ı hayra nuķkî pâk tıynetiniñ
Meryem'i tenzîhe sev'etden Mesîhâ'dır çeken G.77/3

1.2.1.7. 9.Hz. Muhammet'in (s.a.v) eş, çocuk ve torunları

Hz. Muhammet'in torunları Hasan ve Hüseyin ile kızı Fatıma ismen, eşleri ise
“ezvâc-ı tâhir” olarak anlatılmıştır:

Fâtıma Zehrâ Hasan'la hem Hüseyin'iñ şevķine
Çâk-çâk olsun vücûdum mâteme olsun nişân K.5/16

İ'tizârım kıl kabûl ezvâc-ı tâhir hürmeti
Eyle mücrim Nâil'i luķfuñla şâd u kâmurân K.5/16

1.2.1.7.10. Mürşit

Mürşit, zimmetinde olanları kurtarmaktan lezzet alır:

Delîl hayr olandır vuşlata mazhar Nâilâ
Baķ mürşide zimmetini rehâdan müteleziz G.27/5

1.2.1.7.11. Nefis

Divanda nefisle ilgili beyitlerin hemen hepsinde nefse hakim olma konusunda
uyarılar yapılmaktadır:

Nefsine maķkûm olanlar kibr ile maķrûr olur
Kaķa-i kalbi aniñ şeytân ile maķşûr olur G.28/1

Hıfz-ı nâmûs ider insânı giriftâr kabâ
Nefsine gâlib olan belki ʿibâdın mahzûz G.59/3

Bil ehl-i ittikâle feth-i bâb itmez degil Bârî
Zimâm-ı nefsinî rabṭ eyledikce bâb-ı irşâda G.88/4

Şark u ğarb istivâ-yı şemse kıl imʿân nazar
ʿİbret al uyma şakın nefis ü hevâ izlâlina G.81/4

1.2.1.7.12. Rızık

Allah, rızıkı taksim edendir:

Rahm-ı mâderde idüb rızkımı taḳsîm Şâniʿ
Düşmesin miḥnet-i saʿye gelene ol kâniʿ G.60/1

Ey rind ʿaşk-ı nîk ü bedi bil irâdeden
Taḳsîm ider rızkımızı Rezzâk nihâdeden G.78/1

Rızka mani olanların cezasını Allah verir:

Mâniʿ-i rızık olanıñ ḥurmeti olsa faraḫa
İntikâmın ḳomaz Allâh ider elbet icrâ Mûs. Mût.2/6

Rızık için sadece Allah'ın kapısına müracaat edilmelidir:

Bâb-ı Mevlâya şarıl ğayra münâcât itme
Rızık ümmîdi ile ʿabde mürâʿât itme Mûs. Mût.2/5

1.2.1.7.13. Riyâ

Riyâkâr olmayan âşık, sevgilinin ayağına ayağına yüz sürecektir vasıftadır:

ʿAbd ol sen anıñ pâyına mahfî yüzüñi sür
Gördükde seni ehl-i riyâdır dimesünler G.38/3

İhlas ile riyânın bir arada olamayacağından bahsedilmiştir:

Riyâ şıĝmaz ḥulûṣa istikâmet ʿâşıka ḥâşdır
Yapandan şor ki güc mi zaḥm-ı müjĝân ile şemşîri G.102/4

1.2.1.7.14. Sûfi ve derviş

Dervişlerin alçak gönüllülükte yay gibi eğildiklerinden söz edilmektedir:

Dervîşiz dest-i tevâzu'da kemânız ammâ
Nâvekiz menzile-i şıdķda pertâbda biz G.42/3

İzzetini isteyen dervîş endişeden uzak olmalıdır:

İsteyen izzetini olmalıdır dûr-endîş
Emeli şâni'ya tefvîz iderek ol dervîş Muh. Müt.2/1

Sûfî olanların dünyaya aldanmamaları gerektiğinden söz edilir:

Ey şûfî şâfî iseñ aldanma kâlına
Hör olur mağrûr olan kürk-i kabâ vü şâlına G.81/1

Dünyanın iyi ve kötü halleri sufiye sorulmamalıdır:

Cihânda nîk ü bed âvâzesin sen şorma şûfiden
Ne bilsün düşmeyen dâm-ı cünûna kayd-ı zincîri G.102/3

Sufiler için en güzel iş inzivaya çekilmektir:

Nâilâ meşveret itdim dil-i bîçâre ile
İnzivâ hücreğine girmek imiş a'îlâsı G.90/5

1.2.1.7.15. Zahid

Zahid, uğursuzdur:

Her tilde eli var hele ol zâhid-i şûmuñ
Hem perçemi hem zülf-i siyeh-gûn ile oynar G.29/3

Zahidin sevdâ-zedeye eza ettiğinden söz edilmektedir:

Eyleme pek de ezâ zâhid-i sevdâ-zedeye
Belki var kâkül-i hoş-bû yine yârın degeri G.99/3

Şair, zahidi, sevgiliyi öpmekle suçlamıştır:

Pûs eyledi dildârı ziyâretde o zâhid
Hummâda yatır hasta idi kıra şarıldı G.95/2

1.2.1.7.16. Zikir

Rakibin tesbih ile zikre sarılması:

Takrîri eser eylemedi tab'a rakîbîñ
Deñ eyledi tesbîh ile ezkâra şarıldı G.95/3

Virdin “Allah bes Bâkî heves” olması gereği:

Terk idüb amâl u vaşlı Nâilâ ol post-nişîn

Virdiñ olsun her nefes Allâh bes Bâkî heves G.51/5

İşaretinin “mûtû” olması gereği:

Küntü kenziñ sırrına vâkıf iseñ meydâna gel

İşde ben girdim o “mûtû” remziniñ dîvânına G.81/2

Bundan sonra bir vahdete girip zikir çekmesi anlatılmıştır:

Bu tegâfûl nedir ey baht-ı siyâh-pûş söyle

Yüri şimdengirü bir vahdete gir de inle Müs. Müt.2/3

1.2.2. Toplum ve kültür

1.2.2.1. Hükümdar ve devlet adamları

1.2.2.1.1. Abdülmecid

Abdülmecit, “şâh-ı cihân, şehinşâh-ı cihân, pâdşâh-ı ‘azamet, küster-i Âl-i ‘Osmân, pâdşâh-ı mülk-i heft-ıklîm, şâh-ı ‘âlem” ifadeleriyle anlatılmıştır.

Zînet-ârâ-yı serîr-i saltanat şevket güzîn

Hâzret-i ‘Abdülmecîd Hân bâdi-i emn ü emân K.8/2

Padişah Abdulmecit adaletin ve cömertliğin denizidir:

Ey şehinşâh-ı cihân ‘adl u kerem deryâsı

Ya‘ni sulţân Mecîd pâd-şehiñ a‘lâsı K.14/1

Şair, Padişah Abdulmecit’i Hızır’ın ikiz kardeşi olarak görmektedir:

Eyledi hâzret-i Hâkk Hân-ı Mecîdi mutaşavver

Her umûrunda idüb zâtına Hızır’ı tev‘em K.17/12

Abdulmecit yedi iklimin padişahıdır:

Ayâ ‘Âbdulmecîd Hân pâdşâh-ı mülk-i heft ıklîm

Bu ‘âlemden ‘adâletle sen olduñ vâcibü’t-tekrîm Müs. Müt. 1/3

Şair, yeni bir gazelle Abdulmecit’in bayramını tebrik etmeyi düşünmektedir:

Sende yokdur Nâilâ taqdîme şâyân bergüzâr

Nev-gazelle eyle tebrîk Hân Mecîdin ‘îdini G.91/5

1.2.2.1.2. Darandeli Sadrazam Mustafa İzzet Paşa

Darandeli Sadrazam Mustafa İzzet Paşa, adaleti, ve cömertliğiyle anlatılmaktadır:

Berminî mevhîbe ol hâzret-i ‘İzzet Pâşâ

Mecma‘-ı ‘adl u vefâ câmi‘-i luṭf u kirâm K.18/11

1.2.2.1.3. Sultan Mahmut

Sultan Mahmut, “Şîr-i Yezdânî, zıll-ı Hakk, vâriş-i mülk-i Süleymânî” sözleriyle anlatılmıştır:

Hâzret-i Sulṭân-ı Maḥmûd Hân-ı Gâzi pür-zafer

Menba‘-ı cûd-ı ‘aṭâ vü ma‘den-i ‘âlî-siyer K.9/1

Nâil’e göre Sultan Mahmut cihan şahıdır:

Şimdi ol şâhi cihân hâzreti Maḥmûd Hânîñ

Dest-i cûd-ı keremi şânını eyler ifhâm K.10/4

Şaire göre Sultan Mahmut, Süleyman’ın mülkünün varisidir:

Cenâb-ı hâzret-i sulṭân-ı Maḥmûd şîr-i Yezdânî

Şehinşâh-ı mu‘azzam vâriş-i mülk-i Süleymânî K.11/1

Şair, Sultan Mahmut’un saltanatının devam etmesini temenni etmektedir:

Serîr-i salṭanatda hân-ı Maḥmûd ber-devâm olsun

Cihân ṭurduḳca sürsün pâdişâhım anda dîvânı K.11/17

Şaire göre Sultan Mahmut, Allah’ın gölgesidir:

Zıll-ı Hakk Sulṭân-ı Maḥmûd Hân-ı Hâkân Mecîd

Rûḥ-ı ‘âlem bâ‘is-i âsâyiş-i emn-i medîd K.12/1

1.2.2.1.4. Şehzade Murad

Şehzade Murad, doğumu dolayısıyla anlatılmış, ömrü ve sağlığı için dua edilmiştir:

Vücûda yümnile şehzâde Muḥammed Murâd geldi

İde ‘ömr-i ‘azîzi merkez-i şîḥḥatda cevâlânı KI.2/4

1.2.2.1.5. Sultan Süleyman

Sultan Süleyman, adaleti ve mülkü ile söz konusu edilmiştir:

Ne Süleymân’e naşîb oldu ne eslâfına lîk

Eyledi Fâtih-i bâb lutfunı miftâh-ı nizâm K.10/13

Hâşılı emr-i ‘adâletle Süleymân oldı

Şevket ü şânını kürsîde iderler tefsîr K.16/5

Şeref-bağış-ı serîr-i saltanat sermâye-i devlet

Mühimsâz-ı ‘adâlet vâriş-i mülk-i Süleymânî KI.2/2

Dünya Sultan Süleyman’a kalmamıştır:

Açub sen dîde-i irşâdı her dem h’âb-ı gâfletden

Nażar kıl olma mağrûr pây-dâr olmaz Süleymân’a G.82/2

1.2.2.2. Tarihî ve efsanevî kişiler

1.2.2.2.1. Asaf

Hz. Süleymân’ın veziri Asaf, temiz ahlâkı ve zekâsıyla anlatılır:

Oldı şânî olarak mazhar-ı mühre devlet

Âşaf-ı şâf-ı meniş ‘âkıl-ı pâkîze kelâm K.18/10

1.2.2.2.2. Behram, Nûş-i Revân, Dara, Cem

Behram cesaretiyle ele alınır: Darâ ve Cem ne kadar büyük hükümdar olursa olsun faniliği ile söz konusu edilir:

Minnet Allâh’a cihân olmadadır âsûde

Şadme-i şâika-i kahrına lertzân Behrâm K.10/14

Nûş-i Revân adaletiyle söz konusu edilir:

Ma‘delet-kâr-ı kerem peşine olsa el-hakk

‘Adline Nûş-i Revân cûdına Hâtem huddâm K.10/16

Padişah Abdülmecit cömert olmada Cemşit gibidir:

Bârek -Allâh zihî pâdşeh-i genc-i ‘atâ

Hüsrev-i çim ‘azamet dâver-i Çemşîd Dârâ K.13/1

Dünya Dara’ya ve Hakan’a kalmamıştır:

Karâr-gîr olmadı ‘âlem ne Dârâ’ya ne Hâkân’a

Mülûk-i sâlifân ‘ibret-nümâdır çeşm-i iz‘âna G.82/1

1.2.2.2.3. Eflatun

Eflatun bilgeliği ile ele alınmaktadır:

Fâsık-ı kâzibe maḥşûş olamaz emr-i cihân
Câhiliñ oldı Felâṭun maḥırr-ı ednâsı G.90/3

Benim ḥûn-i dilim şimdi Felâṭun-ı cihân bilmez
İder ta'cîz bütün bu ehl-i ḥâli şâ'irân bilmez G.47/1

1.2.2.2.4. Firavun

Her zamanın Firavunları vardır. Abdülmecid Hân, zamanın Firavunlarının Musa'sı olarak görülür:

Nefḥa-i şûr zuhûr eyliyecek demlere dek
Ola ikbâl ile Fir'avn-ı zamân Mûsâ'sı K.14/21

1.2.2.2.5. Hatem

Sevgili ile Hatem cömertlikte karşılaştırılır:

Cömertler taklit ile Hatem gibi olamaz:

Şöhreti zâtına gâlib gerek ehl-i keremiñ
Her şehâ şâhibi taklîd ile Hâtem olamaz G.50/2

Hatem cömertlikten lezzet almaktadır:

Şimdi şâhib-keremiñ şevketi kîmyâ gibidir
Kanı ol Hâtem-i Tayy ola şehâdan maḥzûz G.59/5

1.2.2.2.6. İskender

İskender “Heft iqlîm-i İskender, şeh, sultân-ı ‘âdil, fâzıl İskender gulâm” sözleriyle anlatılır:

Ey şeh-i sultân-ı heft iqlîm-i İskender gulâm
Pâdişâhân-ı cihân olsa sezâdır ‘abddır K.9/15

Nîçe şeh sultân-ı ‘âdil fâzıl İskender gulâm
Pâdişâhân-ı cihân olsa revâ ‘abd u ‘âbîd K.12/4

Feleğin İskender gibi adalet meclisine sed çekmesinden söz edilir.

Sikender-veş felek sedd çekdi meclis-i ʿadla
Tazallüm hâl için destim irişmez bir yolum yokdur G.39/2

1.2.2.2.7. Kârûn

Kârûn, hazinelerinden dolayı anlatılmaktadır.
Nâilde güşâd idemedi ʿuqde-i vaşlı
Çokdan berü ol dahme-i Kârûn ile oynar G.29/8

1.2.2.2.8. Mevhibe Sultân

Sultan Abdülmecid'in kızı Mevhibe Sultan doğumu ile alemleri şenlendirmiştir:
İki şâhidle didi Nâil kulu târîhini
Mevhibe şultân kıldı ʿâlemi şâd sürûr KI.1/7

1.2.2.2.9. Mutesim

Abbasi Hükümdarı Mutesim, Sultan Mahmut'un cömertliği yanında ancak hizmetkâr olabilir:
Fahır ider rûh-ı fütûh-i selefi zâtî ile
Muʿteşim görse olurdu dürr-i lûtfunda gulâm K.10/15

1.2.2.2.10. Rüstem

Rüstem, cesareti, kahramanlığı ve sırtının yere gelmemesi cihetiyle zikredilmektedir:
Ahdim olsun ki güzel meclisime gelmez ise
Çekeyim bir nefere kûyına Rüstem-âsâ Kıt.8

Kahramân-mertebe Cem-saʿvet ü Dârâ haşmet
Âsumân pâye şecâʿatda budur Rüstem ü Sâm K.18/13

1.2.2.2.11. Yezid

Kerbela'da Hz. Hüseyin'in şehit edilmesine işaret edilerek, Yezîd'e lanet okunmaktadır.
Laʿnet ender laʿnet olsun ol Yezîd'e âline

Mü'min-i şâdık odur kim Kerbelâ'ya ağlayan K.5/17

1.2.2.3.Masallaşmış aşk kahramanları

1.2.2.3.1.Ferhâd ile Şirin

Felek, Ferhat'ın ümidine tekme vurmuştur:

Felek bir şadme urdı şârîñ ümmîd-i Ferhâda

Nigâh-ı hayretim berķ-i dehân-ı tîşedir hâlâ G.11/4

Ferhat'ın elinde taş kırıntılarında başka bir şey kalmamıştır:

‘Aşk-ı Şîrîn ile kazdı dil-i tağı Ferhâd

Rîze-i sengden özge ne kazandı keseri G.99/2

1.2.2.3.2. Leylâ ile Mecnûn

Âşık; Mecnûn'a, sevgili de güzelliğiyle Leylâ'ya benzetilmektedir. İki beyitte Mecnûn ismiyle “Kays” anılmaktadır.

Nâil, kavuşmak için gece gündüz Kays gibi figan etmektedir:

İtme şîrâze-i âmâlımızı pejmürde

Vaşlıña rûz u şeb efğân iderim Kays-âsâ G.9/2

Nâil, Mecnûn gibi çölü mesken tutmuştur:

Benim ol ‘âşık-ı sevdâ-zede-i deşt-i cünûn

Oldı Mecnûn gibi mesken baña şahrâ ile tağ G.61/2

Bülbülün aşkta Mecnûn gibi olmayacağı anlatılmış:

Kendini şevķile bir hayrete taldırmış kim

Neylesün Mecnûn ile ‘aşkda hempâ bülbül G.72/2

Leyla'nın değerini artıran Mecnûn'dur:

Mecnûndur iķbâl iden ol Leylâ şîfâta

Meyl itdiñ ise Nâil-i zâr sen de delisin G.76/5

Ferhat ile Kays karşılaştırılmıştır:

İtseler Ferhâd'a nisbet Kays'a müsteb‘id gelür

Şol kerâmet kim uyar ihlâşa uymaz tîşeye G.84/4

İrfanı olan Mecnûn'u fark eder:

‘İrfânı olub fark ide Mecnûn-ı her ân

Üftâde-i sevdâsına Leylâ-i şîm olsa G.87/5

Şair, sevgilinin hayalinden Mecnûn gibi uzaktır:
 Derdimiz pesdir felek incitme Allâh aşkına
 Merdüm-i çeşm-i hayâlinden cüdâ Mecnûn benim Kıt.3

1.2.2.3.3.Yusûf ile Züleyhâ

H. Yusuf'u Ken'ân'dan Mısır'a çekip getiren Züleyhâ'nın aşkıdır:
 Pûtü hüsn olamaz temkîn zor aşka denk
 Yûsufi Ken'ândan şevk-i Züleyhâdır çeken G.77/3

1.2.2.4. Ülkeler, şehirler, yer isimleri

1.2.2.4.1. Bağdat

Bağdat, Sultan Mahmud vesilesiyle dile getirilir:
 İşde ez-cümle birisi vâli-i Bağdâd ide
 İtirâf-ı acz u işyân-ı müdâm muhızır ider K.9/16

1.2.2.4.2.Çırağan sarayı

Sultan Mahmut, Çırağan sarayını temaşa etmek için gelmiştir:
 Selâmlık resmini icrâ idüb Yahyâ Efendi'de
 Temâşâ itmek içün eyledi teşrîf Çırâğân'ı K.11/6
 Şair, Çırağan sarayını cennete benzetmiştir:
 Sarây-ı şâh-ı âlem kulle-i Kâf-ı mehâbetdir
 Bi-hakkın cennet-i me'vâya beñzetdim Çırâğânı K.11/10

1.2.2.4.3. Irak

Irak, şairin şöhretinin olduğu yerler arasındadır:
 Nâil bize bu rütbe tefâhur abeş degil
 Var nâmımız memâlik-i Rûm u Irâkda G.85/5

1.2.2.4.4.İslam beldeleri

İslam beldeleri Abdülmecit Hân sayesinde mamur olmuştur:
 Kâfdan Kâfa ahâlî-i bilâd-ı İslâm
 Oldı ser-dâde-i bâlîn-i refâh u âbâdân K.15/19

1.2.2.4.5.Kaf dağı

Masal unsurlarından Kaf ve Anka birlikte zikredilmiştir:

Āşiyânında daḥi ḥ'âb-ı ferâgat göremez

İşidüb nâm-ı hümâyûnıñı Kâf 'Ankâsı K.14/15

1.2.2.4.6.Kenan

Hz. Yusûf'u Kenan'a çeken Züleyha'nın aşkıdır:

Pûtü ḥüsn olamaz temkîn zor 'aşka denk

Yûsufi Ken'ândan şevk-i Züleyhâdır çeken G.77/3

1.2.2.4.7.Kerbela

Hz. Hüseyinin şehid edildiği yerdir:

La'net ender la'net olsun ol Yezîd'e âline

Mü'min-i şâdık odur kim Kerbelâ'ya ağlayan K.5/17

1.2.2.4.8. Rumeli

Rumeli'nin güzellikleri ve Rumeli güzelleri anlatılmaktadır.

Keşret-i şûḥda bir bâğ-ı cinândır Rûm ili

Merkez-i dâire-i ḥüsn-i cihândır Rûm ili G.93/1

Nedir ol yosma kısım tavr u edâ cünbüşler

Cezb ider 'âlemi cezzâb-ı zamândır Rûm ili G.93/2

Zâhiren bârid ise meşreb-i dildâdeleri

Hele erbâbına bir kân-ı nihândır Rûm ili G.93/3

Ekşeri şûḥları nûr-ı muşavver gibidir

Âteş-i âhile 'uşşâkı yakandır Rûm ili G.93/4

Rûm ili gerçi ki ḥiddet ile meşhûr olmuş

Nâilâ emr-i dilârâda yamandır Rûm ili G.93/5

Rûmeli, şairin şöretinin ulaştığı yerler arasındadır:

Nâil bize bu rütbe tefâhur ‘abeş degil

Var nâmımız memâlik-i Rûm u ‘Irâkda G.85/5

1.2.2.5. Sosyal hayat

1.2.2.5.1. Ahlâk

Şairin yaşadığı dönemde cahil ile alim ayırt edilmemiştir:

Yek ‘ayâr oldı bilinmez füzêlâ vü echel

Nerde kaldı hüner ü ma‘rifetiñ da‘vâsı G.90/2

Mayası temiz olan övülmekle bozulmaz:

Mâyesi tâhir olan medhile olmaz mergûb

Ca‘lice vaşfile terfî‘ idemez şahş-ı kezûb G.13/1

Şair, halis kişiler hakkında kötü zan beslememektedir:

Su-i zan eyleyemem ehl-i hülûşa Nâil

‘Ârife seyyie isnâdı olur mı mahsûb G.13/5

İhlaslı insanlar iki dünyada ihsana kavuşur:

Mûcib-i câh u selâmet olur insâna hülûş

Vâşıl-ı vuşlat olur dâreynde ihsâna hülûş G.55/1

Kul, doğru yolda sebat etmelidir:

Tarîk-i hâkda dâim istikâmet ‘abde elzemdir

Nişâne vâşıl olmaz münharif atsañ eger tîri G.102/2

Piç olanın damgası yoktur:

Âh kim olsa idi pîc olanıñ tamgâsı

Âz olurdu o zamân hayşiyetiñ gavğası G.90/1

1.2.2.5.2. Cömertlik ve cimrilik

Bazı insanlar, cömertlikten bazıları ise cimrilikten lezzet alır:

Mizâc-ı nâs cihân birbirine zıd olur

Kimi imsâk ile kimi sehâdan mütelezziz G.27/2

Tam ahlaklı insanlar cimrilik etmez:

Hic buhl ider mi ahlâk-ı hâkile muttaşf

Bağ şâh rû-yı zemîne ‘aâtadan mütelezziz G.27/3

Cömertliğin kapısına set çekilmiştir:

Kimseden hâtıra imdâd ile himmet gelmez

Keremiñ bâbını sed eylediler pek muhkem G.73/7

Ne kadar gayret olsa da zengin ve fakir aynı gibidir:

Ne kadar sa‘yî vü şarf-ı himem olsa farazâ

Emr-i taqdîrde müsâvî gibidir bâ y u gedâ Muh. Müt.2/2

1.2.2.5.3. Devlet anlayışı

Şair, padişahın zatının cihan durdukça kalmasını istemektedir:

Ber-çarâr itsun cihân turdukça mevlâm zâtını

Haşre dek olsun cenâh-ı lutfî mülke sâye bân K.8/16

Şair, Sultan Mahmut,’un ikbalini güneş ve ay durdukça devam etmesini istemektedir:

Hakk te‘âlâ şevket ü ikbâliñi efzûn idüb

Ber-çarâr itsün müdâm turdukça bu şems ü kamer K.9/31

Sultan Mahmut, Allah’ın gölgesidir:

Zıll-ı Hakk Sultân-ı Maḥmûd Hân-ı Hâkân-ı Mecîd

Rûh-ı ‘âlem bâ‘iş-i âsâyiş-i emn-i medîd K.12/1

Seni me‘yûs mi ider zıll-ı Hudâ’sın şâhım

Bâ-huşûş pâdşehiñ ‘adl ola heb da‘vâsı K.14/14

Padişah Allah’ın nuru olarak görülür:

Revnağ-ı salṭanat ârâyiş-ı dîn u devlet

Sâye-i lutfî hemân pertev-i envâr-ı Hudâ K.13/3

Padişah, devleti zayıf durumdan kurtarmıştır:

Haylice za‘fa giriftâr idi mülk-i devlet

Şevket-i zâtıñ maḥşûş imiş istişfâsı K.14/12

Padişah dinin koruyucusudur:

Hâfız-ı dîn-i mübîn hâmi-i emr-i nebevî

Vâkıf-ı mes‘ele-i şer‘-ı şerîf şâh-ı habîr K.16/10

Şair, devletin büyümesini istemektedir:

Yâverîñ ‘avn-ı Şamed şevket ü kadriñ sermed
Müddet-i ‘ömrüñ ide devletiñ olsun tekşîr K.16/22

1.2.2.5.4. Dua ve beddua

Dua niteliğindeki ifadeler daha çok kasidelerde rastlanmaktadır:

Eyledi hâzret-i Hakk Hân-ı Mecîdi mutaşavver
Her umûrunda idüb zâtına Hızır’ı tev’em K.17/12

Şair, bedduaların da ise muhatap olarak kendisiyle uğraşanları hedef alır. Onlara lanet okur, na-şad olmalarını ister, ağızlarını katırın tepmesini, kıyamet günü amel defterlerinin sol taraftan verilmesini ister:

Beni zem eyleyeniñ âğzını katır tepsin
Bî-devâ derde düşüb tâ-be-kıyâmet çeksın Muh. Müt.5/1

‘Acaba var mı seniñle aramızda ülfet
Bir yere meclis olub eylemediñ ünsiyet
Niçün itdin beni bî-hûdece zem ey la‘net Muh. Müt.5/8

Dilerim hâzret-i Hakk’dan seni nâ-şad olasın
Lâne-i bûm olarak ‘âleme berbâd olasın
Rûz-i maşherde rezîl derd ile feryâd olasın Muh. Müt.5/5

‘Adlini eyleme inkâr o Raḥîm Hallâkın
Ey münâfık seni rüsvây ider ol ahlâkın
Şol taraftan virülür rûz-i cezâ evrâkıñ Muh. Müt.5/4

Bildim ey kalb-i za‘îf seng ü timürden peksin
İtme âğyâra gâzab toḥm-ı fesâdın eksin
Maḫhar-ı la‘net olub küfrine bir taş diksın
Beni zem eyleyeniñ âğzını katır tepsin
Bî-devâ derde düşüb tâ-be-kıyâmet çeksın Muh. Müt.5/1

1.2.2.5.5. Halk inanışları

Nâil, “İskân-ı bûm, şûm heykel, lâne-i bûm” ifadeleriyle halk inanışlarına yer verir:

Şair, evinin baykuş evi olmasını istemez:

Hânumânım itme Allâh aşkına iskân-ı bûm

Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma Muh. Müt.1/12

Şair, rakiplerin baykuş yuvası gibi olmasını ister:

Dilerim hâzret-i Hakk’dan seni nâ-şâd olasın

Lâne-i bûm olarak âleme berbâd olasın

Rûz-i maşşerde rezîl derd ile feryâd olasın Muh. Müt.5/5

Şair, rakibini uğursuz heykel olarak nitelendirir:

Mesned-ârâ-yı cihân mâ-şaşal-ı mülk ü milel

Pek muhall düşdi bu fîliñ hele ey şûm heykel Muh. Müt.5/9

1.2.2.5.6. Hırsızlık

17. kasidede kızların hırsızlıklarından bahsedilmiştir:

Emr idüb söyle didi anlara sırkat-i ma’lûm

Pek açık oldı bu gaddârlıkları vâkıf-ı âlem K.17/20

Bu emir vardığı anda niçe feryâd iderek

Kalmamış anlara artık diyecek lâ vü ne’am K.17/21

Kızlar, hile ile çaldıkları torbaları saklamışlardır:

Yedi topra ayırub hud’a ile sırkatdan

Şaklamışlar anı yüklük içine pek muhkem K.17/22

Kız hocalarından fesatlık dersi almıştır:

Şoñra kız hâcelerinden okuyub ders-i fesâd

İddiâ eyledi biñ kisesini itdi nağam K.17/25

1.2.2.5.7. Hile

Şair, hileye karşı çıkararak, aldatanların köklerine kibrit verip burçtan aşağı atılmasını istenmektedir.

Seni âlâma giriftâr idene aldanma

Nerde ağıâr var ise köklerine hep kiprit G.18/3

Hüner oldur ki hezâr hîle vü hüd'a iderek
Anı bir burc-ı bedenden aşağı darbile it G.18/4

1.2.2.5.8. Kibir

Kibir, nefsine mahkum olanların işidir:
Nefsine mahkûm olanlar kibr ile mağrûr olur
Kal'a-i kalbi anıñ şeytân ile mahşûr olur G.28/1
Nefsine galip gelenler ibadetten lezzet alır:
Hıfz-ı nâmûs ider insânı giriftâr kabâ
Nefsine gâlib olan belki 'ibâdın mahzûz G.59/3

1.2.2.5.9. Makam

Makamı herkes istemektedir:
Herkesiñ maṭlabıdır gerçi bu câh u rif'at
Âkıla elzem olan cüz'ice şarf-ı himmet
Hele ikdâm u ısrâr ile gelmez vüs'at Muh. Müt.2/3
Himmetli insanlar, rütbe ve makam derdine düşerek gam içinde kalınmamalıdır:
Emel-i rütbe vü câha düşüb olma pür-gam
Kılmadı himmet ider bir er-i aşhâb-ı himem G.73/1
İnsan, makam davasını bırakıp tefekkür etmelidir:
Terk idüb da'vâ-yı câhı it tefekkür kudreti
Aldananlar oldılar mahrûm cihânıñ hâline G.81/5

1.2.2.5.10. Nifak ve münafık

Nifak ve münafık, divanda “Müfsid, münâfık, ehl-i nıfk, fitne, fâsık-ı kâzib”
sözleriyle ifade edilmiştir:
Şair, insan suretindeki müfsitlere acımaktadır:
Naşş-ı Qur'ân'da buyurdu o Kerîm lâ-yağteb
Hocalardan buni gûş eylemediñ mi ne 'aceb
Acırım şûretiñ insân gibidir müfsid leb Muh. Müt.5/3
Münafıkları ahlakı rüsvay eder:

‘Adlini eyleme inkâr o Raḥîm Hallâkın

Ey münâfık seni rüsvây ider ol ahlâkın

Şol taraftan virülür rûz-i cezâ evrâkıñ Muh. Müt.5/4

Nifak sahibi kişiler insanları gördükçe secdeden kalkmazlar:

Ehl-i nıfkıñ hırşı gâlibdir şalâha zâhiren

Başı kaçmaz halkı gördükçe müdâm seccâdeden G.75/4

Dünyanın işi yalancı fasıka ait değildir:

Fâsık-ı kâzibe mahşûş olamaz emr-i cihân

Câhiliñ oldı Felâtun maḳarr-ı ednâsı G.90/3

1.2.2.5.11. Refah

Cemiyyet-i hâtıra refaha hastır:

Dâimâ cem‘iyyet-i ḥâtır refâha ḥâş imiş

Biz hele naḳd u ḳabâ vü şâle mazḥar olmadık G.65/3

İslam memleketleri bolluk ve refah içindedir:

Ḳâfdan Ḳâfa ahâlî-i bilâd-ı İslâm

Oldı ser-dâde-i bâlîn-i refâh u âbâdân K.15/19

1.2.3. İnsan

Divan şiiri geleneğinde olduğu gibi Nâil Divanında da insan unsuru sevgili, âşık ve rakîp üçlüsü üzerine kurulmuştur:

1.2.3.1. Sevgili

Sevgili, Nâil divanında ya doğrudan veya dolaylı olarak teşbih unsurlarıyla anlatılmıştır. Sevgili için “Canân, şûh, âfet-i cân, şâh-ı mu‘allâ, meh, şûḥ-‘arîf, tıfl-ı nevreste, âhû, gül-i zîbâ, dilber, şeh-levend, âfet, padişah, cihân-arâ, dil-arâ” ifadeleri kullanılır:

Nâil’â biz daḥi cânân ile hem-şoḥbet idik

Şimdi bir ‘aksidir aḥvâl-ı vişâl ḳâm feraḥ G.23/5

Şair, sevgiliye beddua etmeye kıyamamıştır:

Bed-du‘â itmegi kıymam saña ey âfet-i cân

Gele âsâyiş ile ḳalbiñe her şâm feraḥ G.23/4

Şair, sevgilinin kendine has özelliklerinden bahsetmektedir:

Ṭıfl-ı nevreste güzel şîve vü reftârı zarîf

Revişi kendine maḥşûş gülüşü şûḥ ‘arîf G.62/1

Sevgili; güzelliğiyle mağrûr, peşinden koşulan, eteğine sarılmak için can atılandır:

Pek şarıl Nâil o şûḥıñ dâmen-i iḥsânına

Ḥüsnine mağrûr bir Sîmurğ-ı ‘Ankâ’dır o şûḥ G.24/5

Sevgili, yaptığı cilvelerle âşıkları kendine çekmektedir:

Cezb ider ‘uşşâkıñı her demde nâz u şîveler

Taht-gâh-ı ḥüsnüne şâh-ı mu‘allâdır o şûḥ G.24/2

Âşık, sevgilinin kendini anmasını beklemiyor:

Şimdi ḥamyâze-i hicrâna giriftâr olduk

Cevr ile ol meh umulmazdı bizi eyliye yâd G.25/2

Sevgili, naz etmeği alışkanlık haline getirdiğinden âşık da her zaman rıza kapısında ona tahammül etmektedir:

Taḥammül eyleyüb Nâil rızâ bâbından ayrılma

Güzel nevrestedir nâz itmegi mu‘tâd itmiştir G.33/5

Gül-i nevreste nâz u ‘ışveyi îrâd itmiştir

O mest-i fitne-cû kim bu dili nâ-şâd itmiştir G.33/1

Sevgilinin hali gizli düşmanlık hissinden uzak değildir:

Revnaķında yine zâhir gibi istiqlâli

Ġıll u ğışdan degil ol dilberin âli ḥâlî G.94/1

Sevgilinin güzelliği ile ahu, gonca, gül, ayna, melek arasında ilgi kurulmuştur:

1.2.3.1.1. Ahu

Sevgilinin âhû ile ilgisi gözleri dolayısıyladır.

Bir nihâl kâmet-i dil-cû helâk eyler beni

Sîm ü ten ol dîdesi âhû helâk eyler beni G:96/1

1.2.3.1.2. Ayine

Sevgilinin yüzü parlaklığı ile aynaya benzetilmiştir:

İtdikce rû-yı âyine-i ḥâtır incilâ

Baht-ı günûda bir nefes eyler keder verir G.41/2

Şair, saf aynada söylenen papağandır:

Feyzini nuṭkumuzuñ sînesi rûşenler alur

Ṭûtiyiz söylenürüz âyîne-i şâfda biz G.42/4

1.2.3.1.3. Gonca, gül

Sevgili ile gül arasında güzellik ve koku bakımından ilgi kurulmaktadır:

Ne yapsun bî-‘aded derd-i cihâne bir dil-i şeydâ

Revâdır ḥaḳḳı var feryâd iderse ey gül-i zîbâ G.7/1

Âşık, sevgilinin hasretinden mutsuzdur:

Neden mesrûr olayım ḥasret-i eyyâm-ı gül-femdir

Dem-â-dem artmada derd-i firâḳım böyle bir demdir Muh. Müt.4/3

Nâil, bülbül gibi goncaya vurgundur:

Bülbül-âsâ her gören meftûn olur ol goncaya

Şad-hezârı bî-ḳarâr itmiş dilârâdır o şûḥ G.24/3

Sevgili, gonca ağızlıdır:

Ey gonca dehen şanma bu ṭab‘ım feleklenür

Baḫr-ı muḥabbet içre dilim semeklenür Tah.1/1

1.2.3.1.4. Melek

Sevgili, melek lakaplıdır:

Benzemez eşref-i emşâla bu sencîde hışâl

Ḥaml olunmaz ğalaṭa yâre melek dinse laḳab G.15/2

Sevgili edada melek gibidir:

Bezme gelince ruḥları elvân çiçeklenür

Bu reşk-i ḥûri ḥüsn ü edâda meleklenür

Meşrebde neyleyim felek âsâ dönekenür Tah.1/1

1.2.3.1.5. Hz. Yusûf

Güzelliği ile meşhur peygamberdir. Beyitlerde telmih ve tenasüb yolu ile sevgili kastedilerek kullanılmıştır:

Pûtü ḥüsn olamaz temkîn zor ‘aşka denk

Yûsufî Ken'ândan şevk-i Züleyhâdır çeken G.77/3

1.2.3.1.6. Sevgilide güzellik unsurları

1.2.3.1.6.1. Ağz

Ağz, küçüklüğü ve rengi itibarıyla goncaya benzetilmiştir. Ağz; “gül, gonca, dehen, gül-fem, gonca-i hâmla” sözleriyle anlatılmaktadır.

Bezme gül-gonca-dehen eyleyelim 'ahd u vefâ

Ṭakılub ḳaldı hemân 'aşḳına dil şubḥ u mesâ G.9/1

Ol gonca-i ḥayâ olur âzade nigâh

Gülberg-i rûyî tâz u ter beneklenür Tah.1/3

Âşık, sevgilinin ağzının hasretinden mutsuzdur:

Neden mesrûr olayım ḥasret-i eyyâm-ı gül-femdir

Dem-â-dem artmada derd-i firâḳım böyle bir demdir Muh. Müt.4/3

Şair, sevgiliyi gonca-dehen olarak tarif etmektedir:

Ey gonca dehen şanma bu ṭab'ım feleklenür

Baḥr-ı muḥabbet içre dilim semeklenür Tah.1/1

1.2.3.1.6.2. Ayva tüyleri

Sevda, âşıkları ayva tüylerinin methine çekmektedir:

Ehl-i 'aşḳı medḥ-i ḥaṭṭ ü ḥâle sevdâdır çeken

Dâm-ı târ-ı kâküle gönli bu gavḡadır çeken G.77/1

Ayva tüyleri, sevgilinin güzelliğini tamamlayan unsurlardandır:

Bir yâr-ı ḥoş eṭvâr ile 'iffet himem olsa

Ḥâl u ḥaṭṭ u ruḥsâr ile pür muḥteşem olsa G.87/1

1.2.3.1.6.3. Ben

Âşıkları sevdaya çeken bendir:

Ehl-i 'aşḳı medḥ-i ḥadd ü ḥâle sevdâdır çeken

Dâm-ı târ-ı kâküle gönli bu gavḡadır çeken G.77/1

Ben, sevgilinin güzelliğini tamamlayan unsurlardandır:

Bir yâr-ı ḥoş eṭvâr ile 'iffet himem olsa

Ḥâl u ḥaṭṭ u ruḥsâr ile pür muḥteşem olsa G.87/1

1.2.3.1.6.4. Boy

Boy için “serv-i semensâ, kâmet-i ‘ar‘ar, kâmeti sehî, hırâmân, nihâl-kâmet, bâlâ-yı bülend,” ifadeleri kullanılır:

Sevgilinin boyu servidir:

Mâh-rû sünbül beden serv-i semen-sâdır o şûh
Görmemiş mişlin felek bir zülf-i Leylâdır o şûh G.24/1

Hırâmân ol şafâ-yı hâtır it servi bülendimsin
Fedâ itmek bâña küfrân-ı ni‘metdir efendimsin Muh. Müt.4/1

Sevgilinin boyu arar ağacıdır:

Bu ‘işvelerle bâğ-ı tefâhurda Nâilâ
Gelse şafâya kâmet-i ‘ar‘ar ‘abeş ‘abeş G.20/5

Sevgilinin boyu sehîdir:

Şemşîr-i gamzeden olur mı sînemiz tehî
Hiç bakmaz oldu rûyımıza kâmeti sehî
Ol şûh-ı nev-resîde mülk-i hüsn şehi Tah.1/2

Ey sehî kâmet güzel gel âşinâ karşımda тұr
Merdüm-i çeşmim gibi her dâimâ karşımda тұr G.37/1

Boy, güzellik ve düzgünlüğü ile nihale benzetilmektedir.

Bir nihâl-kâmet-i dil-cû helâk eyler beni
Sîm ü ten ol dîdesi âhû helâk eyler beni G.96/1

Diş biler ‘âlem saña hem nağd-ı cânı bezl ider
Ey nihâl-ı mû miyânım pür vefâ karşımda тұr G.37/3

1.2.3.1.6.5.Çene

Çene ile dudak, lezzet bakımından karşılaştırılmıştır:

O verir neş’e bu ta‘m-ı deheni hoş eyler
Beñzemez lezzet-i sîb-i zeķana lezzet-i leb G.15/3

Çene çukuru âşîğın makamıdır:

Dahme-i gâbgı ârâmına cây itmişdir
Erkam-ı perçem-i maqtûluna ejder uyamaz G.43/3

1.2.3.1.6.6. Dudak

Dudak, rengi ve tadı yönüyle ele alınmış, “ la’l” ile birlikte kullanılmıştır:
Nâil’â inkâr olunmaz dilberiñ ihsânları
Bûseler la’l-ı lebinden vâridât oldu baña G.3/5

Ne mümkün la’l-ı nâbından nigeş gül-bûs-ı çîn olmak
Zemîn-i vaşluna cevri-i cefâ inşâd itmişdir G.33/4

Nev-bahâr olmayacak ruhları gülgüllenemez
Leb-i la’lını o maḥmûr gamıñ müllemenemez G.45/1

Dudağın tadı âşığın kendinden geçirmektedir:
Bir âfetdir şarâb-ı nâb için la’l-ı nemek-pâşın
Lebiñ dâdiyle tekdîr olmadık bir hâl mi var hâlâ G.8/2
Âşık, bir buse karşılığında ölmeyi göze almaktadır:
İşde bu dağdağalar virmedi ârâm Nâil
Virse bir pûse lebinde yıkılsam gitsem G.74/5
Âşık sevgilinin dudağının hülyâsını çekmektedir.
Bir kez iderse la’l-ı lebiñ hülyâsını
Şad yerin hoş-ı nümâyış ‘abeş ‘abeş G.20/3

1.2.3.1.6.7. Gamze

Gamze “câdû, şemşîr-i gamze, gamze-i kıttâl” sözleriyle ifade edilmiştir.
Perçem egerçi mîr-i livâdır ‘alem çeker
Çeşmiñde müjgle gamzelerin ittifâkıda G.85/4
Gamzenın yanında hançer abesdir:
Fikr-i mejekde kuvvet-i neşter ‘abeş ‘abeş
Gamzeñ yanında tâkat-ı hançer ‘abeş ‘abeş G.20/1
Gamze mey vermeyen peymânedir:
Cihânın dilberi ey Nâil’â bir nakş-ı hülyâdır

Ruĥunda ġamzesi mey virmiyen peymâneledendir G.36/5

Şairin sinesi gamzenin kılıcından boş deġildir:

Şemşîr-i ġamzedden olur mı sînemiz tehî

Hiç bakmaz oldu rûyımıza kâmeti sehî

Ol şûĥ-ı nev-resîde mülk-i ĥüsn şehi Tah.1/2

Sevgilinin katil gamzesinin yanında hançerin sözü bile edilmez:

Yârîñ ol ġamze-i kâttâlına ĥancer uyamaz

Müje tîr-i ciger-i dûzına neşter uyamaz G.43/1

Gamzedden, “cadu” olarak söz edilir:

Cihânı lerze-nâk itdi anıñ cevri-i sitem-rîzi

Bu câdû ġamzeler bu ‘âlemi ifsâd itmişdir G.33/3

1.2.3.1.6.8. Göz

Göz; “çeşm-i siyeh, nûr-i ‘ayn” sözleriyle anlatılmaktadır.

Sevgilinin gözleri ahunun gözlerine benzetilmektedir:

Bir Nihâl-ı kâmet-i dil-cû helâk eyler beni

Sîm ü ten ol dîdesi âhû helâk eyler beni G.96/1

Göz, efsun ile oynamaktadır:

‘Âşıkklarınıñ itmededir ħalbini teşhîr

Çeşm-i siyehi nüşha-ı efsûn ile oynar G.29/2

Kirpik ile gamze gözde ittifak etmiştir:

Perçem egerçi mîr-i livâdır ‘alem çeker

Çeşmiñde müjgle ġamzelerin ittifâķda G.85/4

Sevgilinin bakışı, âşık için iltifattır:

Vaşlıñı benden dirîġi böyle pinhândan ġaraz

Bir nigâĥ-ı iltifâtdır çeşm-i cânândan ġaraz G.57/1

1.2.3.1.6.9. Kaş

Sevgilinin yüzündeki güzellik unsurlarından kaş; “ebrû, kemân, ħavs-ı şeh, yâ” sözleriyle anlatılmaktadır.

Kaş, savaş aletleri ile birlikte zikredilerek, kan akıtıcı, kan ile bulaşık olduġu anlatılmaktadır:

Dâd-ı bu ebrû kemân müjgân-ı hûn âlûdeden
Oldururlar ‘âşıkı ma‘şûk olan dîvâne heb G.14/2

Teşbîh olunsa hamlıñı ebrûña ey güzel
Püşt-i kemân Rüstem-i şafdır ‘abeş ‘abeş G.20/2

Rakḳâş-ı şafâ kâmet-i mevzûn ile oynar
Ebrûları kavş-ı şeh-i gerdûn ile oynar G.29/1
Kaşlar şekil itibariyle yaya benzetilmektedir:

Emrinde böyle tîr gibi i‘tidâlımız
Benden degildir ebrûları yaya bağludur G.30/4

Kaşlar kaderden haber vermektedir:
Müjgân-ı yâr tîr-i kazâdan eşer verir
Ebrûları kemân-ı kaderden haber verir G.41/1
Kaşların şiddetinden ok menziline ulaşmaktadır:

Beni ol çerḥ-i dûnuñ atması iḳbâle bâ‘ışdır
Kemânın şiddetinden tîr bulur ser-menzil-i kâmi G.100/4

Sevgilinin kaşları, ve diğer yüz ile güzellik unsurları hep yerli yerindedir:
Ebrûları ve çeşmi müjesi cümle müsellemler
A‘zâyı tenâsübde ne pîş ü ne kem olsa G.87/2

Kaş, öldürücüdür:
Bâ‘ış-i hikmet nedir kim al al olmuş ruḥuñ
İşde şimdi şîve-i ebrû helâk eyler beni G.96/2

Kaşlar âşığa çile çektirir:
Çekmez iken minnet-i gerdûni şimdi tîr-veş
Çille-i tav‘a beni ol kaşları yadır çeken G.77/4

1.2.3.1.6.10. Kirpik

Kirpik; “müjgân-ı hûn, hancer-i berrân, mejek, tîr, müje, tîr-i müje” sözleriyle ifade edilmektedir.

Kirpik oka benzetilerek, delici, yaralayıcı olarak görülmektedir:
Dâd-ı bu ebrû kemân müjgân-ı hûn âlûdeden

Oldururlar ‘âşıkı ma‘şûk olan dîvâne heb G.14/2

Her zebân-ı hancer-i bürrân gibi bir zaḥm âçâr
 ẖatl-ı nefis itmekde anlar mübtelâdır şâna heb G.14/4

Kirpik, yanında neşterin kuvveti abesdir:

Fikr-i müjeñde kuvvet-i neşter ‘abeş ‘abeş
 Ğamzeñ yanında tâḫat-ı hancer ‘abeş ‘abeş G.20/1

Kirpikler kaza okundan eser verir:

Müjgân-ı yâr tîr-i ḫazâdan eser verir
 Ebrûları kemân ḫaderden haber verir G.41/1

Kirpik oka benzetilerek ciĝeri delip geçtiĝi anlatılmaktadır.

Yârîñ ol ĝamze-i ḫattâlına hancer uyamaz
 Müje tîr-i ciger-i dûzına neşter uyamaz G.43/1

Kirpik ile gamze ittifak etmiştir:

Perçem egerçi mîr-i livâdır ‘alem çeker
 Çeşmiñde müjgle ĝamzeleriñ ittifâḫda G.85/4

Sevgilinin gözünden şikayet etmek kirpikten dolayı abestir:

Çeşmiñe itsem teşekki zaḥm-ı müjgândan ‘abeş
 Hâlimi ‘arz itmede mihr ü helâk eyler beni G.96/4

Şair, kendini kirpik yarasına karşı durmakla övmektedir:

Zaḥm-ı tîr-i müjeye qarşu ṭuran Nâil’dir
 Nâr-ı fırḫatla derûn mülkini itme pür-dâĝ G.61/5

1.2.3.1.6.11. Saç

Saç, “kâkûl, sevâd-ı zülf, çîn-âver, fesâd-ı kâkûl, miyân-mû, perçem, zülf-i siyehgûn, zülf-i yâr, ḫallâb-ı saḫt-ı kâkûl, kâkûl-i yâr, kâkûl-i ĝadâr, ĝîsû,” sözleriyle ifade edilmiştir.

Bazı beyitlerde saç kıvrımları dolayısıyla anlatılmaktadır:

‘Ârızında ḫalmamış ol meh-veşîñ zîb ü bahâ
 Cebhesi çîn-âver olmuşdur mişâl-i bûriyâ G.4/1

İhtirâzım yokdur ‘âlemde benim hic kimseden

Sendeki ol  am-be- am g s  hel k eyler beni G.96/3

Sevgilinin sa ının dağınıklığı  şı ı incidir:

T r u m r olmuş bu gün ba dan çıkarımı k k li

Zümre-i            dr itmiş yine b d-ı   b  G.4/2

Bir el  atma sızın tellendirirdi k k l-i y rı

O lu f ancak gelür b d-ı   b dan   neden gelmez G.48/4

Sevgili,      sa ına meftun etmiştir:

Seni bir bu sev d-ı zülfe meft n eylemiş ey dil

Evelden s r yesin k r u b r n   mdır   l  G.5/3

Sevgilinin sa ı, fesad olarak nitelendirilmiştir:

Fes d-ı k k l n f kr itmedik sünbül mi var   l 

Özür-     olmadı al-ı ruğundan g l mi var   l  G.8/1

Sevgilinin sa ı, ho lukta g z  yakan ateştir:

Miy n-ı m -y  ateş d dedir g y  le  fetde

  ceb kimler o meh-r ya nez ket-p  sedir   l  G.11/2

Sevgilinin sa ı     lar için kancadır:

N il    ll b-ı sa t-ı k k li ol dilberin

Hedm-i b ny n-ı   l b-ı       na   ncadır G.31/5

Sevgilinin sa ına b d-ı   b dan başka dokunan yoktur:

Elege var mı girer şimdi hav dan ğayrı

Zülfüne kim     n r b d-ı   b dan ğayrı G.98/1

Sevgilinin sa ı yılana benzetilmiştir.

Dil        ile k k l-i   dd ra   rıldı

Be zer o f s nd ne ki bir m re   rıldı G.95/1

1.2.3.1.6.12. Yanak

Yüz birçok güzellik unsurunu bünyesinde bulundurmaktadır. Bunlardan birisi de yanaktır. Yanak parlaklığı, rengi ve şekli itibariyle muma, g le, güneşe benzetilmektedir:

Yanak, s s ve bezek yönüyle ele alınmaktadır:

  r zında   lmam   ol meh-ve  n z b    bah 

Cebhesi çîn-âver olmuşdur mişâl-i bûriyâ G.4/1

Yanak nazikliği ve kolay kırılması yönüyle zikredilmiştir:

Örselendirmek metâ'ın kadrini nokşân ider

Dest-i Hudâ heş urmasın ruhsârîna her nâ-sezâ G.4/3

Yanak rengi dolayısıyla güle benzetilmiştir:

Fesâd-ı kâkûlûn fikr itmedik sünbül mi var hâlâ

‘Özür-h’âh olmadık al-ı ruğundan gül mi var hâlâ G.8/1

Hicâb âlûde olmuş şimdi küstâhâne tavrından

Hacâlet şebnemi düşmüş gül-i ruhsâra bir parça G.80/3

Yanak, muma teşbih edilmiştir:

Şem‘-i ruhsârîna mebnâ-yı cemâldır fânûs

Nedir ey mâh-ı nevüm sende tenâsüb-i a‘zâ G.9/3

Cihânın dilberi ey Nâil’â bir naqş-ı hülyâdır

Ruğunda gamzesi mey virmiyen peymânelerdendir G.36/5

Yanak, kırmızı renginden dolayı anlatılmıştır:

Bâ‘is-i hikmet nedir kim âl âl olmuş ruğun

İşde şimdi şîve-i ebrû helâk eyler beni G.96/2

Teşne-yâb ol al al olsun o ruhsârîn seîin

Ey güzel semmûr-ı hüsn dil-firîbîn alıcak G.69/4

Yanak, Güneşe benzetilmiştir:

Ğıyâb-ı pertev-i ruhsâr-ı âl dil-firibiñde

Şu‘â-ı şems gûyâ çeşmime mısmârdır sensiz G.49/3

1.2.3.1.6.13. Yüz

Sevgilinin yüzü, parlaklığı, güzelliği ayva tüyleriyle birlikte düşünülmüş, yüz, “gülîstân-ı cemâl, revnaq-efzâsında, mâh-rû, gülberg-i rûy, şems” sözleriyle anlatılmıştır.

Sevgilinin yüzü kırmızıdır:

Mâh-tâbım dâmen-i feyzin necât oldu baña

Rû-yı âle nakş olan hâlîñ hayât oldı baña G.3/1

Mâh-rû sünbül beden serv-i semensâdır o şûh

Görmemiş mislin felek bir zülf-i leylâdır o şûh G.24/1

Sevgilinin yüzü, rengi ve güzelliğinden dolayı güle, güzellikleri barındırmasından da gülbahçesine benzetilmiştir:

Gülistân-ı cemâl-ı revnağ-efzâsında ol şûhîñ

Nağam perdâz-ı feryâd olmadık bülbül mi var hâlâ G.8/3

Ol gonce-i hayâ olur âzâde nigâh

Gülberg-i rûyî tâz u ter beneklenür Tah.1/3

Sevgilinin yanağı renginden dolayı kırmızı iksire benzetilmektedir.

Nefes âlmış o dilber gâlibâ bir kîmyâgerden

Ki tutmuş çehresinde dâimâ iksîr-i ahmer yer G.40/4

Yüz, parlaklığından dolayı güneşe benzetilmektedir..

Beñzedirsem ne ‘aceb rûyını devr-i şemse

Bu hayâl ‘âşık-ı şûrîdeye hüsni ta‘rîf G.62/4

1.2.3.2. Âşık

Âşık beyitlerde ya doğrudan veya sevgiliden dolayı anlatılmaktadır. Âşık tevekkülle sabreden, göz yaşı döken, eziyet çekendir.

Âşık, sevgilinin kokusuyla helâk olandır:

Dest-res olmak ne mümkün Nâilâ ol âfete

Hancer-i bürrân gibi hoş-bû helâk eyler beni G.96/5

Âşık, halinden şikayet etmeyip hep niyaz içindedir: kendisine tavsiye etmektedir.

Nâz itme şağın Nâil-i zâr eyle niyâzı

Hayfâ emegi oldı hebâdır dimesünler G.38/5

1.2.3.2.1. Bülbül

Âşığın bülbül ile ilgisi sevgilinin gül ve ya gonca oluşundandır.

Bülbül, baharın gelişini işaret etmektedir:

Eyledi faşl-ı bahârı yine îmâ bülbül

Nağme-i sûzi çemen mülkini ihyâ bülbül G.72/1

Bülbül, Mecnûn ile aşkta yarışmaktadır:

Kendini şevkile bir hayrete taldırmış kim

Neylesün Mecnûn ile ‘aşkda hem-pâ bülbül G.72/1

Bülbül, diken ile kavga halindedir:

Kılmamış hâşıl-ı kendinde bir esbâb huzûr

Her zamân itmededir hâr ile gavgâ bülbül G.72/1

Bülbül, gece gündüz inlemektedir:

Olamaz emr-i mecâz ‘aşkı hakîkatdır kim

Nâil’â rûz u şebi zâr ile şeydâ bülbül G.72/1

1.2.3.2.2. Pervâne

Pervane, şem ile birlikte kullanılmaktadır:

Şem’-i ikbâl-ı hümayûnuña pervâne kulum

Koymadıñ hâk-ı mezelletde bu gulâm ‘Abbâsı K.14/33

Pervane “âşık”, sevgilinin yanağı etrafında tavaf etmektedir:

Şem’-i ruhsârı tavâf itmede pervâne gibi

Turfâ rindiz ararız dilberi mehtâbda biz G.42/2

1.2.3.2.3. Âşığa Ait Unsurlar

1.2.3.2.3.1. Can

Cân âşığın en kıymetli varlığıdır. Gönül âşığın manevî yönü can ise maddî yönüdür. Dolayısıyla can âşığın en kıymetli varlığıdır. Yeri geldiğinde sevgili için cânını da feda etmek âşık için bir lutuftur.

Kâr-zâr eyler ise vaşlıñ içün ağıâr beni

Eylerim bir mûyına cânım fedâ karşımda тұr G.37/3

Bed-du‘â itmegi kıymam saña ey âfet-i cân

Gele âsâyiş ile kalbiñe her şâm-ı feraḥ G.23/4

1.2.3.2.3.2. Gönül

Gönül âşığın haz duyduğu, aşkını hissettiği yerdir. Gönül âşığın kendisidir. Şair, bazı beyitlerde gönül başka bir şeymiş gibi ona seslenmektedir.

Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül

Şimdi bildiñ mi ‘ayârıñ deli dîvâne gönül Müs. Müt.2/1

1.2.3.2.3.3. Gözyaşı

Gözyaşı âşığın en önemli sıfatlarındanıdır. Şair, ah ve gözyaşına yine kendisinin sebep olduğunu söylemektedir.

Bu ah-ı girye vü feryâdına sensin sebep Nâil

Üleşdirdin cünûn hükümünde şevk ü ‘aşka ser-tâ-pâ G.7/5

Âşık, halini açıklayınca herkesin göz yaşı dökceği belirtilmektedir:

Bütün dâğ-ı derûnum eylesem ifşâ-yı nazmımla

Bu Rüstem girye eyler ben degil cümle cihân bilmez G.47/3

1.2.3.2.3.4. Sine

Sine, dert yeridir:

Yârı ağyâr çekiyor Nâil-i zâr sînesine

Bize takşîm olunan göz yaşı ile rıkkat G.16/5

Âşığın sînesi dert ve gamla doludur:

Ahter-i tâli‘îne tîğ-ı muşaykâl çekdiñ

Sine-i derd ü gama surhile cedvel çekdiñ Müs. Müt.2/2

1.2.3.2.3.5. Ten

Âşığın teni, sevgilinin ağyar gibi yürüyüşünden yanmaktadır.

Yakdı ağyâr revîşi cism ü benim Nâil-i zâr

Oldı bâzâr-ı merâmda emelim şa‘b u tenk G.68/9

Sevgilinin güzellik unsurlarından ten, âşığı helak etmektedir.

Bir Nihâl-i kâmet-i dil-cû helâk eyler beni

Sîm ü ten ol dîdesi âhû helâk eyler beni G.96/1

1.2.3.3. Rakîb

Rakîp, vefasız, kötü huylu ve kötü namlıdır:

Beni bî-yhûde tekdîr itmegi mu‘tâd itmiştir
Rakîb bî-vefâ bir bed-meniş bed-nâmdır hâlâ G.5/2

Rakîp, âşıklar için azgın ittir:
İncidir kûşe-i ğamda yatanı pîre vü bit
Merhamet eylemez ‘uşşâka rakîb azgın it G.18/1

Seni âlâma giriftâr idene aldanma
Nerde aġyâr var ise köklerine hep kiprit G.18/3
Rakîpler sevgiliye sahip olmada âşıkla yarış içindedir.
Seni âġûşa çekmişler rakîbân kâm almışlar
Ne mümkün eylemek dil mülkünü nekr ü âbâd G.26/3

Dem-i vuşlat için biz ol rakîbe kîl ü kâl itmek
Mey-i gülgûn için sâkî elinden huftemiz yokdur G.35/3

Rakip, âşığı ferah çeşmesinden uzaklaştırmıştır:
Beni dûr eyleyli çeşm-i ferahdan aġyâr
İdemem h‘âb-ı huzûrumda temâşâ-yı neşât G.58/2
Sevgili, âşığın haline acımamış, aġyarı mutlu etmiştir:
Ben bu ah-ı hasretiñle çâk çâk olmuş iken
Hâlime rahm itmeyüb aġyârı hândân eylediñ G.70/4

Rakip, sadakatten söz eder ama sadık olmadığı bilinen bir gerçektir:
Rakîbi gerçi kim Nâil gibi bilmiş şadâkatda
Hele şemşîre uymaz cevher-i gaddâra bir parça G.80/5

Sevgili, rakibe sarılmıştır:
Destâr gibi lekesiz ol yâre didikce
Biz başlu şanub ‘âşıkı aġyâra şarıldı G.95/4

Rakîp âşığa rahat vermemektedir:
Merkez-i ‘aşka duhûl itdigime pişmânım
Bulmadım meclis-i ârâmı rakîbden hâlî Kıt.2

Dile râhat mı verir vesvese-i fikr-i rakîb
Oldı bu mülk-i derûn mazhar-ı renc-i aġyâr Kıt.10

1.2.4. Tabiat ve eşya

1.2.4.1.Kozmik alem

Felek, Güneş, Ay, gökyüzü zikredilen kozmik âlem unsurlarıdır.

1.2.4.1.1.Ay

Ay ve güneşin ışık kaynağı olmasından söz edilmiştir.

Eyledikce mihr ü meh şu'le-feşân rû-yı hâk

Dâimâ imdâd-ı hâk kıl sun derûnuñ tâb-nâk Muh. Müt.11/10

Ay gerçek anlamıyla da kullanılmıştır:

Hâk te'âlâ şevket ü ikbâlîni efzûn idüb

Ber-çarâr itsun müdâm turduķca bu şems ü kamer K.9/31

1.2.4.1.2.Felek

Felek, beyitlerde “şahn-ı felek, mülk-i felek, kahr-ı felek, kubbe-i eyvân-ı felek, devr-i felek, felek” sözleriyle anlatılmaktadır:

Dilerim kubbe-i eyvân-ı felek turduķca

İde Hâk ma'deletiñ rû-yı zemîm ihyâsı K.14/34

Çıktı nedâmeten derûndan bir âh-ı âlem-sûz

Zan itdim oldı mülk-i felek sû-be-sû sûtân K1./3

Feleklerin ağlamasından bahsedilmiştir:

Girye eyler nüh felekler itdi kim feryâdıma

Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdıma Muh. Müt.1/1

Cûy-bâr-ı satveti her cânibe cârî olub

Kalmadı şahn-ı felekde zerrece zeng ü keder K.9/6

Felek oyun kurandır:

Bir oyun ķurdı felek ateş ile ğâfil iken

Yeñiden toĝmuşa döndürdi beni ser-tâ-pâ K.13/12

Feleklerde meleklerin varlığından söz edilmektedir:

İtme itnâb-ı suhan eyle du'â Nâil-zâr

İşidüb ide feleklerde melekler nâlân K.15/26

Nâil, feleği avucunun içine almasından söz etmektedir:

Kabza-i destimde maḥkûmum olub şimdi felek

Hızmet-i maṭlûbumuzda şâf-nâb oldu baña G.3/4

Âşığın halinden felekler yanmıştır:

‘Arz idersem hâlimi ben sû-be-sû cânâne heb

Korkarım ki nâr-ı âhımdan felekler yâna heb G.14/1

Nâil, feleğin rüzgarından sevgiliyi korumaktadır:

Bâd-ı eflâkden viḳâye eylerim dilber seni

Sayd olursın korkarım tûṭî karşımda тұr G.37/2

Felek, engel olarak görülmektedir:

Sikender-veş felek sedd çekdi meclis-i ‘adla

Tazallüm hâl için destim irişmez bir yolum yokdur G.39/2

Feleğin, yakmasından bahsedilmektedir:

Sûz-i güdâzı bâ‘iş-i ferd-i ekâbirin

Şem‘i felek yakarsada tâc-ı zer verir G.41/3

Felek, her gün yüz kişi doğramaktadır:

Günde yüz er toğrar olsa da yandı felek

Emr-i temyîzde Nâil saña yarar uyamaz G.43/5

Felek, yan bakışıyla şairi zehirlemektedir:

Gec nigâhıyla beni tasmîm itdiñ ey felek

Âh idüb sizler bu cânım şimdi mânend-i meges G.51/4

Bazı beyitlerde ise felek suçsuz görülmektedir.

Ne benden ne felekden ne ‘adüvvî bed-hünerdenmiş

Bu sevdânın vuḳû‘ başa baht-ı bed-güherdenmiş G.53/1

Feleğe karşı gelinmemesi için tavsiyede bulunulmuştur:

Bükse de qahr-ı felek qaddiñ taban gösterme sen

Çok dıraht-ı munḳalib var kim tabanmış rîşeye G.84/3

Feleğin dönecliğinden bahsedilmektedir.

Bu reşk ḥûri ḥüsn ü edâda meleklenür

Meşrebde neyleyim felek-âsâ döneklenür Tah.1/1

Felek, aynı kararda kalmamaktadır:

Olmaz devâmı esb-i merâmın sibâkda

Qalmaz müdâm hemîşe devr-i felek bir siyâkda G.85/1

Feleğin insanı incitmesinden bahsedilmektedir:

Derdimiz pesdir felek incitme Allâh aşkına

Merdüm-i çeşm hayâlinden cüdâ Mecnûn benim Kıt.3

Felek bir şadme urdı şârın ümmîd-i Ferhâda

Nigâh-ı hayretim berķ-i dehân-ı tîşedir hâlâ G.11/4

Feleğin hüner sahibi insanları incitmesinden, ceza ve cefa vermesinden bahsedilmiştir:

Feleğin böyle imiş tâ-be-kadîm kâidesi

İder elbetde her ehl-i hünere tâze cefâ K.13/10

Felek, cefadan lezzet almaktadır:

Dil vuşlat-ı âmâl ile şafâdan mütelezziz

Fîl-i felek itdigi cefâdan mütelezziz G.27/1

Feleğin cevri, şairi kederlendirmiştir:

Ol kadar cevri-i felek itdi mükedder beni kim

Hâlimiz nerde qarâr eyleyecekdir giderek G.68/4

1.2.4.1.3.Gökyüzü

Gökyüzü için “kubbe-i eyvân, kubbe-i âlem, sipihr” ifadeleri kullanılmıştır:

Dilerim kubbe-i eyvân-ı felek tırduķça

İde Hakk ma‘deletin rû-yı zemîm ihyâsı K.14/34

Tâ ki bu kubbe-i âlemde sebât olduķça

Olasın taht-ı şehinşâhda hem-âgûş kaîm K.17/49

Bu bezmin feyzine tâlib iseñ vezn eyle hengâmı

Sipihriñ gerdişin fikr eyle dil-yâd itme âlâmı G.100/1

1.2.4.1.4.Güneş

Güneş ile sevgilinin yanağı arasında ilgi kurulmuştur:

Eyledikce mihr ü meh şu'le-feşân rû-yı hâk

Dâimâ imdâd-ı hâk kıl sun derûnuñ tâb-nâk Muh. Müt.11/10

Sevgilinin yanağının parlaklığı güneşin ışığına benzetilmiştir:

Ğıyâb-ı pertev-i ruhsâr-ı al-i dil-firibiñde

Şu'â-i şems gûyâ çeşmime mısmârdır sensiz G.49/3

Beñzedirsem ne 'aceb rûyını devr-i şemse

Bu hayâl 'âşık-ı şûrîdeye hüsni ta'rîf G.62/4

Gecenin karanlığı güneşin ışığına engel olmaktadır.

Dîdeden aldı süveydâ-yı cünûnı rû-yı yâr

Zulmet-i Leylâ ziyâyâ mihr-i vâlâdır çeken G.77/2

Şark u garb istivâ-yı şemse kıl im'ân nazar

'İbret al uyma şağın nefis ü hevâ izlâline G.81/4

1.2.4.2. Zaman

Nâil Divanında zaman; mevsim, ay, gün, gece-gündüz, ahir zaman olarak söz edilmektedir:

1.2.4.2.1. Ahir zaman

Yaşanan zamanın ahir zaman olduğu vurgulanmaktadır:

Bu 'âlem köhnemiş Nâil cihân âhır zamân olmuş

Zebân habt olsa lâyıf şîr ü inşâyâ dilim yokdur G.39/7

'Aşrımız olmuş temâm âhır zamâne mâ-şadağ

Bâğce-i dünyâyâ geldik hîc tarâvet bulmadık G.64/3

Ümîdim sensin ancâğ kalmışım vâdi-yi gaflette

Cihân fânî zamân âhır zamândır yâ Resûlallâh K.7/8

1.2.4.2.2. Aylar

Ramazan ayından söz edilmiştir:

Bu da tevfiğe delîl ‘aşr-ı âhır ramazân
Kalb-ı ıhrâk zede mi eyledi lûtfuñ ihyâ K.13/19

Ağlamaz kimse zamân-ı şeh-i devrânında
Şehr-i gufrânda itdi niçeyi vâşıl-ı kâm K.10/18

1.2.4.2.3. Gece ve gündüz

Gece ve gündüz için “rûz u şeb, leyl ü nehâr, giceler, şubh, şubh u mesâ” sözleri kullanılmıştır:

Âşığın cismi, gece gündüz feryat etmektedir:
Rûz u şeb feryâd ider cism ü derûnum med-be-med
Bu vücûd-ı garka-i deryâ-yı gamdır sû-be-sû Muh. Müs.1/5
Lügazlarada gece ve gündüzden şöyle söz edilir:
Yüzi üstünde yatur leyl ü nehâr
Ayağa kalkamaz öyle bî-‘âr L.5

Giceler şubha degin mestûrdur
Görür ammâ ki çeşmden dûrdur L.4
Nâil, gece gündüz efkardadır:
Hâk-ı hızlânda kaldıñ işiñ oldı düşvâr
Sen de Nâil gibi her rûz u şeb eyle efkâr Müs. Müt.2/7
Âşık, gece gündüz ah etmektedir:
Rûz u şeb bûlbûl-i şûrîde gibi âh iderek
Sûziş-i nâle-i dil âteş-i hasret boş imiş G.54/2

Olmuşum telh-i dimâğ bu şeb-i hicrân içre
Dil ü cân olmada müstağrak-ı baħr-ı miħnet G.17/4

İtme şîrâze-i âmâlımızı pejmürde
Vaşlîña rûz u şeb efgân iderim Kays-âsâ G.9/2

Bezme gül gonca dehen eyleyelim ‘ahd u vefâ

Ṭakılub ḳaldı hemân ʿaşḳına dil şubḥ u mesâ G. 9/1

1.2.4.2.4. Günler

Haftanın belli bir günü zikredilmemiş, gün için “gün, yevm-i ḳıyâmet, zebh-i ḳurbân, rûz-i ḳıyâmet” sözleri kullanılmıştır.

Felek, bir günde yüz kişi doğramaktadır:

Günde yüz er toḡrar olsada yandı felek

Emr-i temyîzde Nâil saña yarar uyamaz G.43/5

Nâil, kıyamet günü amel defterinden korkmaktadır:

Mücâzât-ı ʿameldir ḳorḳarığım yevm-i ḳıyâmetden

Duḡûl-i cennet itmek pek gümândır yâ Resûlallâh K.7/4

Kıyamet günü mir ve geda aynı olacaktır:

Yarın rûzî ḳıyâmetde olur mîr ü gedâ yek-ser

Şefâʿat kânı sensin menbaʿ-ı cûd-ı ʿaṭâsın sen K.6/2

Şair, kurban bayramında hamd etmesi gerektiğini anlatmaktadır:

Sen daḡî şükrini bu mevhibe-i ʿuzmânıñ

Zebh-ı ḳurbân ile eyle hele ḥamd u tezkîr K.16/18

1.2.4.2.5. Mevsimler

Mevsimler, “vâḳt-i şitâ, faşl-ı bahâr, nev-bahâr” sözleriyle ifade edilmektedir.

Çıkamaz vâḳt-i şitâda her bâr

Gördiği şeyleri eyler izhâr L.8

Bülbül, baharı işaret etmektedir:

Eyledi faşl-ı bahârı yine îmâ bülbül

Naḡme-i sûzi çemen mülkini ihyâ bülbül G.72/1

Nev-bahâr olmayacak ruhları gülgüllenemez

Leb-i laʿlini o maḡmûr ḡamıñ millenemez G.45/1

1.2.4.3. Anâsır-ı erbaa

1.2.4.3.1. Ateş

Ateş “‘aşk-ı âteş-i endûh, âteş-i ‘aşk, nâr, âteş-i meşreb, şerer” sözleriyle anlatılmıştır:

Aşk ateşinden bahsedilmiştir:

Bizim ‘âlemde şûh-ı dilber-i âşüfemiz yokdur

Bu ‘aşk-ı âteş-i endûhile âlüfemiz yokdur G.35/1

Degil bî-imtinân sûzişler âsân âteş-i ‘aşka

Fiğân şükûh bûlbûlden gelür pervânedan gelmez G.48/3

Âteş-i ahîñile tâ-be-semâ tel çekdiñ

Ahter-i tâlîñe tîğ-ı muşaykal çekdiñ Mûs. Mût.2/2

Âteş-i meşreb olursa ne kadar ‘âkıl olan

Kimseniñ hâne-i âmâlinı yakmaz şereri G.99/4

1.2.4.3.2. Hava

Havâ, “bâd-ı şabâ, bâd-ı zehr, şarşar-ı zücret” sözleriyle anlatılmıştır.

Hava sevgilinin zülfüne dokunandır:

Elege var mı girer şimdi havâdan gayrı

Zülfüne kim tokunur bâd-ı şabâdan gayrı G.98/1

Zehir rüzgârından bahsedilmektedir.

Menba‘-ı ihsân-ı ‘âlem-i nûr-pâş ma‘delet

Bâd-ı zehr ‘afv-ı ihsânı cihâne virdi fer K.9/9

Nâil, feleklerin rüzgârından sevgilisini korumaya çalışmaktadır:

Bâd-ı eflâkden viķâye eylerim dilber seni

Şayd olursın kôrķarım tûtî kârşımda tûr G.37/2

İç sıkıntısının şiddetli rüzgârı şairi, perişan etmektedir:

Şarşar-ı zücret perîşân eyledi bu ‘âcizi

Âtdı girdâb-ı ğumûma ‘âķıbet mevc-i kader K.9/21

Sonbahar rüzgârının zararı anlatılmıştır:

Hâr-ı ğamdan ola gül-ğonce-i zâtı mahfûz

Görmeye bâd-ı hâzân bâĝçe-i şevķı aşlâ K.13/4

1.2.4.3.3.Su

Su “ğarğa-i deryâ, deryâ, mevce-i deryâ, baħr-ı ‘aşk, feyz-i zülâl, su-yı bâr, mâ” sözleriyle anlatılmıştır:

Ğarğa-i deryâ-yı ‘aşkıñ olsa bir dil müstedâm

Fârîğ u ârâdedir dünyâ ğamından muṭlaḳâ K.3/10

Denizin dalgası kalyon ile oynamaktadır:

Deryâ dile iħmâl-ı cefâ mel‘abelerdir

Bağ mevce-i deryâ niçe ḳalyon ile oynar G.29/8

Âşık aşk denizi, rakip ise olsa bu deryanın küçük bir sahili olabilir:

Sen sivâr-ı baħr-ı ‘aşk iseñ vücûd iḳlîmine

Râkib-i deryâdan âncak kesb-i sâhildir ğaraž G.56/3

Su insanı zinde etmektedir:

Zinde itmişdir dili feyz-i zülâl luṭf-ı yâr

Su-yı bâr bigi ḫayât-ı tâzeye mâdır çeken G.77/5

1.2.4.3.4.Toprak

Toprak “ḫâk-ı ḫızlân, ğubâr-ı bâb, ğerd-i keder” sözleriyle anlatılmaktadır:

Nâil, kimsesizlik toprağında kalmıştır:

Ḫâk-ı ḫızlânda ḳaldıñ işiñ oldı düşvâr

Sen de Nâil gibi her rûz u şeb eyle efkâr Mûs. Müt.2/7

Şair,II. Mahmut’un kapısının toprağından şöyle bahseder:

Hemân-dem şükr-i Yezdân eyleyüb emr-i hümâyûna

Ğubâr-ı bâbına yüzler sürüb gördük bu meydânı K.11/8

Sevgilinin yüzünün görülmemesi keder tozundandır:

İder bir şûm nefes rûşen dilânıñ ṭab‘ını tekdîr

Ruḫ-ı âyîneye yüz görmemek ğerd-i kederdenmiş G.53/2

1.2.4.4.Hayvanlar

1.2.4.4.1.Kuşlar

Divanda murg, bülbül, papağan, baykuş, karga, anka ve doğan gibi kuş türlerinden bahsedilmiştir.

1.2.4.4.1.1.Ankâ

Anka, şöhreti ile zikredilmiştir:

Āşiyânında daği h'âb-ı ferâgat göremez

İşidüb nâm-ı hümayûnıñı Kâf 'Ankâsı K.14/15

Sevgili, güzelliği ile mağrûr ankaya benzetilmiştir.

Pek şarıl Nâil o şûhıñ dâmen-i ihsânına

Hüsnine mağrûr bir Sîmurğ-ı 'Ankâ'dır o şûh G.24/5

1.2.4.4.1.2.Baykuş

Şair, evinin baykuş yuvası olmamasını istemektedir:

Hânumânım itme Allâh 'aşkına iskân-ı bûm

Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdım Muh. Müt.1/12

Şair, rakiplerinin evlerinin baykuş yuvası olmasını istemektedir:

Dilerim hâzret-i Hakk'dan seni nâ-şâd olasın

Lâne-i bûm olarak 'âleme berbâd olasın

Rûz-i mahşerde rezîl derd ile feryâd olasın Muh. Müt.5/5

1.2.4.4.1.3.Bülbül

Bülbül şu düşüncelerle anılmaktadır:

Şair, kendini perişan bülbül olarak görmektedir:

Mazhar-ı şems-i cefâyım sâye-bân olmaz baña

Bülbül-i şûrîdeyim hiç âşiyân olmaz baña G.2/1

Dâim cenâb-ı yâr iledir iştiârımız

Bülbül nevâsı gonce-i ra'nâyâ bağludur G.30/3

Bülbül, meftundur:

Bülbül-âsâ her gören meftûn olur ol goncaya

Şad-hezârı bî-karâr itmiş dilârâdır o şûh G.24/3

Gönül bülbül gibi hasret çekmektedir:

Gönül bülbül gibi hasretle eyler nâle vü feryâd

Niçün ey bî-vefâ üftâdına itmezsiñ istimdâd G.26/1

Âşığın bülbül gibi sevgilinin eteğinden uzak olmamasını istemektedir:

Vuşlatda anıñ dâmenine pekçe şarıl tut

Bülbül gibi dûr olma sezâdır dimesünler G.38/2

Bülbül, çılgınlığıyla anılmaktadır:

Bu bâğuñ bülbül-i şeydâsıyım âh kim gülüm yokdur

Teselli hâtıra elde benim bir sünbülüm yokdur G.39/1

Bülbül-i nağme-keşân sûz-i nevâdan mahzûz

‘Âşıq-ı hûn-ı derûn cevri-i cefâdan mahzûz G.59/1

1.2.4.4.1.4.Doğan

Gönül, avcı doğana benzetilmiştir:

Şayd-gâh-ı gamzede devr iderken murğ-derûn

Bu bâz-şikâr gönül süzülmesin mi yâ G.10/2

1.2.4.4.1.5.Karga

Karga, pervasız ötmektedir:

Birisi olmadı Nâil böyle hüsni-nuşrete

Kalmadı bir zâğ-ı bedhâh şimdi bî-pervâ öter K.9/19

1.2.4.4.1.6.Kuş

Ruh, kuşa benzetilmektedir:

Kuş gibi itdi güzer rûh-ı revânım şimdi

Merdüm-i dîde-i şûhdan bize rağbet görünür G.32/2

Âşıklarla kuşlar arasında ilgi kurulmaktadır:

Devr ider dünyâyı dil encâm qarârı zülf-i yâr

Her tuyûr aḥşâm olunca sa‘y iderler lâneye G.83/3

İstek kuşundan bahsedilmiştir:

Pîş-i âmâlde devr itmededir murğ-i emel

Şayd olur mı bilemem dâm-ı hulûş berkitsem G.74/4

Âşık kutsal kuş yerine konulmaktadır:

Murğ-ı kâddesiz iktisâb-ı kâder ü ḥaşyeddeyiz

Vâsıl-ı âmâla der-dest ü sâildir garaž G.56/2

Gönül kuşa benzetilmektedir:

Meyl ü şevkim gün-be-gün efzûn iken cânâneye

Eylemez şimdi tenezzül murğ-i dil her dâneye G.83/1

1.2.4.4.1.7. Tûtî

Şair, saf aynada söylenen papağandır:

Feyzini nuṭkumuzun sînesi rûşenler alur

Tûtîyiz söylenürüz âyîne-i şâfda biz G.42/4

Şair, papağanın av olmasından korkmaktadır:

Bâd-ı eflâkden viḳâye eylerim dilber seni

Şayd olursın ḳorḳarım tûtî ḳarşumda ṭur G.37/2

Papağan, şeker yemektedir:

Süḫan sence nevâziş sükkeri pâ-bestedir Nâil

Anıñçündür ki tûtî her zamân ḳand-ı mükerrer yer G.40/5

1.2.4.4.2. Dört ayaklı hayvanlar

Nâil, at, köpek, ceylan, tilki, deve, samur aslan, katır ve ejderden bahsetmiştir:

1.2.4.4.2.1. Aslan

Meşe, aslansız değildir:

Sürme esb-i ṭâlî-i maḥmûz urub kem pîşeye

Şanma ḥâlî şîrden ḥiddetle girme mîşeye G.84/1

1.2.4.4.2.2. At

Genel adıyla “esb” özelde ise Hz. Ali’nin atı Düldül zikredilmiştir. At için “esb-i merâm, şâf-nâb, beygirân” sözleri kullanılmıştır:

İstek atının sibakta devamı yoktur:

Olmaz devâmı esb-i merâmın sibâḳda

Ḳalmaz müdâm hemîşe devr-i felek bir siyâḳda G.85/1

Şair, âşıkları kınayanların atlarını meydana sürmesini istemektedir:

Ehl-i ‘aşḳı ṭa’n iden var ise gelsün Nâilâ

Esbini sürsün benimle hem ‘inân meydâne heb G.14/5

Şair, hizmette feleği kendisine at yapmıştır:

Kabza-i destimde maḥkûmum olub şimdi felek

Hızmet-i maṭlûbumuzda şâf-nâb oldu baña G.3/4

Şair, kendini beygire benzetmiştir:

Pertev-âmûz idemez dünü nevâzişlelerim

Beygirân ziynet ü tākım ile dildillenemez G.45/3

Şair kalemını Düldül’e benzetmiştir:

Semend-i himmete el irse şahbân pâydâr olmaz

‘Alî ben Zülfikârım ḥâme ammâ Düldülüm yokdur G.39/6

Kemiyyet ḥâmeniñ reftârını seyr eyle ey Nâil

Zekâ efrûz-ı seyrân olmadık Düldül mi var ḥâlâ G.8/5

1.2.4.4.2.3. Ceylan

Mecnûn ve onun ceylanlarla konuşması hatırlatılır:

Fehm it eşer-i ‘aşkı ki âhûları deştîñ

Ḥâlâ şeref-i cezbe-i Mecnûn ile oynar G.28/5

Sevgilinin gözleri ile ceylanın gözleri arasında ilgi kurulmaktadır.

Bir nihâl kâmet-i dil-cû helâk eyler beni

Sîm ü ten ol dîdesi âhû helâk eyler beni G.96/1

1.2.4.4.2.4. Deve

Kötü baht ile devenin eğri vücudu arasında ilgi kurulmuştur:

İdince şafḥa-i bahtında tâ bir nâm-ı ḥû-şütr yer

Yed-i ḥakkâk gamdan faşş-ı Ḥâtem ḥayli neşter yer G.40/1

1.2.4.4.2.5. Ejder

Daḥme-i gâbgı ârâmına cây itmiştir

Erḳam-ı perçem-i maḳtûlına ejder uyamaz G.43/3

1.2.4.4.2.6. Katır

Rakîplerin ağzının katır tarafından tepilmesi istenmektedir:

Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin

Bî-devâ derde düşüb tâ-be-kıyâmet çeksin Muh. Müt.5/1

1.2.4.4.2.7. Köpek

Rakîp azgın ite benzetilmektedir.

İncidir kûşe-i gamda yatanı pîre vü bit

Merhamet eylemez ʿuşşâka rakîb azgın it G.18/1

1.2.4.4.2.8. Samur

Samurun derisinden söz edilmiştir: .

Teşne-yâb ol al al olsun o ruhsârın seîin

Ey güzel semmûr-ı hüsn dil-firîbîn âlecik G.69/4

1.2.4.4.2.9. Tilki

Tilkilerin kürkleri, hâl ehline yükür:

Bâr olur tilkilerin kürkleri ehl-i hâle

Mağzen ol dûş mübâhâtını kâkumlatmış G.52/3

1.2.4.4.3. Sürüngenler ve böcekler

1.2.4.4.3.1. Arı

Emeller, arı gibi titrek sesler çıkarır:

Benim derd ü sitemle dâimâ cân u dilim ditrer

Şurûrum selb olub âmâlımız zenbûr gibi siñler G.34/1

1.2.4.4.3.2. Balık

Şairin gönlü, muhabbet denizinde balık gibidir:

Ey gönca dehen şanma bu şabım feleklenür

Bahr-ı muhabbet içre dilim semeklenür Tah.1/1

1.2.4.4.3.3. Bit ve pire

Bit ve pire gam köşesinde yatanları rahatsız etmektedir:

İncidir kûşe-i gamda yatani pîre vü bit
Merhamet eylemez ‘uşşâka rakîb azgın it G.18/1

1.2.4.4.3.4.Pervâne

Pervane şu düşüncelerle zikredilmiştir:

Âşık, pervane gibi sevgilinin yanağı etrafında dönmektedir:

Şem‘-ı ruhsârı tavâf itmede pervâne gibi
Turfâ rindiz ararız dilberi mehtâbda biz G.2/2

Figân, pervaneden değil bülbülünden gelmektedir:

Degil bî-imtinân sûzişler âsân âteş-i ‘aşka
Figân şükûh bülbülünden gelür pervânenen gelmez G.48/3

Pervane, kavuşma ümidiyle yanmaktadır:

Merâm-ı maşşadın tahşîle dâim pîç ü tâb eyler
Yanar ümmîd-i vaşl-ı şevkile encâm pervâne G.82/5

Mumun ışığı pervaneye hoş gelmektedir:

Sû-be-sû cism ü cânın yaksa da ateşlere
Lâ-cerem şem‘iñ şur‘ası hoş gelür pervâneye G.83/2

1.2.4.4.3.5.Sinek

Şair, sinek gibi ah edip sızlamaktadır:

Gec-nigâhıñla beni tesmîm itdiñ ey felek
Âh idüb sızlar bu cânım şimdi mânend-i meges G.51/4

1.2.4.4.3.6.Yılan

Şair, kendi vücut kıllarını yılanı benzetmektedir.

Hayâliñ olmasa bir lahza yokdur şîra ârâmım
Tenimde mûyımıñ her birleri bir mârdır sensiz G.49/4

Sevgilinin saçı yılanıdır:

Dil-ıvâhiş ile kâkül-i gaddâra şarıldı
Beñzer o füsûndâne ki bir mâre şarıldı

1.2.4.5. Bitkiler

Divanda şu bitki türlerinden söz edilmiştir:

1.2.4.5.1. Ağaç ve çeşitleri

Divanda ağaç “dıraht, ‘ar‘ar, nahl” sözleriyle ifade edilmiştir:

1.2.4.5.1.1. Arar

Sevgilinin boyu arardır:

Bu ‘ışvelerle bâğ-ı tefâhürda Nâilâ

Gelse şafâya kâmet-i ‘ar‘ar ‘abeş ‘abeş G.20/5

1.2.4.5.1.2.Dıraht

Baltaya sap olmuş çok dıraht olduğu anlatılmıştır:

Bükse de kahr-ı felek kaddiñ taban gösterme sen

Çok dıraht-ı munkalıb var kim tabanmış rîşeye G.84/3

Güzellik bağ olarak düşünölür ve şöyle ifade edilir:

Dıraht-ı bâğ-ı hüsnüñ gerçi istiħkâmı var ammâ

Belâ-yı inkıfâ‘a-ı erresi süverdenmüş G.53/3

1.2.4.5.3.Hurma ağacı

Hurma ağacı, meyvesi dolayısıyla zikredilmiştir.

Olma müstağni bu lutf-ı vaşlını efkendeye

Meyve-i nahl-ı vişâlîñ sânahât oldı baña G.3/2

Şair ömrünü hurma ağacına benzetmiştir:

Ne mümkün Nâilâ kaç-ı ta‘alluk bâğ-ı dünyâdan

Ki nahl-ı ‘ömrüme tûl-i emeller rîşedir hâlâ G.11/5

Şairin kalemi taze meyve veren hurma ağacıdır:

Nâil seniñ bu kilik-i meyâmin ‘alâmetiñ

Bir nahldır ki meyve-i mazmûn-ı ter verir G.41/5

1.2.4.5.2. Çiçek ve Çeşitleri:

Çiçek çeşitleri, gül mevsimi ile birlikte zikredilmiştir.

Şahn-ı gül-zâre hırâm eyle güzel mevsimidir

Şâf şâf oldu açıldı gül-i şad-berg-i cihân
 Gonceler tükmlerin çözdü seniñ maḳdemiñe
 İntizârıñla bütün sînesini açdı hemân K.1t.9

1.2.4.5.2.1. Gonca

Gonca, “gül-gonce, gonce-i iḳbâl, gül-gonca-dehen, gonca, gonce-i ḥamrâ, gonce-i ra‘nâ” sözleriyle anlatulmuştur:

Hâr-ı ḡamdan ola gül-gonce-i zâtı maḥfûz
 Görmeye bâd-ı ḥazân bâḡçe-i şevḳı aşlâ K.13/4

Sonbahar rüzgarının ikbal goncasına dokunmamasını ister:
 İrmeye gonce-i iḳbâlîñâ hiç bâd-ı ḥazân
 İdesin ‘adlile bu ‘âleme neşr-i iḥkâm K.18/23

Aḡız, goncadır:
 Bezme gül-gonca-dehen eyleyelim ‘ahd u vefâ
 Ṭakılub ḳaldı hemân ‘aşḳına dil şubḥ u mesâ G.9/1

Bülbül, goncaya âşıktır:
 Bülbül-âsâ her gören meftûn olur ol goncaya
 Şad-hezârı bî-ḳarâr itmiş dil-ârâdır o şûḥ G.24/3

Açılmış gonca-âsâ şerm-gîn âfet iken cânâ
 Nice germ eylediñ aḡyâr ile ey zâlim ü bî-dâd G.26/2

Bülbülün hoş sesi latif goncaya bağlanmıştır.
 Dâim cenâb-ı yâr iledir iştihârımız
 Bülbül nevâsı gonce-i ra‘nâyâ bağludur G.30/3

Gonca renginden dolayı zikredilmiştir:
 Ne dehre iltifât u ne felekden şekkû vü bîdâd
 Cihânda gonce-i ḥamrâ gibi eşk-fenimiz yokdur G.35/2

Goncanın açılması, sevgilinin göğsünün düğmelerini çözmesine benzetilmiştir:
 Goncalar şûḥ gibi düğme-i göğsin çözmüş
 Alamaz dâmen-i vaşlı ele ḥâle bülbül G.72/3

1.2.4.5.2.2. Gül

Gül, şu düşüncelerle zikredilmiştir:

Âşığın gülü yoktur:

Bu bâğıñ bülbul-i şeydâsıym âh kim gülüm yokdur

Teselli-hâtıra elde benim bir sünbülüm yokdur G.39/1

Abdülmecid, gül olarak anılmıştır:

Hâr-ı gamdan ola gül-ğonce-i zâtı mahfûz

Görmeye bâd-ı hazân bâğçe-i şevkı aşlâ K.13/4

Gülün feryad etmesinden bahsedilmiştir:

Ne yapsun bî-aded derd-i cihâne bir dil-i şeydâ

Revâdır haqqı vâf feryâd iderse ey gül-i zîbâ G.7/1

Sevgili, taze güldür:

Gül-i nevreste nâz u ıışveyi îrâd itmiştir

O mest-i fitne-cû kim bu dili nâ-şâd itmiştir G.33/1

Sevgili, gül yaprağıdır:

Der-hayâl itdikce gül-berg-i vişâlîñ çeşm ü dil

Oldı bî-dermân olan cismimde ki kanım telef G.63/2

Sevgilinin yüzü, güldür:

Hicâb-âlûde olmuş şimdi küstâhâne tavrından

Hacâlet şebnemi düşmüş gül-i ruhsâra bir parça G.80/3

Kazanın hükmü, kırmızı güle zalim diken bekçi yapmıştır:

Eylemiş hükm-i kazâ nîki bedâne maqrûn

Nâzır itmiş gül-i hamrâya da zâlim hârı G.101/3

Âşık, sevgilinin gül gibi ağzına hasrettir:

Neden mesrûr olayım hasret-i eyyâm gül-femdir

Dem-â-dem artmada derd-i firâkıym böyle bir demdir Muh. Müt.4/3

1.2.4.5.2.3. Sümbül

Âşığın elinde bir sünbülü yoktur:

Bu bâğıñ bülbul-i şeydâsıym âh kim gülüm yokdur

Teselli-hâtıra elde benim bir sünbülüm yokdur G.39/1

Sevgilinin kakülü bütün sünbüllerden daha güzeldir:

Fesâd-ı kâkülüñ fikr itmedik sünbül mi var hâlâ

‘Özür-ıhâh olmadık al-ı ruğundan gül mi var hâlâ G.8/1

Mâh-rû sünbül beden serv-i semen-sâdır o şûh
Görmemiş mislin felek bir zülf-i Leylâdır o şûh G.24./1

1.2.4.5.3.Diğer bitkiler

1.2.4.5.3.1.Diken

Abdülmecid’in gam dikeninden korunması istenmiştir:

Hâr-ı gâmdan ola gül-gönce-i zâtı mahfûz
Görmeye bâd-ı hazân bâğçe-i şevkı aşlâ K.13/4

Diken ile bülbül hep kavgalıdır:

Kılmamış hâşıl-ı kendinde bir esbâb-ı huzûr
Her zamân itmededir hâr ile gavgâ bülbül G.72/4

1.2.4.5.4.Bağ ve bağ ile ilgili unsurlar

Beyitlerde “sağn-ı gül-zâr, bâğçe-i şevk, diraht-ı bâğ-ı hüsn” sözleriyle anlatılmıştır:

Şağn-ı gül-zâre hırâm eyle güzel mevsimidir
Şâf şâf oldu açıldı gül-i şad-berg-i cihân
Gonceler tükmlerin çözdü seniñ maqdemoñe
İntizârıñla bütün sînesini açdı hemân Kıt.9

Bülbül, bahar mevsiminden söz açar:

Eyledi faşl-ı bahârı yine îmâ bülbül
Nağme-i sûzi çemen mülkini ihyâ bülbül G.72/1

Şevk bahçesinden bahsedilmiştir:

Hâr-ı gâmdan ola gül-gönce-i zâtı mahfûz
Görmeye bâd-ı hazân bâğçe-i şevkı aşlâ K.13/4

Dünya bağından ilgi kesilemeyeceğinden bahsedilmiştir:

Ne mümkün Nâilâ kaç-ı ta‘alluk bâğ-ı dünyâdan
Ki nağl-ı ‘ömrüme tûl-i emeller rîşedir hâlâ G.11/5

Dıraht-ı bâğ-ı hüsnuñ gerçi istiḥkâmı var ammâ
 Belâ-yı inḳıṭâ'a-ı erresi süverdenmüş G.53/3

İKİNCİ BÖLÜM

Nüsha Tavsifi

Müellif ismi:Nâil Abbas Paşa

Kitabın ismi:Divan-ı Nâil Abbas Paşa

Kütüphane adı ve yeri:İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Bölümü

Kütüphane kayıt numarası:5588

Cildin yapıldığı madde:Deri

Cildin rengi:Yeşil

Şiraze:---

Mikleb:---

Zencirek:Zencirekli

Şemse:Şemseli

Salbek:----

Köşebend:---

Cildin durumu.Sağlam

Kağıt:Cedid

Aharlı-aharsız:Az aharlı

Filigran:---

Mistar:---

Kağıdın rengi:Sarı

Kağıdın durumu:İyi

Yaprak sayısı:42

Ebat:251x182

Hat:Nesih, siyah

Başlıkların durumu:Harekesiz, kırmızı, ayrı çerçeve içinde

Satır veya beyit sayısı:Her satırda bir beyit olmak üzere bir varakta 17 satır var.

Tezhip ve minyatür:Birinci varak tezhipli.

Kitabın muhtevası:18 kaside, 102 gazel, 5 muhammes mütekerrir, 2 müseddess mütekerrir, 1 tahmis, 1 lügaz, 14 kıtadan ibarettir.

İstinsah kaydı:Divanın son sayfasında “Tedkik edilmiştir.” ibaresi mevcuttur

Müstensihin ismi:---

İstinsah yeri ve tarihi:---

Hamişler:---

Ferağ kaydı:

Baş: Bu şeb-geh-i ẖâbda iken bu dîde vü cân

Bî-raḥat eyledi beni endîşe-i ʿiṣyân 1a

□_%□ □φ<□ξ∀ ωY<~ □φ∀~ξ∃ ψYA-ξ∀

□_(M2 ∂∂ψΛ<φ9~ |Ξ∀ □φς<~ α&~□ |∀

Son: Bir düşür kaç-ı zebânda böyle târîḥ Nâilâ

Ḥaṣre dek dîvâncemiz bir yâd-gâr olsun hemân 42b

□∂_9 ε<□_# ψς<ξ∀ □φ9_∀□ πO5η-□□ η∀

□_Ω; □ξK7□~ □_6□_< η∀ ι8 ψΛ9~ξ<□ □□ □ηΛ&

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

آ: Ā,ā

ء: ʾ

ب: B,b

پ: P,p

ت: T,t

ث: Ṭ,ṣ

ج: C,c

چ: Ç,ç

ح: Ḥ,h

خ: Ḫ,h

د: D,d

ذ: Ḍ,ḏ

ر: R,r

ز: Z,z

ژ: J,j

س: S,s

ش: Ş,ş

ص: Ş,ş

ض: Ḍ,ḏ, Ṣ,ṣ

ط: Ṭ,ṣ

ظ: Ṣ,ṣ

ع: ʿ

غ: Ğ,ğ

ف: F,f

ق: K,k

ك: K,k

گ: Ñ,ñ

ل: L,l

م: M,m

ن: N,n

و: V,v,((o,ö,u,ü,))

ه: H,h (a,e)

ی: Y,y

METİN

KASİDELER

BEDE-TÜ BİSMİLLÂHİRRÂHMANİRRÂHİM İZHÂRİ EMVACÎ VE ZÂRÎ
Bİ-DERGÂHÎ HÂZRETİ BÂRÎ

1. Kaside²⁸

- 1a 1 Bu şeb-geh-i hâbda iken bu dîde vü cân
Bî-rahat eyledi beni endîşe-i işyân
- 2 Bu hâl-i hüzn ile dil fâiz gumûm olub
Teşekkül itdi zihnime bu cürm-i bî-pâyân
- 3 Çıktı nedâmeten derûndan bir âh ‘âlem-sûz
Zan itdim oldı mülk-i felek sû-be-sû sûzân
- 4 Ne cürm-i bî-hisâb ki irtikâbım deminde
Yazdı defter-i a‘mâlîme kâtibân
- 5 Ne cürm-i muzlîme kim taksim olunsa ‘âleme

---

²⁸ Şiirde vezin bozukluğu var

Olurdu mazhar kusûf hemân ehl-i cihân

- 6 Hayâle gelmekle mâcerâ-yı ʿişyânım
Sirişki-i dîde o dem hûn ile oldu ceryân
- 7 İnkâra mecâlim yok fâide virmez nedâmetim
Uydum bu nefse kaldım hemân zâr-ı nâtûvân
- 8 Benim ol ʿâşî ki sen vişal-i ömrümi itdüm
Hevâ vü maʿşiyet ile dûzağa sezâ hemân
- 9 İlâhi be-hurmet-i esmâ-ı Ğafûreke
Fâğfir zunûbî bi-haqq-ı şân-ı peygamberân
- 10 Sensin yâ Rabb ʿafuvvun ve Raḥîm ʿale'l-ibâd
Luṭfuñla eyle ʿâcizi müsteğrağ-ı ihsân
- 11 ʿAfvek bi-hurmet-i Muḥammedike yâ Kerîm
İtdiñ ḥabîbiñi mültecâ-yı ins ü cân
- 1b 12 Emîn-i pâkiñ olub mazhar-ı ḥıṭâbıñ odur
Şefîʿ-ı yevm-i ḥisâb ḥâmî-i güneḥkârân
- 13 Bu şehriyâr risâletiñ fark-ı hurmetine
Mazhar-ı mağfireten cennete kıl şâyân
- 14 O dem ki dehşet ile yevm-i maḥşerde kopa
Girîv şâh u gedâ figân pîr u civân
- 15 O gün de Nâilî sen lâyıq-ı şefâʿât it
Zünûbla ʿaraşât görine numûne-i nîrân

DER-MÜNÂCÂT-I BE-DERGÂH-I KÂZİÜ'L-HÂCÂT

2 Kaside

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Beni bir ferde muhtâc-ı özür-h'ân eyleme yâ Rabb
İnâyetle kerem kıl dîde giryân eyleme yâ Rabb
- 2 Yerim bâğ-ı gülsitân eyle lutfuñla Halîl-âsâ
Cenâh-ı maşadım dâim firûzân eyleme yâ Rabb
- 3 Esîr-i miñnet itme ھرmet-i peygamberânñcün
Şikest-i hâtırım maھzûn-ı vîrân eyleme yâ Rabb
- 4 Benim dâreynda yokdur senden özge bir meded-gâhım
Dil-i âzurdemi dâim girîbân eyleme yâ Rabb
- 5 İrişdi şayt-ı ahım tâğ-ı eyvân-ı felek içre
Bu eşk-i çeşmimi mânend-i tûfân eyleme yâ Rabb
- 6 Niyâz-ı 'abda daim isticâbet va'd-ı şânıñdır
Sirişki dîdemi hûnâb-ı cûyân eyleme yâ Rabb
- 7 Penâhım dest-gîrim kalmadı sensin ümid-vârım
İrişdir lutfuñı mecbûr-ı nâdân eyleme yâ Rabb
- 8 Ricâmı eyle maқbûl ھرmet-i 'izz ü celâlünçün
Bu ah u vâh ile 'ömrüm güzârân eyleme yâ Rabb
- 9 Güşâd it bu derûndan kayd-ı bend-i miñnet-i dehri
Bu Nâil derd-mendi dâğ-ı hicrân eyleme yâ Rabb

DER-MÂLÎDEN RÛ-YI ZARÂ'ET BE-ĤAK-PÂ-YI ŞEHİNŞÂH-I TAHT-I RÎSÂLET

3. Kaside

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 2a 1 Ey resûl-i ĥazret-i ĥakķ iftiĥâr'ül-enbiyâ
Bâri kılmışdır seni 'âlemde nûr-i ihtidâ
- 2 Teşrîfîñle oldı ma'mûr dü cihân kâşânesi
Sâniyen faĥr-ı ümemsin menba'ı cûd-ı 'atâ
- 3 Cevher-i vaşlıñ içün feryâd ider 'âşıkların
Ĥakķ bu kim dâreynde sensin reh-numûn-ı etķiyâ
- 4 Ĥâk-ı pâyiñ tûtiyâdır dîde-i 'uşşâķa kim
Devlet-i zâtıñ içün ĥalk oldı bu arz u semâ
- 5 Zül-celâliñ vâķıf-ı esrâsısıñ bî-iştibâh
Râm ider dîvâneyi zincîr-i şevķiñ müctebâ
- 6 Zâil olmaz ķankı dil-kim ateşiñle çâķ olur
Sen penâh olduñ ķamû 'uşşâta şâh-ı eşĥiyâ
- 7 Şân-ı vâlân pertevîdir mâh-ı tâbıñ lâmi'î
Şâf-ı rûyiñ ķâmet-i eflâķe kılmışdır dû-tâ
- 8 Żav'-ı nûrı vecĥe ĥubıñ rûşen itdi 'âlemi
Tutdı şark u ĥarbi şer'ıñ yâ Muĥammed Muştafâ
- 9 Zıll-ı luţfuñ sâyebandır müznibînî ümmete
'Âşû mücrimlere dergâhıñ oldı mültecâ

- 10 Ğarka-i deryâ-yı ʿaşkıñ olsa bir dil müstedâm
Fârîğ u ârâdedir dünyâ ğamından muṭlaḳâ
- 11 Kâb-ı kavseyn câ-yı ʿulyâ-yı şerîfîndir seniñ
Kâm-yâb vâşıl-ı dîdâr-ı haḳsın pür-ziyâ
- 12 Lücce-i taḫḳîḳe mazhar bâʿiṣ imkân-ı vucûd
Melce-i meʿvâsın olduñ cümle ḫalka pîşvâ
- 13 Nâil-i luṭf u şefâʿat kı l bu ʿâciz kemteri
Vech-i Haḳḳ merrâtsın ey menbaʿ-ı sırr-ı Hudâ
- 14 Hep ḫayâlât-ı derûnı maḥv ider ʿaşkıñ seniñ
Lâ-cerem ben itmiyem mi ḫâlimi senden ricâ
- 15 πΣΞ< □ ψ8ξ<²⁹ ḫıtâbında şeh kân-ı kerem
Rû siyâh Nâil gedâyı itme luṭfuñdan cüdâ

**DER-MÂLÎDEN ÇEŞM-İ KALEM BE-DERGÂH-I RESÛL-İ EKREM ŞALLALLÂHU
TAʿÂLA ʿALEYHÎ VE SELLEM**

4. Kaside

Fâʿilâtün/Fâʿilâtün/Fâʿilâtün/Fâʿilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 2b 1 Ey risâlet ḫâteminde nûr-i ʿayn-ı ittiḳâ
Ey delâlet ravzasında şân-ı ʿâlî pür-ziyâ
- 2 Ey deḳâyîḳ güncînin izḫârına mûcîb olan
Ey nübüvvet mazharı faḫr-ı cihân yâ murtażâ
- 3 Sensin ancak maʿrifet deryâsına ğavvâş olan

---

²⁹ Zümer-53

Ol haķâyık bâğının fer'î habîb-i kibriyâ

4 Şer'-i pâkiñla müzeyyen eylediñ âlemleri
Ey cenâb-ı bî-mekânın bir resûlî müctebâ

5 Senden evvelce gelen hep peygamberân arzu ider
Ümmetin olmaklığı Haķķdan temennâ Muştafâ

6 Nefsi nefsi çağrışınca yevm-i maşşer âdemi
Sensin ol kân-ı şefâ'at 'âşiye etme cüdâ

7 Enbiyâlar reh-nümâsı pâdişâh-ı âlemîn
Yevm-i maşşerde bu Nâil mücrimi itme fedâ

DER-MENĖABET VE NA'T-I ŞERÎF TAHT-I RİSÂLÂT Ü EKMELÜ'T-TAĞİYYÂT

5. Kaside

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

1 Yâ Muhammed Muştafâ peygamber-i âhir zamân
Haznedâr-ı küntü kenz olduñ saña yokdur nihân

2 Şevket ü şânın şefi'ül-müznibindir yâ resûl
Ėürmet-i zâtın için halk oldu 'ukbâ vü cihân

3 Rağmetenlil-âlemîn sensin ayâ kân-ı kerem
Lî-ma'allâh-ı muharremsin kim ider şekk ü kân

4 İsm-i pâkiñ oldu ismullâh-ı tev'em Ėürmeten
Olmasañ olmazdı maĖlûķ âlemîn-i ins ü cân

5 Her suğufda yâd ider Allâh seniñ evşâfın

Kadriñe şâyân-ı lafzı bulmada ‘âciz lisân

6 Bir işâretle dü-nime oldu mâh şakķîn olub
İki şâhid oldılar taşdıķine geldi ‘ıyân

7 Şûret-i tesmimde kâfirleriñ da‘vet günü
Ol kuzi büryân-ı semin saña itdi beyân

8 Ümmetiñ olmaķlıgımdan ğayri devlet istemem
Sen kabûl eyle beni innî daħilim el-amân

3a 9 ‘Âşiyim hem rû-siyâhım hem günâhkâr mücrimim
Harf-be-harf vezn eyledim ef‘âlımı hâlîm yamân

10 Seyyiâtımden ‘ibârettir yedimde defterim
Elde ki sermâyemiz ξOΞT# □³⁰ nuṭķî hemân

11 Hândân zâtıña itdüm dehâlet yâ Emîn
Kalmışım bu vâdi-i hayretde koyma nâtuvân

12 Evvelâ Şiddîk-ı ekber şâdıķül-va‘dül-vefâ
Cân fedâdır şıdkıle hubb-ı dili kıldım ‘ınân

13 Sâniyen Fârûķ-ı a‘zam nûr-ı ‘ayn-ı Muşafâ
Şevķine kurbân olmâķdır murâdım her zamân

14 Şâlisen ‘Oşmân-ı zinnûreyn-i çism müctebâ
Husnünüñ âyâtını tefsîrde kalbim hûn feşân

15 Râbi‘ân dâmâd-ı peygamber ‘Alî el-mürtezâ
‘Aşķına her rûz u şeb çeşmimden eyler hûn revân

---

³⁰ Zümer-53

16 Fâtıma Zehrâ Hasan'la hem Hüseyin'in şevkine
Çâk-çâk olsun vücûdum mâteme olsun nişân

17 La'net ender la'net olsun ol Yezîd'e âline
Mü'min-i şâdık odur kim Kerbelâ'ya ağlayan

18 Çehâr-yâr bâ-şafâdır rükn dîne çehâr sutûn
Birbirinden fark iden olsun Yezîd ü bî-emân

19 İ'tizârım kıl kabûl ezvâc-ı tâhir hürmeti
Eyle mücrim Nâil'i luţfuñla şâd u kâmurân

20 İlticâmı eyle Allâh aşkına hüsn-i kabûl
İstinâdım vâr sañâ abder-resûlüm bâş u cân

21 Arz-ı hâl itdim hezârân şermile dergâhına
Eyledim acz u kusûrum mihr-i encâm-ı zamân

DER-NAT-I ŞERÎF HAZRET-İ SEYYİDÜ'L-VERÂ ALEYHİ MİNE'T-TEHİYYÂ

6. Kaside

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

V - - - V - - - V - - - V - - -

1 Hudâ'nın sevgili maḥbûbı şâh-ı enbiyâsın sen
Nebîlerden mu'allâ şân-ı a'lâ Muştafâ'sın sen

2 Yarın rûzî kıyâmetde olur mîr ü gedâ yek-ser
Şefâat kânı sensin menba'-ı cûd-ı a'tâsın sen

3b 3 Zebânîler elinden kurtılur mücrim şefâatla
Beni mazhar düşür ihsânına bahri sehâsın sen

- 4 Sen ol kân-ı keremsin luṭfile pûşîde kıl cürmüm
Güneh-kârân penâhî dest-gîri muḳtedâsın sen
- 5 Ne devletdir gubâr-ı pâk-ı ravzîñ içre yüz sürmek
Dü-âlemde ʿuṣât-ı mücrimâne rehnümâsın sen
- 6 Seniñ vaṣṣâfîñ Allâh’dır olur medhîñde dil ʿâciz
Buyurdi şânîña □□ξ7 □□ξ7³¹ müctebâsın sen
- 7 Bu Nâil derd-mend ü ʿâciziñ yoḳdur meded-gâhi
Ġarîb ü bî-kesem senden şefâʿat eshîyâsın sen

**DER-NʿAT-I ŞERÎF VE MÜNÂCÂT-I EFZELÜ’T-TAḤİYYÂT ŞALLALLÂHU
ʿALEYHÎ VE SELLEM**

7. Kaside

Mefâʿilün/Mefâʿilün/Mefâʿilün/Mefâʿilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Tehî dest günehkârım emândır yâ resûlallâh
Ġarîb ü ʿâcizem ḥâlim ʿayândır yâ resûlallâh
- 2 Pür-işyân mücrimem hiçbir muʿînim yoḳ meded senden
Şefâʿat eyle tuḡyân kâmurândır yâ resûlallâh
- 3 ʿİbâdâtım benim bir zerre olmaz eylemem inkâr
Bütün kayd oldu defterde beyândır yâ resûlallâh
- 4 Mücâzât-ı ʿameldir ḳorḳarîḡım yevm-ḳıyâmetden
Duḡûl-i cennet itmek pek gümândır yâ resûlallâh
- 5 Seniñ luṭfuñdur âncâḳ tesliyet ḡayri ümîdim yoḳ

³¹ El-Acluni.age s.36

Rezîl-i maḥşer itme el-emândır yâ resûlallâh

6 Hıṭâb-ı |9~η# ω7³² perde-i çeşm kelîm oldu
Temâşâ-gâhıñ ol şeb kim cinândır yâ resûlallâh

7 Şeff'ül-müzribînî ω(Ω7_Θç7_BΩ&□³³ sensin
Elim tut gözlerimden hûn revândır yâ resûlallâh

8 Ümîdim sensin âncâķ kalmışım vâdi-yi ğaflette
Cihân fânî zamân âhır zamândır yâ resûlallâh

9 Sunûh buyruldı senden ümmetî vâ ümmetâ nuṭķı
Bu Nâil 'âciziñ ḥâlî yamândır yâ resûlallâh

**DER-SİTÂYİŞ-İ PÂDİŞÂH-I RÛ-YI ZEMÎN DÂRÂ ḤAŞEM 'ÂBDÛLMECÎD ḤÂN
BERÂ-YI MUḤADDİME-İ DÎVÂN**

8. Kaside

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 4a 1 Ḥabbezâ hengâm-ı şâh-ı 'âdil ü fevz-i iktirân
Kilk-i eşḥâb-ı kemâle neşre vâķit şâdmân
- 2 Zînet-ârâ-yı serîr-i salṭanat şevket güzîn
Ḥazret-i 'Abdûlmecîd Ḥân bâdi-i emn ü emân
- 3 Rû-yı arzıñ pâdişâhi hem Ḥudâ'nıñ zıllıdır
Dâimâ lutfî cihân maḥlûķına gevher-feşân
- 4 Tâ-be-ḥaşr söylenur iḥsânı şâh-ı 'âlemîñ
Nurdan meydân-ı 'adle dikdi rûḥânî nişân

³² Araf-143

³³ Enbiya-107

- 5 Bu şehinşâh-ı hümâyûn baht-kim eyyâmını
Mevsim-i fazl ü ma'ârif itdi mi vü lâ-mekân
- 6 Bende bir 'âciz emekdâr bende-i nâcizîm
Sâye-i şevketde oldum beynü'l-akrân kâm-rân
- 7 İltifât ü ni'meti itdi beni şâd ü çerâğ
Nev-be-nev oldu baña ta'ziye-i şevk-i lisân
- 8 Luţf idüb bâb-ı şehinşâhîde bevvâ bânına
Ketudâ naşb eyledi bu bendesin şâh-ı cihân
- 9 Şöhretim 'âlemde Cebbâr-zâde 'Abbâs aḥḳarım
Muḥlişem Nâil deyu tesmiye itdi şâ'irân
- 10 Rabṭ-ı elfâz-ı 'ubûdiyyetle durâ şevketi
Rûz u şeb itmekdeyim destimle ref'-ı kudsiyân
- 11 Câ-be-câ maḳbûl şâhî olduğından şîrimiz
İctimâ'a eyledim şerm ile dâmen der-miyân
- 12 Zihnime gelmezdi evvel cem'-ı eş'âr eylemek
Her biri bir kûşede oldu ziyân u bî-nişân
- 13 Sonradan şevk-ı humâyûn-ı cihân-ârâ ile
Hâtıra inṭâḳ olan ecnâsı kayd itdim hemân
- 14 Şimdi güstâḥ-âne derd-i sitem olan evrâkıımı
Sâye-i şâhânede dîvân idüb kıldım beyân
- 15 Kâl u kîli şâ'iriñ miḳdâr isti'dâdıdır

Zümre-i inşâf bu bâbda eylemez şakḳ-ı lisân

- 4b 16 Hic ğaraḫ yok Nâilâ faẓl u kemâl izhârına
Maṭlabım dimûmiyye mi tecdîde bir rabṭ-ı zamân

- 17 Ber-ḳarâr itsun cihân ṭurduḳca mevlâm zâtını
Haşre dek olsun cenâh-ı luṭfî mülke sâye bân

DER-SÎTÂYİŞ-İ ŞEHRIYÂR-I DÂRÂ DERBÂN-I SULṬÂN MAḤMÛD ḤÂN ĞÂZÎ BERÂ-YI İCÎRÂF U ḲUŞÛR-I CÂCİZİ

1. Muhammes mütekerrir

Fâcîlâtün/Fâcîlâtün/Fâcîlâtün/Fâcîlün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Düş olub girdâb-ı derde kimse gelmez yâdıma
İns ü cin ḫayrân olurlar bu ğam-ı muṭtâdıma
Girye eyler nüh felekler itdi kim feryâdıma
Kimseden imdâd gelmez ḫâtır-ı nâ-şâdıma
Ey şehinşâh-ı cihân raḫmeyle bu feryâdıma
- 2 Dûr olub ḳurb-ı şehinşâhdan ğariḳ-i ḫayretim
Ṭatlı cânımdan uşândırdı bu derd ü miḫnetim
Câciz ü ḫayrân ḳalub tedbîre yoḳdur ḳudretim
Kimseden imdâd gelmez ḫâtır-ı nâ-şâdıma
Ey şehinşâh-ı cihân raḫmeyle bu feryâdıma
- 3 Bî-kes oldum ḳalmadı hiç mûnis u maḫrem baña
Mûcib-i ihlâk olur encâm-ı derd ü ğam baña
Câfv-ı ıḫsân-ı hümayûndur hemân merhem baña
Kimseden imdâd gelmez ḫâtır-ı nâ-şâdıma
Ey şehinşâh-ı cihân raḫmeyle bu feryâdıma

4 Pâ-yı ikbâlîm tutub urdı yere ah derd ü ğam
 Kıl nazar bu hâlîme rahmeyle ey dârâ haşem
 Ref idüb hâk-ı mezelletden beni şâh-ı kerem
 Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâşâdîma
 Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

5a 5 Rûz u şeb feryâd ider cism ü derûnum mû-be-mû
 Bu vücûd-ı ğarka-i deryâ-yı ğamdır sû-be-sû
 Pâre pâre ol dil-i mirâtı mânend-i sebû
 Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâşâdîma
 Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

6 Luţf ider yok hâlîme hiç zâhir-i pinhânda
 Âciz-i dermândayım bu ğûşe-i hizlânda
 Muntazırdır cân u dil ihsânîna her anda
 Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma
 Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

7 Bendegânın hâlidir olmaz hatâlardan berî
 Zât-ı şâhâneñdir ancâk mücrimânîñ yâveri
 Hal ider ihsân-ı luţfuñ şad hezâr müşkilleri
 Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma
 Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

8 Ced-be-ced halka begûşum kul seniñ fermân seniñ
 Her ne emr eyler iseñ fermânıyım ihsân seniñ
 Luţfuña hem qahrına cânım feda qurbân seniñ
 Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma
 Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

9 Luţf u ihsân sendedir evşâfîna yokdur şumâr
 Haşre dek kılsun seni şevketle Allâh ber-qarâr

Üstümüzde sen misin ancak sâye-i perverdgâr
Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma
Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

10 Eyledikce mihr ü meh şu'le-feşân rû-yı hâk
Dâimâ imdâd-ı hâk kıl sun derûnuñ tâb-nâk
Düşmen-i bed-h'âhîñi itsün Hudâ kahr u helâk
Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma
Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

11 Emr-i me'mûriyetimde itmedim hâşâ haîâ
Düşdüğüm derd ü mihen ağıâr belâsı mutlakâ
İ'tirâf-ı 'aciz u töhmet emr-i îcâbdır baña
Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma

5b Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

12 Eşdikâyı dâimâ terzil ider ehl-i hucûm
İtdiler ezcümle 'âciz nide ki ğark-ı ğumûm
Hân umânım itme Allâh 'aşkına iskân-ı bûm
Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma
Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

13 Bendegân-ı 'âcize sensin şahâ kân-ı kerem
Günc-i ğüfrândır senin dergâh-ı lütfuñ dem-be-dem
Kıl bu mücrim Nâil'i müsteğrak-ı 'afv-ı himem
Kimseden imdâd gelmez hâtır-ı nâ-şâdîma
Ey şehinşâh-ı cihân rahmeyle bu feryâdîma

DER SÎTÂYİŞ-İ İSKENDER 'UNVÂN SULTÂN MAHMÛD HÂN ĞÂZÎ BE-TEKRÂR
BERÂ-YI İSTÎDÂ-YI MERHAMET

9. Kaside

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Hâzret-i Sultân-ı Maḥmûd Hân-ı Gâzi pür-zafer
Menba'-ı cûd-ı 'atâ vü ma'den-i 'âlî siyer
- 2 Âfitâb-ı evc-i şevket şâh-ı dârâ iktidâr
Mu'terifdir 'aczi medhinde eşhâb-ı hüner
- 3 Şâ'ırânîñ ḥaddi yokdur medhine âgâz ide
Kulluğum ızhârına itdim bu kilki bir eşer
- 4 İ'tirâf-ı 'aczi hâlî beyândır maḥsadım
Şâh-bâz vaşfına ḥaddim mi açmak bâl u per
- 5 Sâye-i luṭfunda pür-nûr olmada çeşm-i cihân
Böyle 'ahd-i ḥurremi az gördi efrâd-ı beşer
- 6 'Adl u iḥsânile 'âlem kesb-i râḥat itmede
Pâdişâh-ı 'adl u dâd-ı sâye-i bahş baḥr u ber
- 6a 7 Cûy-bâr satveti her cânibe cârî olub
Kalmadı şâhn-ı felekde zerrece zeng ü keder
- 8 Sâye endâz-ı ḥılâfet oldığı günden beri
Dergeh-i luṭfunda mün'im oldı her fermân-ber
- 9 Menba'-ı iḥsân-ı 'âlem-i nûr-pâş ma'delet
Bâd-ı zehr 'afv-ı iḥsânı cihâne virdi fer
- 10 Maḥzar-ı fevz ü zaferdir zât-ı pâk-ı şevketi
Âsitân-ı 'adlile oldı cihânda nâm-ver

- 11 Kimse inkâr eylemez tevfiğe maḳrûn olduĝın
Âfitâb-ı şevketi tıtdı bu ĝünî ser-ta-ser
- 12 Bendegânîñ töhmeti ‘afveyle vezn olsa eger
Baḫr-ı luṭfî nisbetinde pek eḳal hıṣṣe düşer
- 13 Cümlemiz ḫalka begûşuz dâimâ ‘iṣyân bezm
Ḳulda istikrâr olur mı böyledir ḫâl-i beşer
- 14 ‘Ömrümüz oldıkca şükr itsek Ḥudâ’ya ‘âciziz
Bir ĝünüñ iḫsânına yüzyıl teşekkürdür hüner
- 15 Ey şeh-i sulṭân-ı heft iḳlîm-i İskender ĝulâm
Pâdişâhân-ı cihân olsa sezâdır ‘abddır
- 16 İşde ez-cümle birisi vâli-i Baĝdâd ide
İtirâf-ı ‘acz u ‘iṣyân-ı müdâm muḫzır ider
- 17 Nice cân virmesün şimdi uğur-ı devlete
Nefḫa-i rûḫ eyledik şükr eylesün şâm u şehir
- 18 Virmedi Allâh bu tevfiḳı mülûk-i sâlîfe
İtmiş iken her biri bir nev’ile sa’y u hüner
- 19 Birisi olmadı Nâil böyle ḫüsn-i nuşrete
Ḳalmadı bir zâĝ-ı bedḫvâḫ şimdi bî-pervâ öter
- 20 Mazḫar-ı ilhâm-ı ḫaḳsın iştibâḫ ‘ayn-ı ḫıṭâ
Maṭlab-ı şâhânede imdâd-ı Mevlâ cilveger
- 21 Şarşar-ı zücret perîşân eyledi bu ‘âcizi
Âtdı girdâb-ı ĝumûma ‘âḳıbet mevc-i ḳader

- 22 Böyle āgâz eylemezdim nuṭka yokdur kudretim
Silk-i ṭab^c-ı âcizâne vaşfiña cevher dizer
- 23 Cur^a-ı câm-ı keder encâm beni bî-hûş idub
‘Âkıbeti kıldı ḥumâr derd ü miḥnet bî-başar
- 6b 24 Kal^a-ı idrâkı yağma eyledi ceyş-i ğumûm
İsti‘ab itdi derûnum sû-be-sû ḥüzn ü keder
- 25 Kahr u luṭfuñ tev’em olmuş cümlesi maḥza kerem
Bir teveccüh eylesen bu ‘âcize iḥsân yeter
- 26 Kul seniñ fermân seniñ fermân-berem kurbân seniñ
Cürmümün ‘afv-ı ḥuṣûliyle beni kıl bâl u per
- 27 Dest-gîr ol el-emân ey pâdişâhım bendeñe
Korḫarım bu ḥuznile mevtiñ elinden el-ḥezar
- 28 Dest âçub eyle temennâ itme eṭnâb-ı suḥan
Fevz-i nuṣretle zamân-ı şevketiñ itsun güzer
- 29 Eyle tekrâr şıdkile Nâil du‘âyı şevketi
Ziynet-ârâ-yı serîr nuṣret olsun cılve-ger
- 30 Dâimâ feyz-i zafer-yâb eyleyüb Ḥayy u Kādîr
Cümle bedḥ^vâh-ı ‘anîdin ola kahr u derbeder
- 31 Hakk te‘âlâ şevket ü iḳbâlını efzûn idüb
Ber-ḫarâr itsun müdâm ṭurduḫca bu şems ü kamer

DER-SÎTÂYÎŞ-İ PÂDÎŞÂH-I CÎHÂN SULTÂN MAHMÛD HÂN GÂZÎ BERÂ-YI
ZİMNÎYYE TEBRÎK-İ ʿİD

10. Kaside

Feʿilâtün /Feʿilâtün/Feʿilâtün/Feʿilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Kûşe-i hüzn-i melâletle yaturdum sersâm
Tabl-ı şâdî çalınub viridi surûr baña selâm
- 2 Didi ey yâr-ı vefâdâr-ı giriftâr-ı hümûm
Ne yatarsın bu kûdûrât ile böyle nâ-kâm
- 3 Maḥv olub merkez-i ʿâlemde olân hüzn ü ḥaṭar
Oldı iḥsân-ı şehinşâh ile tefrîk gamâm
- 4 Şimdi ol şâhi cihân ḥazreti Maḥmûd Hânıñ
Dest-i cûd-ı keremi şânını eyler ifhâm
- 5 Hâmi-i dîn-i mübîn oldıgınıñ âşârı
Hoş havâlarla gûzâr eyledi bu mâh-ı şıyâm
- 6 Sürʿat it destiñi gülçin-i niyâz eyle hemân
Ğurre-i mâh-ı ʿinâyet ufûka itdi ḥırâm
- 7a 7 Ḥasret-i rûzi ile cismi kamer oldı hilâl
Sene-i âtiyeye irmege eyler iḳdâm
- 8 Fevc fevc eylediler ğurre-i ʿîdi tebrîk
Ḥâk-pâ-yı şeh-i devrâne bütün ḥavâş ʿavâm
- 9 Sen bu iḥsân-ı şehinşâhdan olduñ maḥrûm
Rabṭ-ı elfâzile kııl edʿıye-i ḥayrı tamâm

- 10 Dilerem şûr-ı zühûr eyliyecek demlere dek
Kadr u ikbâli ola zîver-i gûş eyyâm
- 11 Bu emel-hâne-i şâhânede yokdur me'yûs
Eyledi her kûlîna bir nev'î ihsân u kerem
- 12 İftihâr eylese eslâf-ı kirâmı bercâ
Hırz-ı bârû-yı cihân hâmi-i dîn-i İslâm
- 13 Ne Süleymân'e naşîb oldu ne eslâfına lîk
Eyledi Fâtih-i bâb lutfunı miftâh-ı nizâm
- 14 Minnet Allâh'a cihân olmadadır âsûde
Şadme-i şâika-i kahrına lertzân Behrâm
- 15 Fahr ider rûh-ı fütûh-i selefi zâtî ile
Mu'tezîm görse olurdu dürr-i lutfunda gulâm
- 16 Ma' delet-kâr-ı kerem peşine olsa el-hakık
'Adline Nûş-i Revân cûdına Hâtem huddâm
- 17 Haşre dek zât-ı hümayûnını te'yîd itsun
İşde bu bâr-geh-i cihâr-ı sûtûnda 'allâm
- 18 Âğlamaz kimse zamân-ı şeh-i devrânında
Şehr-i gufrânda itdi niçeyi vâsıl kâm
- 19 Binde bir lutfunı takrîr idemem emr-i muhâl
Vaşf-ı şâhânede her rûz u şeb işim ikdâm
- 20 Eyle imsâk-ı suhan başla du'âya Nâil

İde dil-ıh-ı hümâyûnını Hakk hüsni-ı hıtâm

- 21 Eylesün şevket ü şânile cihânda ebedî
Göstere zâtına her yıl niçe ʿıdı Mevlâm

DER MEDH-İ ŞEHİNŞÂH-I RÛ-YI ZEMİN SULTÂN MAHMÛD HÂN GÂZİ BERÂ- YI TÂRİH-İ SARÂ-YI ÇİRÂĞÂN

11. Kaside

Mefâʿilün/Mefâʿilün/Mefâʿilün/Mefâʿilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 7b 1 Cenâb-ı hâzret-i sultân-ı Maḥmûd şîr-i Yezdânî
Şehinşâh-ı muʿazzam vâriş-i mülk-i Süleymânî
- 2 Zihî revnaḡ-fezâ-yı salṭanat Ḥâkân-ı bî-hemtâ
Ser-efrâz-ı cihândârân-ı faḡr-ı Âl-i ʿOsmânî
- 3 Huşûşen cevher-i pâkîze-i emr-i hümâyûnî
Müceddîd-i kavânîn mazḡar-ı tevfiḡ-ı Sübhânî
- 4 Eger zerrât-ı ʿâlem şefer erḡâm-ı ḡesâb olsa
Muḡâldır vaşfinîñ biñde birin taʿdâd-ı imkânî
- 5 Nedir bu luṭf u himmet baḡt-ı kuvvet şafvet-i sîret
Nazardan hıfz ide Mevlâ hemân şâh-ı cihân-bânî
- 6 Selâmlıḡ resmini icrâ idüb Yahyâ Efendide
Temâşâ itmek içün eyledi teşrîf Çirâġânî
- 7 Gezub faḡr itmek üzre emr u fermân eyleyüb iḡsân
Müceddid bendegânın eyledi iḡyâ bu iḡsânı

- 8 Heman-dem şükr-i Yezdân eyleyüb emr-i hümayûna
Gubâr-ı bâbına yüzler sürüb gördük bu meydânı
- 9 Mu‘azzam bir sarây kim sahtı eflâke ider ta‘nı
Didim yâ Rabb gâbit eyle bunda hüküm-i sultânı
- 10 Sarây-ı şâh-ı ‘âlem kulle-i Kâf-ı mehâbetdir
Bi-haqqın Cennet-i me‘vâya beñzetdim Çırâgânî
- 11 Temâşâ eyler iken mevķ-ı-i dîvân-ı şâhânı
İderdim fikr-i târih-i sarây-ı ‘âlî zî-şânî
- 12 Tettebbu‘ eyledim lafz-ı Çırâgânı hesâb itdim
Hemân ilhâm ile bildim budur târih-i Sübhânî
- 13 Cesâret itmez idim bende bu târîhî takrime
Eger gûş itmeseydim kıssa-ı mûr-i Süleymânî
- 14 Murâd-ı ‘âcizâne pâdişâhım bir teşekkürdür
Budur Haqq-ı suhan sebķ eyledik cümle cihân-bânî
- 15 İlâhi tâ-maḥşere dâim it bu kân-ı irfânı
Cihândâr-ı mu‘azzam ḥazret-i sultân-ı ḥâķânî
- 16 Hınâb-ı Ḥayy bî-çûn Nâil’â taht-ı hılâfetde
Müeyyed eylesün şevketle şâh-ı baḥr-ı iḥsânı
- 17 Serîr-i salṭanatda ḥân-ı Maḥmûd ber-devâm olsun
- 8a Cihân turdukca sürsün pâdişâhım anda dîvânı

**DER SİTÂYİŞ-İ PÂDİŞÂH-I BERRİN VE BAḤRİN SULTÂNİ MAḤMÛD ḤÂN GÂZÎ
BERÂ-YI TÂRÎḤ-İ SÂL-I CEDÎD**

12. Kaside

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Zıll-ı Hakk Sultân-ı Maḥmûd Hân-ı Hâkân Mecîd
Rûḥ-ı âlem bâ'îş-i âsâyiş-i emn-i medîd
- 2 Devlet-i dîniñ şehinşâh-ı mu'azzam emcedi
Sâye-i luṭfunda ḥal oldu bütün 'aḳd-ı ümîd
- 3 Gelmemiştir böyle 'âdil pâdişâh-ı nîk-i nâm
Ola evreng-i şehinşâhîde iḳbâl-ı bedîd
- 4 Nîçe şeh sultân-ı 'âdil fâzıl İskender gulâm
Pâdişâhân-ı cihân olsa revâ 'abd u 'âbîd
- 5 Farz olan ed'ıye-i ḥayriyeye meşgûl olub
Rûz u şeb itmekde iken semt-i Mevlâya resîd
- 6 Ğurre-i mâh-ı muḥarrem şu'le viridi 'âleme
İtdi rûşen sâḥil-i ṭab' kefi şevḳ-ı cedîd
- 7 Rabt-ı tebrîk eyle vâcîbdır du'â-yı şevketi
Zât-ı pâkî nesl-i 'Osmânîde bir dürr-i ferîd
- 8 Hazret-i Hâllâḳ-ı bî-hemtâ vücûd-i pâkini
Hıfz ide âfâtdan şıḥḥatla şad medd ü mezîd
- 9 Dûr edildin görmedi cism-i felek emsâlini
Ola maḳhûr u müdemmir cümle bedḥ'âh u 'anîd
- 10 Dilerem Allâh'dan şâh-ı cihân-ı 'âdiliñ

Her günü ‘îd-ı zafer olsun şebi kadar saîd

- 11 İki destim ref‘ idüb Nâil didim târîhini
Sâl-ı tevfiķ ola şâh-ı ‘âdile sâl-ı cedîd

DER-SÎTÂYİŞ-İ ŞEHİNŞÂH-I RÛ-YI ZEMÎN İSKENDER DERBÂN ŞÂHİBÜ’L-
‘ADL VEL-İHSÂN PÂDİŞÂH-I BERRÎN VE BAHRÎN SULTÂN ‘ABDÛLMECÎD
HÂN BERÂ-YI TEŞEKKÛR Ü İHSÂN-HÂNE

13. Kaside

Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Bârek -Allâh zihî pâdşeh-i genc-i ‘atâ
Hüsrev-i çim ‘azamet dâver-i Çemşîd dârâ
- 8b 2 Ya‘ni ol şâh-ı cihân hazret-i sultân Mecîd
Merdum-i çeşm-i ümem ‘âtîfet-i kân-ı seḥâ
- 3 Revnaķ-ı salṭanat ârâyiş-ı dîn u devlet
Sâye-i luṭfi hemân pertev-i envâr-ı Hudâ
- 4 Hâr-ı ğamdan ola gül-ğonce-i zâtı maḥfûz
Görmeye bâd-ı hazân bâĝçe-i şevķı aşlâ
- 5 Hâbbezâ kuvvet-i bâzû-yı cihân-ĝirî kim
‘Aķl-ı kül ebkem olur olsa eger medḥe serâ
- 6 Ma‘den-i cûd-i ‘atâ kân-ı seḥâ ‘ayn-ı himem
Menba‘-ı fażl u hüner kenz-i rumûzdur Hâķķâ
- 7 Cümle âviḥtedir mîḥ-ı süveydasında
Deste-ber-deste maķâlîd-i umûr-i dünyâ

- 8 Eyledi zât-ı humâyûnunu Hakk hayr-ı halef
Bir âlây ‘âciz emekdârları itdi ihyâ
- 9 Rûh-ı bahş olmadadır nutk-ı dem ‘Îsâ-ver
Gec nazardan anı hıfz ide cenâb-ı Mevlâ
- 10 Felegiñ böyle imiş tâbe kadîm kâidesi
İder elbetde her ehl-i hünere tâze cefâ
- 11 Derdimiñ binde birin muhtaşarân söyleyeyim
Tâ şifâ-hâne-i luṭfuñdan ola derde şifâ
- 12 Bir oyun kurdı felek ateş ile gâfil iken
Yeñiden toğmuşa döndürdi beni ser-tâ-pâ
- 13 Cem^c idüb sâye-i şevketde birâz dünyâlık
Oda ıhrâka düşüb hânem ile oldu hebâ
- 14 Bî-mekân koydı nihâyet kulıñı ateşle
Derd-i îcâre düşürdi beni her şayf u şitâ
- 15 Derd-i îcâr ile âzürde iken ‘âlemde
Eyledik pād-ı şehim merhem-i luṭfuñla devâ
- 16 Gûş idüb tahta culûsunda bu maḡdûriyetimi
İşde ‘âciz kulına eyledi bir hâne ‘atâ
- 17 Muṣṭarib hâle vuḳûf zâtıña bir mevhibedir
Bende perverlik idüb luṭfunı itdik icrâ
- 18 Şîrden haylı zamân fâriḡ idim pādşehim

Mâye-i şevki cedîd oldu bu lutfiñ haqqâ

- 9a 19 Buda tevfiğe delîl aşer-i âhır ramazân
Kalb-ı ihrâk zede mi eyledi lutfuñ ihyâ
- 20 Dest açub dergeh-i Mevlâya niyâz eyleyelim
Cümleden efdal olân zât-ı hümayûna duâ
- 21 Haşre dek görmeye mirât-ı derûnuñ zengâr
İde dil-hvâhını hayr ile müyesser Mevlâ
- 22 Haqq-ı ta'bir ile evşâfını ta'dâd idemem
Yem-i emvâcî ukûl-ı beşer olmâz ihşâ
- 23 Der-i ihsân ki her rûz u şebân yüz sürerek
Garażım pâdşehim şıdkımı itmeñ inhâ
- 24 Yoğsa kîm hizmet-i evşâf-ı şeh-i devrânda
İder izhâr-ı acz lâl olarak her şuarâ
- 25 Rağam-ı vaşfiñ içün belki kifâyet itmez
Şafha-ı çerh-i berîn üzre olunsa imlâ
- 26 İtme ıtnâb-ı suhan başla duâya Nâil
Bir duâ eyle ki dil-hvâhını virsün Mevlâ
- 27 Taht-ı nuşretde müeyyed ide zâtın Allâh
Fahr ide hizmet-i pâkî ile a'lâ vü ednâ
- 28 İrmesün âyine-i kalb-ı hümayûna keder
An-be an şevket ü şânın ide Haqq bî-hemtâ

29 Her umûrunda olub sûre-i Fethe mazhar
Zûr-ı bâzû-yı memâlik ola her şubh u mesâ

DER-SİTÂYİŞ-İ PÂDŞEH-İ HÂTEM ‘ÜNVÂN VE MAZHAR-I TEVFÎK-İ
YEZDANÜ’S-SULTÂN ‘ABDÜLMECÎD HÂN

14. Kaside

Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilün

V V - - V V - - V V - - V V -

- 1 Ey şehinşâh-ı cihân ‘adl u kerem deryâsı
Ya‘ni sulţân Mecîd pâd-şehiñ a‘lâsı
- 2 Hakk muzaffer ide dil-hûâhı gibi ‘âlemde
Dâver-i cemm ü çeşm şâh-ı Mesîh-i enfâsı
- 3 Cümle ef‘âlına ve aqvâlına mâ-şâ-Allâh
Âsumân-ı keremiñ şems-i cihân ârâsı
- 3 İtdi ihyâ eşer-i kuvvet-i kudsiyye ile
Dem-be-dem mürde dili nuţk-ı kerem pîrâsı
- 9b 4 Hakk bu kim cümle selâtin-ı ızâm-ı selefiñ
Şevket ü dâniş ü temkîn ile müsteşnâsı
- 5 Nüşa-ı hırz-ı emân heykel-i ta‘vîz zamân
Nokta-i merkez-i dîn ‘adl u kerem esâsı
- 6 Bende-gân der-i vâlâ-yı felek rütbesine
Nev-be-nev zâhir olur ‘âtıfet-i ‘ûlyâsı
- 7 Dâver-i ‘ârifet âlûde-i hengâm ‘atâ
Celb ider cûdını hudâmınıñ eñ ednâsı

- 8 Kimseden itmedi eslâf-ı kirâmında zuhûr
Himmet-i ʃabʕ-ı hümâyûnunda ki istiğnâsı
- 9 Feyz-i cûdile olur vâşıl-ı serhadd-i merâm
Emr-i fermânlarınî müftehîr-i icrâsı
- 10 İrtişâ bâbların yeryerin itdi mesdûd
Hükm-i kânûn u şerʕatla olan îmâsı
- 11 Defter-i ʃalb-ı hümâyûnuna müşbet olmuş
Nîk u bed bendelerin menkabet esması
- 12 Haylice zaʕfa giriftâr idi mülk-i devlet
Şevket-i zâtınâ mahşûş imiş istişfâsı
- 13 Heb bilürlerdi hafâyâya olanlar vâkıf
Sendedir ʕukde-i ʕadl u zaferin tuğrâsı
- 14 Seni meʕyûs mi ider zıll-ı Hudâ'sın şâhım
Bâ-huşûş pâdşehin ʕadl ola heb daʕvâsı
- 15 Âşiyânında dahi hʕâb-ı ferâgat göremez
İşidüb nâm-ı hümâyûnını KâfʕAnkâsı
- 16 Bu şeref ʃankı zamânın şehine oldu naşîb
İntikâm-ı pederin olmadadır icrâsı
- 17 Dâimâ itmede Allâh-u Taʕâla teshîl
Tolmada ʕadl-ı hümâyûnla cihân şahrâsı
- 18 Âl-i evlâdı ile dağdağa-ı bende girüb

Teng ola başına bed-ḥvâhlarıñ dünyâsı

19 Bir kul Allâh’a umûrîn ider ise tefvîz

Maẓhar-ı fevz ü zafer eyler anı Mevlâsı

20 Hakk bu kim fîl-i şehinşâh-ı cihân ilhâmdır

Ehl-i ğaflet ne bilür mertebe-i ihsâsı

10a 21 Neḥḥa-i şûr zuhûr eyliyecek demlere dek

Ola iqbâl ile Firâvn-ı zamân Mûsâ’sı

22 İhtilâfât-ı cihâna o kadar verdi nizâm

Hiç bulunmaz arasın zerrece nâ-ber-câsı

23 Tîğî tîz ola bu şâhinşeh-i ‘âlî nesebiñ

Ser-nigûn ola livâ’-ı garaż-ı a‘dâsı

24 İndifâ‘-ı keder ğâile-i a‘dâya

Pesdir ola şâh-ı cihânıñ nazâr-ı kîmyâsı

25 Kaṭ‘ idüb seyf-i şer‘atla niçe dağdağayı

Dest-i ğârât ‘alem-i râh-zen-i ecnâsı

26 Ne kadar eḍ‘af-ı ahḳar ise de bir bende

Ḳahramân eyler anı himmet ile Mevlâsı

27 Tâbe gerden dil ü cân ğarkâ-i ihsânıñdır

Kör ider vâdi-i inkâra düşen enfüsâsı

28 Binde bir luṭf-ı hümâyûnını ta‘dâd idemez

Silk-i nazma çekilen vaşf-ı cihân-ârâsı

- 29 Gerçi itnâb-ı sühan şâ'ire sermâye imiş
 'Acizân kullarınıñ hayr-ı du'â îâmâsı
- 30 Pâdşâhım seniñ evşâf-ı hümâyûnuñda
 Bendeniñ şânıña lâyıķ mı olur imlâsı
- 31 Beni lebrîz-i suhan eyleyen evşâfiñdir
 Dil-i maḥbûr bu dem-i farḫ u zekâ deryâsı
- 32 Câ-be-câ gerçi ki taḫdîm-i ḫaşâid elzem
 Lîk taşdî' idemem şâh-ı Mesîḫ enfâsı
- 33 Şem'-ı ıḳbâl-ı hümâyûnuña pervâne ḫulum
 Ḳoymadıñ ḫâk-ı mezelletde bu ḡulâm 'Abbâsı
- 34 Dilerim ḳubbe-i eyvân-ı felek ṫurduḳça
 İde Ḥaḳḳ ma'deletiñ rû-yı zemîm iḫyâsı
- 35 Herkesiñ vâcibe-i maṫlab-ı dînîyesidir
 Taḫt-ı şâhîde bu şevketlünüñ istibḳâsı
- 36 Âferîn ṫab'-ı hüner perverine Nâil-zâr
 Bendeniñ böyle gerek şükr-i ni'am îfâsı

DER-SÎTÂYİŞ-İ ÂFÎTÂB-I EVC-İ SALTANAT PÂDŞÂH-I 'ADL 'ÜNVÂNÜ'S-
 SULTAN 'ABDÜLMECÎD ḤÂN BERÂ-YI 'ÎDIYYE

15. Kaside

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 10b 1 Pâdşâh-ı 'azamet küster-i Âl-ı 'Osmân
 Ḥazret-i Ḥân-ı Mecîd taḫt-ı Süleymân 'ünvân

- 2 Salṭanat farkıñña bir tâc-ı mücevherdir kim
Bu cihân mişliñi âyînede itsün seyrân
- 3 Nice haḳân seniñ kevkebe-i salṭanatıñ
Görse ḥuddâmıñ olurdı hele her ân u zamân
- 4 Ey kazâ mertebe şâhinşeh-i ‘âdlini Ḥudâ
Kâr-ı düşvârını ḥalkıñ saña itdi âsân
- 5 ‘Âlemiñ rûhı sen oldun şeh-i berrîn ü baḥrîn
Kâlib-ı salṭanata eyledi Allâh seni cân
- 6 ‘Adl-ı inşâf-ı şifâḥâne-i tedbîrin ile
Ber-ṭaraf oldı heb eşkâm-ı mesâmm-ı devrân
- 7 Cümlemiz ğarka-i iḥsân-ı firâvân olduk
Nev-be-nev sınıf-ı havâşile ‘avâm insân
- 8 Kuluña virdi teraḳḳi eşer-i ‘îd-ı sa‘îd
İşde buldum şeref-i medḥiñe tâze meydân
- 9 İki farz bir yere geldi dediler ismine ‘îd
Biri ed‘îye-i ḥayrıñ biri zebḥ-i ḳurbân
- 10 Nice emşâlını taḳdîr ide Rabb Ta‘âlâ
Şeh-i devrânıma tevfiḳ ile ‘îdı Mevlâm
- 11 Bâ-ḥuşûş hacda olan cümle şadef-i ḥüccâc
Dediler ed‘îye-i ḥayrıña âmîn her an
- 12 Şimdi iḥlâş ile dergâh-ı Ḥudâ’ya el açub

Şıdkıle eylediler saña duâ ez-dil ü cân

- 13 Bilmedik vâri ise görsün okusun târîhı
Ol zamân şân-ı hümâyûnını eyler izân

- 11a 14 Olmasa kalb-a-ı kalbimde neşât u vaşfîñ
Cünd-i gam mülk-i dilim çokdan iderdi tâlân

- 15 Vâridât itmede tabıma dâim imdâd
Olurum zât-ı hümâyûnını medhe şahbân

- 16 Neş'e yâb-ı şeref oldum yine evşâfîñla
Bülbül-âsâ ide dem medh-i hümâyûna figân

- 17 Feylosofân-ı maânî şu'arâ-yı mevcûd
Başlasun yazmağa evşâfîñi her rûz u şebân

- 18 Görmedik Hakk buñı akrânıñı bir kaç gördük
Sen gibi dâniş ü tevfiğe muvaffak sultân

- 19 Kâfdan Kâfa ahâlî-i bilâd-ı İslâm
Oldı ser-dâde-i bâlîn-i refâh u âbâdân

- 20 Benim akrânım olan pâdşehim bendeleriñ
Her biri mazhar-ı ihsân ile oldı şâdân

- 21 Halk-ı râhatda şehâb-ı keremiñ feyzinden
Emelimle bu emekdâr kulıñı kıl handân

- 22 Olamaz zât-ı hümâyûnuna Hâtem hempâ
Kef-i mîzân-ı şehâda saña yokdur mîzân

- 23 Bârek-Allâh zihî pâdşeh-ı kân-ı kerem
Şarkdan garba degin buldı cihân emn ü emân
- 24 Baħr-ı nazm içre bu kevn dürr-i girân-mâye olub
Oldı vaşf-ı suħan ârâñla nazmım Selmân
- 25 Ey şehinşâh-ı cihân dâver-i dârâ hikmet
Bu cihân kadriñi fehm itmede itmez noķşân
- 26 İtme ıtnâb-ı suħan eyle duâ Nâil-zâr
İşidüb ide feleklerde melekler nâlân
- 27 Kelimâtıñ yerine dürr-i güher nazm itsem
İdemem mertebe-i şânıñı ta‘dâd u beyân
- 28 Olasın maṭlabuña vefk-i merâm üzre vuşûl
İde dil-ḥvâhıñı ḥayr ile müyesser sübhân
- 29 Haķķ ta‘âlâ o kadar ‘ömrüñi med eyleye kim
İde ‘ömr-i şeh-i ‘âdil ile devlet-i devrân

DER SİTÂYİŞ-İ ŞÂH-I ‘ÂLEM VE HALİFE-İ RÛ-YI ZEMÎN ‘ABDULMECİD HÂN
BÂDÎ-İ ÂSÂYİŞ-İ CİHÂN VE BERÂ-YI TEBRÎK ‘İD U İZHÂR ‘UBÛDİYYET BE-
HÂK-PÂ-YI SER-TÂC-I ÜMEM ‘İŞMET-KARÂR VÂLİDE SULTÂN ‘ALEYHİ’T-
DEVLET VEŞ-ŞÂN HÂZRETLERİ

16. Kaside

Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 11b 1 Hamd ola ḥazret-i Mevlâya odur Ḥayy u Kâdîr
Hâlık-ı kevn ü mekân şâhib-i levḥ ü taķdîr

- 2 Hele ef'âl-ı ilâhiyesi idrâk olamaz
Kul anıñ kudret anıñ hikmet anıñ lâ-tagyır
- 3 Halk idüb 'âlemi ma'hlûk ile tezyîn itdi
Kimi a'âlâ kimi ednâ kimisi 'âlem-gîr
- 4 Kimini hâkim idüb ins ü cinne her an
Hükm idüb tâgile tâşa anı kıldı teşhîr
- 5 Hâşılı emr-i 'adâletle Süleymân oldı
Şevket ü şânını kürsîde iderler tefsîr
- 6 Böyledir hükm-i kazâ vü kaderi Mevlânıñ
Her zamân bir kûlını mülkine eyler tesyîr
- 7 Âl-i 'Osmâna virüb âhır-ı zılliyetini
Şevket ü şân-ı hümayûnını itdi tevfir
- 8 Pâdşâhân-ı cihân-ı selefiñ satvetini
Derc idüb vaq'â nüvîsân bütün itmiş taştîr
- 9 Okuyan vâkıf olur sırrına her pâdşehiñ
Haqqı var Hân-ı Mecîdiñ ider elbet takrîr
- 10 Hâfız-ı dîn-i mübîn hâmi-i emr-i nebevî
Vâkıf-ı mes'ele-i şer'-ı şerîf şâh-ı habîr
- 11 İki şâhid ile işbât iderim 'adlını ben
Birisi şer'-i şerîfdir biri kânûn-ı münîr
- 12 Var mıdır sefk-i dimâ vâkt-ı hümayûnunda
Kâtilan olmada ıh'kâk ile dâim tekdîr

13 Bu hıdîv hüsni el-halk-ı kerîmü's-şânıñ
İder evşâfını i'lâna melâik tevķîr

14 Tâ ki te'yîd-i Hudâ mülke nizâm virmek için
Eyledi pâdşeh-i kâ'id-ı bâlâ-yı serîr

12a 15 Haşre dek re'yi gibi muntazamü'l-hâl olalar
Zıll-ı 'adlinde re'âyâ vü berâyâ vü fakîr

16 Vâlid-i mâcidine fahr-ı mübâhât farzdır
İki 'unşurla bu bir cevheri kıldı tenvîr

17 Böyle bir 'âdile sen vâlide sultân olduñ
Şimdi farz oldu bize şânıñı itmek tevķîr

18 Sen dehî şükrini bu mevhibe-i 'uzmânıñ
Zebh-ı kurbân ile eyle hele hamd u tezkîr

19 Bize de vâlidine hayr-ı du'â vâcibdir
Eylemez mü'min olan emr-i du'âda takşîr

20 Şimdi ezhâr-ı 'ubûdiyete eyyâm geldi
'îd-i edhâ irişüb oldu merâma eksîr

21 Niçe emsâl-ı surûrile müşerref olarak
Haqq mübârek ide 'îdi size pâkîze zamîr

22 Yâveriñ 'avn-ı Şamed şevket ü kadriñ sermed
Müddet-i 'ömrüñ ide devletiñ olsun tekşîr

23 Hılkatıñ cevher-i 'ışmetle olunmuş terkîb

Niçe âşâr ile kıldıñ bu cihânı ta‘mîr

24 Şimdi tâc-ı ser-i ‘âlemsin ayâ kân-ı kerem
Nâil’iñ haddi degil eyleye haqqı ta‘bîr

25 Ka‘îd idüb ğayrı du‘â eyle lisân-ı kâlemi
Eyledim şermile bu ğayr-ı du‘âyı taşfîr

26 Haşre dek gülşen-i devletde hemân ‘îd iderek
‘Avn-ı Haqq cümle umûruñda ola yâr u zahîr

27 Şeh-i devrân ile şihhatle cihânda var ol
Ola bu dîde-i ‘âlem şerefiñle tenvîr

**DER-SÎTÂYİŞ-İ RÛH-I SALṬANAT VE ŞEHİNŞÂH-I MÛLK Ü MÎLLET PÂDİŞÂH-
I ÇEMŞİD GÛLÂM SAṬVET ‘ABDÛLMECİD ḤÂN BERÂ-YI TAZALLUM-I EMR-İ
MÎRÂŞ BİRÂDERİ VE EZHÂR ĞADR U VÂRİŞÂN KÛL VE CÂRİYELERİ**

17. Kaside

Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

12b 1 Nakş idüb kalbime ser-nâmesinii derd ü elem
Beni cânımdan uşândırdı sipihr-i pür-ğam

2 Gelemez kâl-ı dile hâlimi ‘arz ide lisân
Cilve hîz eyleyemez hâme-i müşkîn raqam

3 Derd-i mîrâşa düşürdi bizi gec tâli‘imiz
İsti‘âb eyledi cismim bu ta‘addi vü zulüm

4 Cem‘ idüb müddet-i ‘ömründe birâder merhûm
Şaklayub cânı gibi saymaz idi nakd u sitem

- 5 Bir kıızı iki ıyâlına oyunlar itdi
Çaldılar her neye mâlik ise ol pîş ü kem
- 6 Vârişe vâkı^{re} olan ğadrini ta'dâd idemem
Nâ-bedîd oldu nefîs cevher ile sîm ü direm
- 7 Tâleb-i hâkķımıza bir yere cem^{re} olduķça
Bizi tevbîh ile maĝmûm ider anlar her dem
- 8 İşde bu daĝdaĝa-ı keşmekeşe dûş olduk
Bulmadık hâlimize rahm idecek ehl-i himem
- 9 Âñladım hişşemize ʿâid olan ğam u sukût
Kuşe-i derde girüb oldu bize hem-dem-elem
- 10 Bir mübeşşir çıkageldi didi ey ehl-i derûn
Ĝamı terk eyle âlub destîne evrâķ u kalem
- 11 Şimdi ihķâķda derhâl ümîd-i mazlûm
Mużmahıl oldu bütün leşker-i endûh u ğam
- 12 Eyledi hâzret-i Hâķķ Hân-ı Mecîdi mutaşavver
Her umûrunda idüb zâtına Hıẓr'ı tev'em
- 13 Bezm-i ʿâlem o kadar pür ni'am u behcet kim
Bir dehi toĝmaya rahm-ı dil-i ʿâlemde saķam
- 14 Olmadık ķalmadı hiç beher-i verâ ihşânı
Zât-ı şâhânesidir ümmet-i merhûne kerem
- 15 Vâķtidir hâliñi ʿarz eyle rikâb-ı şâha

Bu siziñ zaḥmıñıza pādşeh eyler merhem

16 Bu surûr ile zafer-yâb-ı sunûḥât oldum
Gitdi bu şît-ı şehinşâh ile dilden elem

17 Muḥtaşar ḥâlimi takrîr ideyim pādşehim
Varışân kullarınıñ ḥaḳları ḳaldı mübhem

13a 18 ‘Arz-ı ḥâl eylediler esbak-ı şâḥib mûhre
Didi ihḳâḳ iderem ḥaḳḳıñızı müstelzim

19 İttılâ ḥâşıl idince bu ḥuḳûḳ ḡadre
Vâriş-i digere gönderdi mübâşir oldum

20 Emr idüb söyle didi anlara sırḳat ma‘lûm
Pek açık oldu bu ḡaddârlıkları vâḳıf ‘âlem

21 Bu emir vârdığı anda niçe feryâd iderek
Ḳalmamış anlara artık diyecek lâ vü ne‘am

22 Yedi topra ayırub ḥud‘a ile sırḳatdan
Şaḳlamışlar anı yüklük içine pek muḥkem

23 Çâr-nâ-çâr çıkarub topraları yüklükden
Eylemişler hele teslîmde çok ‘özl ü sitem

24 Şadr-ı esbak çağırub bu ḳulıñı meclisine
Yed-be-yed virdi bize cümlemiz olduḳ ḥurrem

25 Şoñra kız ḥvocalarından okuyub ders-i fesâd
İddi‘â eyledi biñ kisesini itdi naḡam

- 26 Vârişân hâzır olub meclis-i şer' a vardık
Emr-i işhâda getürdi iki etbâ'ı o dem
- 27 Eyledik der-ı akeb ibrâz-ı fetâvâ-yı şerîf
Dil ile niçe 'ibâre okuduk şer' a ilim
- 28 Ânlarıñ emr-i huşûmetleri ta'dâd oldı
Şâhid-i zorı niçün diñledi meclis bilemem
- 29 Cümle mîrâşda kıız nışfa taşarrufda iken
Bu biñi cebrile aldı hele Allâh a'lem
- 30 Öyle bir derde esîriz ki anıñ dermânı
'Adl-ı şâhâneye maşşûş bizi itmek hurrem
- 31 Şimdi da'vâya taşaddı ider iseñ farazâ
İşde hâl böyle iken haqqımı işbât idemem
- 32 Vâriş-i 'âcizeniñ hâllerine eyle meded
Ğadrine vâkıf olub derdine tedbîr ü kerem
- 33 İşde bu lezzet ile kaçdı ayağa mermi
Başdılar her biri üç yüz kise da'vâya kadem
- 34 Ya'ni herbirleriniñ mihri yüz elli biñ imiş
Bunı hâl eylemede 'âciz olur ehl-i hakem
- 13b 35 Ânlarıñ kavı-ı mücerredleri maqbûl oluyor
Lâzım oldukça gelur meclise etbâ' u haşem
- 36 Emr-i işhâdada etbâ' u huşûmetde olan
Şâhid-i 'âdil olur mı bunı şer'ân diyemem

- 37 Şûret-i ‘akla uyub gûyâ yanından kovmış
Âldı biñ kîseyi etbâ‘ıları müstaḥdem
- 38 Birisi görse de şorsa bu fesâd-pîşelere
‘Âriyet geldigine eyler imiş kizb-i ḳasem
- 39 Bebek imâmını sîm ü zere maḥkûm iderek
Eylemiş defterine ba‘d-ı zamân sebk ü raḳam
- 40 Meclis-i ‘akde vekîl bunları gûş eylememiş
Şonradan akce ile itdi imâm vaz‘-ı ḳalem
- 41 Pek açık emr-i ğarîbe etdüğünden bu nikâḥ
İtdiler güc ile bu altı yüzi luṭf u kerem
- 42 İşde bu ḥâlimize pâdşehim vâḳıf ol
Himmet ü şevketiñe oldı ehemm sa‘y u himem
- 43 Bunda çok bit yenigi var ḳadere ‘özü idemem
Ḳaldı bu sırr-ı ḥafî böylece muğlaḳ u mübhem
- 44 Der-i rüşvet ḳapanub üstüne ḳurşun aḳdı
O yolun bâbını kimler açar anı bilemem
- 45 Su-i zan gerçi ḥarâm zâhiride pek ağreb
İrtikâbıñ yolına sed çeküb itdiñ muḥkem
- 46 Sensin ol kâr-geh-i ârâ-yı ḥired kim emriñ
Ḳoymadı dehrde bir emr-i ‘asîr u muzlim
- 47 Ele âl ḥâtır-ı bîçâreleri raḥm eyle

Eyledi çerh-i deni ānlara çok cev̄r ü sitem

48 Merhamet farkıñña bir tâc-ı mücevherdir kim
Sendeki sırr-ı ilâhiyeyi inkâr idemem

49 Söz tamâm oldı yeter vâkt-i duʿâdır Nâil
Üstüne hayme-i şâhı ola ism-i aʿzam

50 Tâ ki bu kûbbe-i ʿâlemde sebât oldukça
Olasın taht-ı şehinşâhda hem-âğûş kayyım

DER-SÎTÂYÎŞ-İ PÂD-ŞÂ ʿÂLEM-PENÂH U ZİLL-I ZALÎL İLÂH U MEDED-RES
AŞHÂB-I ÂH ŞEHİNŞÂH-I DEVRÂN ʿABDULMECÎD HÂN BERÂ-YI TEBRÎK

1.Müseddes mütekerrir

Mefâʿilün/Mefâʿilün/Mefâʿilün/Mefâʿilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

14a 1 Muʿîniñ destgîriñ hazret-i Rabbü'l-Mecîd olsun
Huşûl-ı matlabıñ bir vefk-i matlûb-ı ümîd olsun
Şehinşâh-ı cihânım mazhar-ı şevk-ı cedîd olsun
Günüñ günden muʿallâ ʿahd u tevfiķiñ medîd olsun
Hezârân ʿide mazhar ʿömr ü iķbâlîñ mezîd olsun
Şebek kadar saʿâdet günlerin ʿidi saʿîd olsun

2 Budur ancâķ ricâmız pâdşâhım Hâķķ taʿâlâdan
Vucûd-ı pâkıñı hıfz eylesün her zaķm-ı dünyâdan
Hemân bed-hvâhıñ olsun muzmaķıl eṭrâf-ı eknâfdan
Seniñ eksikligin göstermesün taht-ı muʿallâdan
Hezârân ʿide mazhar ʿömr ü iķbâlîñ mezîd olsun
Şebek kadar saʿâdet günlerin ʿidi saʿîd olsun

3 Ayâ ʿÂbdulmecîd Hân pâdşâh-ı mülk-i heft iķlîm

Bu ‘âlemden ‘adâletle sen olduñ vâcibü’t-tekrîm
 Eger görseydi Hâtem zâtıñı eyler idi teslîm
 Cihân bu resme âgâz ile ‘îdiñ eylesun ta‘zîm
 Hezârân ‘îde mazhar ‘ömr ü ıkbâlîñ mezîd olsun
 Şebek kadar sa‘âdet günlerin ‘îdi sa‘îd olsun

- 4 Şems âsâ görünsün behcet-i rûyîñ mükerrerle
 Vucûduñ şâbit olsun ‘âlem içre zîb ü zîverle
 Gumûmdan şâf olub âyîne-i kalbîñ münevverle
 Güzârân eylesün vâkt-ı hümayûnuñ şafâlarla
 Hezârân ‘îde mazhar ‘ömr ü ıkbâlîñ mezîd olsun

14b Şebek kadar sa‘âdet günlerin ‘îdi sa‘îd olsun

- 5 Sen olduñ iftihâr-ı hânedân-ı Âl-ı ‘Osmân’ıñ
 Cihân turduķca artsun imtidâd-ı şevket ü şânıñ
 ‘Adüvvi meliki tesmîm ide her emr-i fermânıñ
 Olub Nâil kuluñ emr-i hümayûnla şenâ-hânın
 Hezârân ‘îde mazhar ‘ömr ü ıkbâlîñ mezîd olsun
 Şebek kadar sa‘âdet günlerin ‘îdi sa‘îd olsun

DER SÎTÂYÎŞ-İ ŞADRA‘ZAM DARENDELİ MUHAMMED ‘IZZET PÂŞÂ BERÂ-
 YI TEBRÎK-İ ŞADÂRET

18. Kaside

Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Hâmî-i dîn-i mübîn mazhar-ı feyz-i ilhâm
 Râfî‘-ı şerr ü fiten nâfî‘-ı mülk-i İslâm
- 2 Ya‘ni ol Hân-ı Mecîd cevher-i nâ-yâb-ı cihân
 Mesned-ârâ-yı hılâfet şeh-i hâkân-ı kirâm

- 3 Hem velî hem daîi ‘âdil bu şeh-i ‘âlemgîr
İ’tikâd itmiyeni qahr ide Hayy u ‘Âllâm
- 4 Ekseri fîl-i hümâyûnı hikemde dâhil
Şûret-i leyyin ile virmededir mülke nizâm
- 5 Bu hudâvend-i ‘azîm dâver-i seyyâre haşem
Gelmedi zâtı gibi dehre şeh-i devr-i encâm
- 6 Dide-i baht-ı nıgehbân olalı dünyâya
‘Adlile zulm u ta‘addi ‘ademe itdi hırâm
- 7 İşde ez-cümle biri şâhib ârarmış mühre
Bulub erbâbını itdi âña teslîm-i zamân
- 8 Bu da bir keşfile ızhâr-ı kerâmât-ı ‘azîm
İtdi ‘imârına mülküñ yine tekrâr ikdâm
- 9 Kuvve-i şâh-ı cihân kafla zuhûr eyleyerek
Eyledi şadr-ı mu‘allâya şecâ‘at ârâm
- 10 Oldı şânî olarak mazhar-ı mühre devlet
Âşaf-ı şâf-ı meniş ‘âkıl-ı pâkîze kelâm
- 11 Bermiñi mevhibe ol hâzret-i ‘Izzet Pâşâ
Mecma‘-ı ‘adl u vefâ câmı‘-ı lutf u kirâm
- 15a 12 İşde bu kuvvet-i tâlî‘ şeh-i devrânıñdır
Ehlini maşlahat-ı lâyıka da istiḥdâm
- 13 Qahramân mertebe Cem saṭvet-i dârâ haşmet
Âsumân pâye şecâ‘atda budur Rüstem ü Sâm

- 14 Nâzım-ı mülk-i düvel râbıta bend-i kişver
Nüşa-i hırz-ı emân kutb-ı medâr-ı eyyâm
- 15 Sensin ol Āşaf-ı nâdîde-i memdûh tıynet
İde maḡrûñ-ı ḡulûş Ḥaḡḡ seni her emr-i mehâmm
- 16 Vaşfıñı böyle mi eylerdim ayâ kân-ı kerem
Olsa ḡalbimde eger şıḡḡat ile ḡüsn-i nizâm
- 19 Nâ-mizâc olmuş idim ḡuvvet-i cismim yok idi
Virdi Allâh baña vaşfıñ içün ḡuvvet-i tâm
- 20 Yeter ey Nâil-i zâr eyleme tatvîl-i kelâm
Söz ḡüher olsada maḡbûl degildir aḡzâm
- 21 Her umûruñda Ḥudâ yâr u muḡîniñ olsun
Seni tevfiḡa meḡârîn ide hem neyl-i merâm
- 22 Feyz-i nuşretle olub şadr-ı muḡallâda muḡîm
Olasın luḡf-ı şehinşâhı ile ḡarḡa-i tâm
- 23 İrmeye ḡonce-i iḡbâlîña hiç bâd-ı ḡazân
İdesin ḡadlile bu ḡâleme neşr-i iḡkâm

GAZELLER

İBTİDÂ-YI ĠAZELİYÂT ḤARF-I ELİF

1. Gazel

Fâ-ilâtün/ Fâ-ilâtün/ Fâ-ilâtün/Fâ-ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

15b 1 Yok iken ḡâlemde ism ü cismim ey Bârî Ḥudâ

Halk idüb bir nuṭfeden virdiñ baña ‘aql ü zekâ

- 2 Emr-i teklîf ile mâ’ mûr eylediñ bu ‘âleme
Şarf-ı iḳdâm eylemek tâ‘âta farz oldu baña
- 3 Kendimi bildim o günden ḳulluğa sa‘y oldum
Olmadı taḥḳîḳ u taḳlîd ‘ömrümi itdim hebâ
- 4 Yok elimde bir ‘amel-i tesliyet ‘işyân olur
Âyet-i ξOΞT# □³⁴ oldu teselli reh-nümâ
- 5 Cürmümi maḥlûḳiyetle fehmi idüb zâr eyledim
Raḥmetiñle raḥm idüb ‘afv it günâhım Râḥimâ
- 6 Raḥmetiñ deryâsınıñ yanında cürm-i ‘işyânım
Zerreden zerre ile teşbîh olunmak bî-revâ
- 7 Neş’e-i bezm-i elestden tâ-be-maḥşer ey Kerîm
Şıdk u îmânile taşdıḳ eyledim yâ Kibriyâ
- 8 Tâib-i müstağferen düşdüm seniñ dergâhıña
Tövbe-kâr oldum İlâhî raḥmetiñle yarlığa
- 9 ψ±(%_9 ∂∂ψ5η4³⁵ idḥâl buyur Nâil ḳulı
Ḥurmet-i şân-ı cenâb-ı rûh-ı pâk-ı Muştafâ

2. Gazel

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Mazḥar-ı şems-i cefâyım sâyebân olmaz baña
Bülbül-i şûrîdeyim hiç âşiyân olmaz baña

³⁴ Zümer-53

³⁵ El-Acluni. age.

- 2 Raḥne-i ceyş-i ğumûmdan oldu dil mülki ḥarâb
Ben esîr-i miḥnetim şîrîn zebân olmaz baña
- 3 Mekteb-i idrâkde dersim funûn-ı ʿaşkıdır
Dâhil-i silk kabûlum imtiḥân olmaz baña
- 4 Āh-ı âteş bârımı nâ-çiz görürse ol ʿadüvv
Sîne sûzân olmada ṭabʿ-ı girân olmaz baña
- 5 Vâkıf-ı esrâr-ı ʿaşkıım Nâil'â eşʿârda
ʿÂşık-ı şûrîdeyim maʿnâ nihân olmaz baña

3

Fâʿilâtün/ Fâʿilâtün/ Fâʿilâtün/Fâʿilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 16a 1 Mâh-tâbım dâmen-i feyzin necât oldu baña
Rû-yı âle naḳş olan ḥâlîñ ḥayât oldu baña
- 2 Olma müstağni bu luṭf-ı vaşlıñı efkendeye
Meyve-i naḥl-ı vişâliñ sânaḥât oldu baña
- 3 Sâye virmez ʿâşık-ı efkendeye çerḥ-i denî
Lîk rûḥşat bulmadı kâmiñ sebât oldu baña
- 4 Kabza-i destimde maḥkûmum olub şimdi felek
Hızmet-i maṭlûbumuzda şâf-nâb oldu baña
- 5 Nâil'â inkâr olunmaz dilberiñ iḥsânları
Bûseler laʿl-ı lebinden vâridât oldu baña

4. Gazel

Fâ-ilâtün/ Fâ-ilâtün/ Fâ-ilâtün/Fâ-ilün**- v - - - v - - - v - - - v -**

- 1 ‘Ârızında kalmamış ol meh-veşîñ zîb ü bahâ
Cebhesi çîn-âver olmuşdur mişâl-i bûriyâ
- 2 Târ u mâr olmuş bu gün başdan çıkarmış kâküli
Zümre-i ‘uşşâka gadr itmiş yine bâd-ı şabâ
- 3 Örselendirmek metâ‘îñ kadrini noğşân ider
Dest-i Hudâ heş urmasın ruhsârîña her nâ-sezâ
- 4 İtibârı dilberîñ yeksân gerek ‘uşşâkına
‘Aşk pâzârında birdir kıymet ‘âlî vü gedâ
- 5 Mâlik olduñ çünki iklîm-i ma‘ânâ nuğka sen
Şîre âgâz eylemek elzemdir ey Nâil saña

5. Gazel**Mefâ-ilün/ Mefâ-ilün/ Mefâ-ilün/ Mefâ-ilün****v - - - v - - - v - - - v - - -**

- 1 Şikâyetten dil-i gam perverim bir câmdır hâlâ
Hayâl-i ictidâl çerh-i fıkır-i hâmdır hâlâ
- 2 Beni bî-hûde tekdîr itmegi mu‘tâd itmişdir
Raķîb bî-vefâ bir bed-meniş bed-nâmdır hâlâ
- 3 Seni bir bu sevâd-ı zülfe meftûn eylemiş ey dil
Eveldeñ sürüyesin kâr u bârîñ şâmdır hâlâ
- 4 ‘Abeşdir ol gazâlî şayda dâm-ı hile vü şan‘at
Kalan destînde şimdi bir teheyyüce dâmdır hâlâ

- 5 Temennâ-yı ğınâ ṭab^cıñ mükedder itmesün Nâil
 16b Devâm-ı devlet-i dehr-i denî nârâmdır hâlâ

6. Gazel

- 1 ‘Âlemde mâder-i zâddır cânâ seḥâ saña
 Haṭâ degil midir ki dinse bî-‘aṭâ saña
- 2 Pervâne oldum şevkile şem^c-i cemâliñe
 İtsem fedâ bu cânımı her dem revâ saña
- 3 İtdin güşâde ‘uḳde-i düşvâr kârımı
 Çâk eyle bu sinemi yârim sezâ saña
- 4 Luṭfuñla oldı memnûn dil-i îd vişâlden
 Bir ben degilim bendedir bâ y u gedâ saña
- 5 Kimse ayağı câ-be-câ yâr-ı bende ḥânedan
 Meftûnun olub Nâil-i zâr mübtelâ saña

7 . Gazel

Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Ne yapsun bî-‘aded derd-i cihâne bir dil-i şeydâ
 Revâdır ḥaḳḳı vâr feryâd iderse ey gül-i zîbâ
- 2 Bir anda seyr iderken bî-tekellûf kevn-i imkânı
 Futûr elverdi şimdi ḥâline vâḳıf degil ḳaṭâ
- 3 Bir özge ḥâle düşdi ‘âciz u ḥayrân u sergerdân
 Ğam u endûhile görmez cihânı bî-başar güyâ
- 4 Bu şeb cem‘iyyetim vâr sende iḳbâl ile cânânım

Ğadem rencîde itseñ belki vaşlıñla olur ihyâ

- 5 Bu ah-ı girye vü feryâdına sensin sebeb Nâil
Eleşdirdin cunûn hükümünde şevk ü aşka ser-tâ-pâ

8. Gazel

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Fesâd-ı kâkülün fikr itmedik sünbül mi var hâlâ
Özür-hvâh olmadık al-ı ruğundan gül mi var hâlâ
- 2 Bir âfetdir şarâb-ı nâb için la'îl-ı nemek-pâşın
Lebiñ dâdiyle tekdîr olmadık bir hal mi var hâlâ
- 3 Gülistân-ı cemâl-ı revnak-efzâsında ol şûhın
Nağam perdâz-ı feryâd olmadık bülbül mi var hâlâ
- 4 Ser-â-ser nüsha-i mendûbe-i tab'ında dildârın
Fîrâset ehline keşf olmadık müşkül mi var hâlâ
- 17a 5 Kemiyyet hâmeniñ refâtârını seyr eyle ey Nâil
Zekâ efrûz-ı seyrân olmadık Düldül mi var hâlâ

9. Gazel

Fe'îlâtün/ Fe'îlâtün/ Fe'îlâtün/ Fe'îlün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Bezme gül gönca dehen eyleyelim ahd u vefâ
Takılıb kaldı hemân aşkına dil şubh u mesâ
- 2 İtme şîrâze-i âmâlımızı pejmürde
Vaşlıña rûz u şeb efgân iderim Kays-âsâ

- 3 Şem‘i ruhsârîña mebnâ-yı cemâldır fânûs
Nedir ey mâh-ı nevm sende tenâsüb a‘zâ
- 4 Şevķile olmadadır hâne-i ķalbim ma‘mûr
İtmesun ceyş-i keder naķd-ı surûrum yağma
- 5 Sende bu meşreb-i ihsân u ‘inâyet var iken
İtme âzurde bu Nâil ķulîñı bî-hemtâ

10. Gazel

- 1 Reng-i rûyım ümîd-i vaşl-ı yâr ile bozulmasın mı yâ
Bu fikr ile ‘uķde-i dil çözülmesin mi yâ
- 2 Şayd-gâh gamzede devr iderken murğ derûn
Bu bâz şikâr gönül süzülmesin mi yâ
- 3 Deşt-i fenâda çâke çâk olan bîçâre merâm
Taḥşîl-i vaşl-ı yâr ile düzülmesin mi yâ
- 4 Bu şevķ-ı merâm derûn zevâle ırmesun
Ümîd-i rişte-i ağyâr üzülmesin mi yâ
- 5 İpsiz ‘adüvv-i yâr ile gördi seni Nâilâ
Dehâni mânend kîse bozulmasın mı yâ

11. Gazel

Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Gönül bir dilber-i müstağni-i bed-güşadır ḥâlâ
Ḥayâl-ı vaşl-ı cân bahşı dile endîşedir ḥâlâ
- 2 Miyân-ı mû-yı ateş dîdedir gûyâ leṭâfetde

‘Aceb kimler o meh-rûya nezâket-pîşedir hâlâ

- 3 Şu deñlü telh-gâm hücnat-i efkâr-ı âmâlım
Derûn lebrîz-i zehr âb keder bir şîşedir hâlâ

- 17b 1 Felek bir şadme urdı şârın ümmîd-i Ferhâda
Nigâh-ı hayretim berķ-i dehân-ı tîşedir hâlâ

- 5 Ne mümkün Nâilâ kaç-ı ta‘alluk bâğ-ı dünyâdan
Ki na‘hl-ı ‘ömrüme tûl-i emeller rîşedir hâlâ

EL-HARFÜ’L-BÂ

12. Gazel

Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün

V - - - V - - - V - - - V - - -

- 1 Beni bir ferde muhtâc-ı ‘özl-ı hân eyleme yâ Rabb
‘Înâyetle kerem kıl dîde giryân eyleme yâ Rabb
- 2 Yerim bâğ-ı gülistân eyle lutfuñla Halîl-âsâ
Cenâh-ı maqşadım dâim furûzân eyleme yâ Rabb
- 3 Esîr-i miñnet itme ħurmet-i peygamberân-çün
Şikest-i ħâtırım her demde vîrân eyleme yâ Rabb
- 4 Benim dâreynde yokdur senden özge bir meded-gâhım
Dil-i âzurde mi dâim girîbân eyleme yâ Rab
- 5 İrişdi şayt-ı âhım tâķ-ı eyvân-ı felek içre
Bu eşķ-i çeşmimi mânend-i tûfân eyleme yâ Rabb
- 6 Niyâzı ‘abde dâim istecâbet şân-ı va‘dîndır

Sirişki dîdemi hûn-âb-ı cûyân eyleme yâ Rabb

- 7 Penâhım dest-gîrim sensin ancak her umûrumda
İrişdir luţfuñı mecbûr-ı nâdân eyleme yâ Rabb
- 8 Ricâmı eyle maqbûl ھرmet-i izz u celâlıñ-çün
Bu ah u vâhile ömrümü g  z  r  n eyleme y   Rabb
- 9 G  ş  d it b  -yı dilden kayd-ı bendi mi  net-i dehri
Bu N  il derd-mendi d  ğ-ı hicr  n eyleme y   Rabb

13. Gazel

Fe  il  t  n/ Fe  il  t  n/ Fe  il  t  n/ Fe  il  n

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 M  yesi t  hir olan med  h  le olmaz merg  b
Ca  lice va  file terf   idemez   a   -ı kez  b
- 2 Herze-g   b  tlı    yeste-i semm   itmezler
G  zedir birbirini   h  t  r  n   ehl-i kul  b
- 3 İder icr   e  er-i cezbe-i mi  n  t  s  
         dem-be-dem oldu  ca ved  d-ı ma  l  b
- 18a 4    d-ı ekber gibidir   adr-i meserretde o gün
   iz-i h  n-ı cigere olsa m  l     mahb  b
- 5 Su-i   an eyleyemem ehl-i h  l     N  il
   rife seyyie isn  d   olur mı mahs  b

14. Gazel

F   il  t  n/ F   il  t  n/ F   il  t  n/F   il  n

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 ‘Arz idersem hâlimi ben sû-be-sû cânâne heb
Korkarım ki nâr-ı âhımdan felekler yâna heb
- 2 Dâd-ı bu ebrû kemân müjgân-ı hûn âlûdeden
Oldururlar ‘âşıkı ma‘şûk olan dîvâne heb
- 3 Cenk iderler mübtelâ-yı derd ile her şîvede
Ânların ‘âdetleri dâim girerler kına heb
- 4 Her zebânî hancer-i berrân gibi bir za‘hm âçâr
Katl-ı nefis itmekde ânlar mübtelâdır şâna heb
- 5 Ehl-i ‘aşkı ta‘n iden var ise gelsün Nâilâ
Esbini sürsün benimle hem ‘ınân meydâne heb

15. Gazel

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Cevre meyl eyledi âh ol meh-i pâkîze neseb
Bâdi-i dehşet-i dildir bu tegâfûl bu gâzab
- 2 Benzemez eşref-i emşâla bu sencîde hışâl
Haml olunmaz gâlağa yâre melek dinse laķab
- 3 O verir neş’e bu ta‘m-ı deheni hoş eyler
Beñzemez lezzet-i sîb-i zekana lezzet-i leb
- 4 Sen ki teline heves dilbere teklîf-i vefâ
Bu gelür hâtır-ı gam-nâkıma ândan es‘ab
- 5 Beni ey baķt-ı firîbinde-i ‘ahd itmiş idiñ
Kanı incâz-ı mevâ‘ıd u mürâ‘ât-ı edeb

- 6 Cevher-i zât iledir şöhret-i erbâb-ı seha
Mânî olmaz kereme didine mâder u eb
- 7 Hâssiyetde meşelâ ‘ayn-ı hayât olsa daği
Şerbet-i kâse-i ednâyı şakın itme taleb
- 8 Rızqdan ‘add olunur çünkü şehâsı merdiñ
Olur elbetde zekî mazhar-ı âşâr ta‘ab

- 18b 9 Ğâlibâ nazmıña şöhret vireceksin Nâil
O mehiñ rağbetidir kilkiñe da‘vâya sebeb

EL-HARFÜ’T-TÂ

16. Gazel

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Eylemiş şûh-ı ‘anûd da‘vete serd-i ‘illet
Lâubâlî olana lâzım olur mı halvet
- 2 Her zamân hasta gönül bir kedere âlûde
Şimdi dâğ-ı dil-i sûzânına merhem hayret
- 3 Dilde bir gizlice merkûz-i endûh oldu
Sûri mâtem hevesi ‘aşk-ı surûrî hasret
- 4 Yok döner başımıza şimdi gumûmdan gayri
Eyledim cevri-i cefâ dâiresiyle şirket
- 5 Yârı ağıâr çekiyor Nâil-i zâr sînesine
Bize takşîm olunan göz yaşı ile rikket

17. Gazel

Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Ne yamân müşkil imiş âteş-i hecr-i firķat
Gelmesün kimselerin başına böyle ĥasret
- 2 Bir tarafından elem-i derd ü firâķ-ı yârân
Eylerim şimdi sitemle bu cihânda ülfet
- 3 Böyle bî-tâb-ı dilim ĥüznile bu 'âlemde
Görmedim çerķ-i ġadr-ıvâhda merd-i himmet
- 4 Olmuşum telĥ-i dimâġ bu şeb-i hicrân içre
Dil ü cân olmada müstaġraķ-ı baĥr-ı miĥnet
- 5 Nâilâ ġamda muķîm eylemez Allâĥ ķulunu
Oluruz bir ġün olur mażhar-ı 'izz ü devlet

18. Gazel

Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 İncidir kûşe-i ġamda yatanı pîre vü bit
Merĥamet eylemez 'uşşâķa raķîb âzġın it
- 19a 2 Şırası geldigi dem düşmene fırşad virme
Ur hemân sînesine şan'at ile keskin ĥışt
- 3 Seni âlâma giriftâr idene âldanma
Nerde aġyâr var ise köklerine hep kiprit
- 4 Hüner oldur ki hezâr ĥîle vü ĥüd'a iderek

Ânı bir burc-ı bedenden âşağı darbile it

- 5 Kesb-i vuşlat ise maṭlûbuñ eger ʿâşık-ı zâr
Hâk-ı pâyı der-i dildâre ḥulûşı eskit
- 6 Cünbüş-i nîm-i nigâhı güzeliñ boş olmaz
Mûcib-i maṭlab olur ḥâl dili nağmeler it
- 7 Ğayriden itme taleb derdiñe dermân Nâil
Rişte-i ʿarz-ı müvâlâtı kavʿice berkit

EL-ḤARFÜ'Ş-ŞA

19. Gazel

- 1 Bî-hûdece esâfil ile hemdem olma ʿabeş
Her emrde teslîm olarak maḥrem olma ʿabeş
- 2 Kıadr-ı metâʿı rağbeti dûn u şikest ider
Bî-ğayret ü bî-mülâhaza u bî-ğam olma ʿabeş
- 3 Ednâlara muḳârineden kıadri kesr idüb
Her demde nedâmet ile serâsim olma ʿabeş
- 4 Ey dil-i sevâd yeʿse dûş ider encâm seni
Ḥasret Dğüzîn ḥâl u kâkûl ḥam olma ʿabeş
- 5 Daʿvâ-yı ʿaşkıda yetmez imiş ʿaklı dilberiñ
Nâil-i ḥûn-ı dile tâlib-i merhem olma ʿabeş

20. Gazel

Mefʿûlû/Fâʿilâtü/Mefʿâʿilü/Fâʿilün

- - V - V - V - - V - V -

- 1 Fikr-i müjeñde kuvvet-i neşter ‘abeṣ ‘abeṣ
 Ğamzeñ yanında tâkat-ı hancer ‘abeṣ ‘abeṣ
- 2 Teşbîh olunsa hamlını ebrûña ey güzel
 Püşt-i kemân Rüstem-i şafdır ‘abeṣ ‘abeṣ
- 3 Bir kez iderse la‘l-ı lebiñ hilyâsını
 Şad yerin hoş-ı nümâyiş ‘abeṣ ‘abeṣ
- 19b 4 Güftâre gelse ol meh-i şirîn zebânımız
 Kıadr-ı kadîm kand-ı mükerrer ‘abeṣ ‘abeṣ
- 5 Bu ‘işvelerle bâğ-ı tefâhurda Nâilâ
 Gelse şafâya kâmet-i ‘ar‘ar ‘abeṣ ‘abeṣ

EL-ḤARFÜ’L-CİM

21. Gazel

Mef‘ûlü/Fâ‘ilâtü/Mefâ‘ilü/Fâ‘ilün

-- V - V - V V -- V - V -

- 1 Dûçâr-ı ‘aşk olan âdam halvet ister mi hîc
 Âşüfte-i dil ‘alâkaya şirket ister mi hîc
- 2 İm‘ân ider şunûf sakâmâtın âşikâr
 Şûhîñ hışâl-ı nüshası diğkat ister mi hîc
- 3 Her rû-yı handeye ragbet ider şahs-ı bî-vefâ
 Teklîf-i şıdk u gâile gayret ister mi hîc
- 4 Bir âh ile hubâb gibi mahve yüz dutar
 Bundan ziyâde havşala rikkat ister mi hîc

- 5 Kâf it kelâmı muḳaṭṭaʿıdır Nâilâ yeter
İzhâr-ı hâl derd-i dil ḥasret ister mi hîc

22. Gazel

Fâʿilâtün/Fâʿilâtün/Fâʿilâtün/Fâʿilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 İnfiʿâl eyler baña cânâne nâz itmekde güc
Vuşlat-ı iḥsânına ʿarz-ı niyâz itmekde güc
- 2 Çâre yok artmaktadır derd-i derûnum ʿaşķile
Gizlemek emr-i muḥâldır keşf-i râz itmekde güc
- 3 Āğlarım şol deñlü eşkimle tolar rû-yı zemîn
Her çi bâd-âbâd diyüpde cân güdâz itmekde güc
- 4 Derdimi ben gizlesem ah-ı derûn izhâr ider
ʿArz-ı hâl eyle beyân-ı dil-nevâz itmekde güc
- 5 Sînemi itsem siper tîr-i kazâya Nâilâ
Karşu tırmak müşkil ammâ ihtirâz itmekde güc

EL-ḤARFÜ'L-ḤÂ

23. Gazel

Feʿilâtün/Feʿilâtün/Feʿilâtün/Feʿilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 20a 1 Mûcib-i şevķım olan nerde o hengâm-ı ferah
ʿİşve-bâzân ile cünbüş olunan nâm-ı ferah
- 2 Asıyâb-ı ferahın kâʿide-i devri budur
Düşer elbetde yine hişşeye eyyâm-ı ferah

- 3 Āteş-i ‘aşk ne dimek serde olanlar āñlar
Niçeyi şevke çeküb pend ider ol dâm-ı feraḥ
- 4 Bed-du‘â itmegi kıymam saña ey āfet-i cân
Gele āsâyiş ile ḳalbiñe her şâm-ı feraḥ
- 5 Nâil’â biz daḥi cânân ile hem-şoḥbet idik
Şimdi bir ‘aksidir aḥvâl-ı vişâl ḳâm-ı feraḥ

EL-ḤARFÜ’L-ḤÂ

24. Gazel

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Mâh-rû sünbül beden serv-i semensâdır o şûḥ
Görmemiş mişlin felek bir zülf-i Leylâdır o şûḥ
- 2 Cezb ider ‘uşşâkıñı her demde nâz u şîveler
Taḥt-gâh-ı ḥüsnüne şâh-ı mu‘allâdır o şûḥ
- 3 Bülbül âsâ her gören meftûn olur ol ḡoncaya
Şad-hezârı bî-ḳarâr itmiş dilârâdır o şûḥ
- 4 Mâ-ḥaşal ḥûn-ı ciger ‘arz eyledim ol āfete
Ārzu-yı vaşl içün dâim müheyyâdır o şûḥ
- 5 Pek şarıl Nâil o şûḥıñ dâmen-i iḥsânına
Ḥüsnine maḡrûr bir Sîmurḡ-ı ‘Anḳâ’dır o şûḥ

EL-ḤARFÜ’D-DÂL

25. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Felegiñ cevr-i cefâ vü siteminden feryâd
Eyledi leşker-i gam yine belâya imdâd
- 2 Şimdi hamyâze-i hicrâna giriftâr olduk
Cevr ile ol meh umulmazdı bizi eyliye yâd
- 3 Dile râhat mı virir vesvese-i hecr ü firâk
Yeñiden itdi bizi şûh-ı cefâ-cû nâ-şâd
- 20b 4 Berķ-i şemşîr cefâdan tutuşur hürmen-i dil
Âh-ı âteş şereri yer bırakur mı âbâd
- 5 İşde teb-lerze-i hasret cigeriñ hûn idecek
Nâil'â tavr-ı felek fırkatı eyler işhâd

26. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Göñül bülbül gibi hasretle eyler nâle vü feryâd
Niçün ey bî-vefâ üftâdıña itmezsiñ istimdâd
- 2 Açılmış gonca âsâ şerm-gîn âfet iken cânâ
Nice germ eylediñ ağıâr ile ey zâlim ü bî-dâd
- 3 Seni âgûşa çekmişler rakîbân kâm âlmışlar
Ne mümkün eylemek dil mülküni nekr ü âbâd
- 4 Hebâ oldu benim şarf itdigim sa'y ü emekler hep
Seniñ şanıñ mıdır kim eylediñ âhır beni nâ-şâd

- 5 Mürüvvet tıynet-i zâtiyyeye maḥşûş imiş Nâil
Necâbet olmadıkça eylemez feryâda maḥşûk dâd

EL-HARFÜ’Z-ZÂL

27. Gazel

- 1 Dil vuşlat âmâl ile şafâdan mütelezziz
Fîl-i felek itdigi cefâdan mütelezziz
- 2 Mizâc-ı nâs cihân birbirine zıd olur
Kimi imsâk ile kimi seḥâdan mütelezziz
- 3 Hîc buḥl ider mi aḥlâk-ı ḥaḳḳile muttaşîf
Baḳ şâh rû-yı zemîne ‘aḥâdan mütelezziz
- 4 Denî olanın fîli dâhıl kıl ü kâl olur
Seḥî yolunda varını fedâdan mütelezziz
- 5 Delîl ḥayr olandır vuşlata mazḥar Nâilâ
Baḳ mürşide zimmetini rehâdan mütelezziz

EL-HARFÜ’R-RÂ

28. Gazel

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 21a 1 Nefsine maḥkûm olanlar kibr ile maḡrûr olur
Ḳal‘a-i ḳalbi anın şeyṭân ile maḥşûr olur
- 2 Hoş gören bu ‘âlemin idbâr ile iḳbâlinı
Mazḥar-ı tevfiḳ olub encâm kâr mesrûr olur

- 3 Dürri-nâ-yâb olsa da âlûde-i çirk-âb-ı hâk
Raĥne gelmez cevher-i zâtiyyeye maġrûr olur
- 4 ψKΣ9 ψ4η2 ω8³⁶ sırrı ʿazîm sermâyedir
İşbu remzi fehm idenler ʿâkıbet maġfûr olur
- 5 Ehl-i dâniş gün-be-gün terfîʿ-ı kâdr u şân ider
Bilmeyen nokşânını menfûr olub maġhûr olur
- 6 Eyle idrâk mâniʿ vü muʿti kuliñ efʿâlını
Kesb-i câh-ı ĥayset itdim diyen menfûr olur
- 7 Reşk olunmaz Nâilâ maġrûrlarınıñ iĥbâlına
Tevʿem olmuştur anıñ idbârı encâm ĥor olur

29. Gazel

Mefʿûlû/Mefʿâʿilü/Mefʿâʿilü/Feʿûlün

-- V   V -- V   V -- V   V --

- 1 Raĥkâş-ı şafâ kâmet-i mevzûn ile oynar
Ebrûları ĥavs-ı şeh-i gerdûn ile oynar
- 2 ʿÂşıklarının itmededir ĥalbini teşĥîr
Çeşm-i siyehi nüşâ-ı efsûn ile oynar
- 3 Her tilde eli var hele ol zâhid-i şûmuñ
Hem perçemi hem zülf-i siyehgûn ile oynar
- 4 Mevĥûf-ı vukûf itmek içün sâʿat-ı saʿdiñ
Remmâl-ı ĥired tâliʿ-i vârun ile oynar
- 5 Fehm it eşer-i ʿaşkı ki âhûları deştîñ

---

³⁶ El-Acluni.age

Hâlâ şeref-i cezbe-i Mecnûn ile oynar

6 Mev'ûd-ı zülâl-ı kerem-i yâr idi hâtır
Tıfl-ı emelim va'ce-i meşhûn ile oynar

7 Oynardı mukaddem niçe efkâr ile fikrim
Şimdi yalnız tâzece mazmûn ile oynar

8 Deryâ dile iħmâl-ı cefâ me'abelerdir
Bağ mevce-i deryâ niçe kıyon ile oynar

21b 9 Nâilde güşâd idemedi 'ukde-i vaşlı
Çokdan berü ol dahme-i Kârûn ile oynar

30. Gazel

Mef'ûlû/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün

- - v - v - v v - - v - v -

1 Cân ol hıdîv-i himmet-i vâlâya bağludur
'Aşkım benim yâr-ı mülk-i râya bağludur

2 Güftâr-ı şevk-i tûtî-i tab'-ı müsellemem
Bî-şübhe ol dehân-ı şeker hâya bağludur

3 Dâim cenâb-ı yâr iledir iştihârımız
Bülbül nevâsı gonce-i ra'nâya bağludur

4 Emrinde böyle tîr gibi itidâlımız
Benden degildir ebrûları yâya bağludur

5 Nâil şafâ-yı hâtırınıñ tâzelenmesi
Dildâreden veşîka-i garrâya bağludur

31. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Meyl-i çeşm-i câzibeñ cânâ seniñ pek gencedir
Gayri yâre rağbet itmek 'âşıka işkencedir
- 2 Ben idim evvelde tıfl-ı tab'ıññıñ eglencesi
Şimdi tenmîkât u eş'arım saña eglencedir
- 3 Maḥrem-i esrâr pinhân itdigim ol tâze yâr
Sîret ü şûretde senden gâlibâ aḥsencedir
- 4 Mâh idiñ gûyâ nigâh-ı 'izzetimde sen evvel
Şimdi zâtıñ çeşm-i taḥsînimde bir erzencedir
- 5 Nâilâ ḳallâb-ı saḥt-ı kâküli ol dilberin
Hedm-i bünyân-ı ḳulûb-ı 'âşıḳâna ḳancadır

32. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Bu şubân ṭavr-ı dilârâda muḥabbet görünür
Naḳş olub merkez-i rûyında meveddet görünür
- 2 Ḳuş gibi itdi güzer rûḥ-ı revânım şimdi
Merdüm-i dîde-i şûḥdan bize rağbet görünür
- 3 Dâmen-i vaşlını terk eyleme pervâne göñül
Emeliñ destine bir şem'-ı meserret görünür
- 22a 4 Çekemez çerḥ-i cefâ-cû-yı merâm vaşlı
Bu gâdır-ḥvâh-ı felekden bize miḥnet görünür

- 5 Nâil'â ülfeti dildâr ile şıklaşdırma
Hele her kâm-ı merâm âhırı firqat görünür

33. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

V - - - V - - - V - - - V - - -

- 1 Gül-i nevreste nâz u ıııveyi îrâd itmişdir
O mest-i fitne-cû kim bu dili nâ-şâd itmişdir
- 2 Ėazab âşârı his itdim bu gûn veche dilârâdan
Derûnum mûlkini ceış-i keder berbâd itmişdir
- 3 Cihânı lerze-nâk itdi ânıñ cevri-i sitemrîzi
Bu câdû Ėamzeler bu âlemi ifsâd itmişdir
- 4 Ne mümkün la'l-ı nâbindan nigh gûlbûs-ı çîn olmak
Zemîn-i vaşlına cevri-i cefâ inşâd itmişdir
- 5 Taşammûl eyleyûb Nâil rızâ bâbindan ayrıлма
Gûzel nevrestedir nâz itmegi mu'âd itmişdir

34. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

V - - - V - - - V - - - V - - -

- 1 Benim derd ü sitemle dâimâ cân u dilim ditrer
şu'ûrum selb olub âmâlımız zenbûr gibi siñler
- 2 şu deñlü eyledi te'şîr Ėarabat kim vefâtımda
Lisân-ı hâl ile señg-i mezârım âh edûb inler
- 3 Hûlûşı şalben ister hâtır-ı vîrânemiz yoşsa

Hemân ca'lıce gıybetden vefâ vü şevkı kim diñler

- 4 Firâkıñ zaħm-ı hûnı hancer-i hunhâra ğâlibdir
Egerçi sînede zaħmım hısâb olsa hezâr biñler
- 5 Ben ol şûh-ı cefâdan Nâil'â mektûb ümîd itmem
Hulûşan âñsa bir kerre hiç olmazsa kulağ çıñlar

35. Gazel

Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün

V - - - V - - - V - - - V - - -

- 1 Bizim 'âlemde şûh-ı dilber-i âşüfemiz yokdur
Bu 'aşk-ı âteş-i endûhile âlüfemiz yokdur
- 2 Ne dehre iltifât u ne felekden şekkû vü bîdâd
Cihânda ğonce-i hamrâ gibi eşk-fenimiz yokdur
- 22b 3 Dem-i vuşlat içün biz ol raķibe ķıl ü ķâl itmek
Mey-i gülgûn içün sâķî elinden huftemiz yokdur
- 4 Sipihriñ nâzenîni rencile serkeşlik eylerler
Bizim celb-i ķulûba cevher-i nâ-süfemiz yokdur
- 5 Cihân-hülyâya mâil Nâilâ mazmûn söylerler
Taħayyül eylemekde nâzenîni ğüfte (miz) yokdur

36. Gazel

Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün

V - - - V - - - V - - - V - - -

- 1 Gönül 'âlemde bî-idrâk olan dîvânelerdendir
Müdâm âlûde-i ğam oldığı bîĝânelerdendir

- 2 Dutar dâmânını bir dilber-i âşûb devrânî
Olur her şem'a dūş uşlanmıyan dîvânelerdendir
- 3 Ānı idrâk itmez bî-vefâ kimlerle hemdemdir
Güzelse gördiği üftâdeye ħandânelerdendir
- 4 Taḫarrüb itme ey dil ihtirâz it kû-yı cânândan
Öger mi iltifâtı bilmeyen mestânelerdendir
- 5 Cihânî dilberi ey Nâil'â bir naḫş-ı ħülyâdır
Ruḫunda ġamzesi mey virmiyen peymânelerdendir

37. Gazel

Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlâtün/Fâ'îlün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Ey sehî kâmet güzel gel âşinâ karşımda ṭur
Merdüm-i çeşmim gibi her dâimâ karşımda ṭur
- 2 Bâd-ı eflâkden viḫâye eylerim dilber seni
Şayd olursın ḫorḫarım ṭûṭî karşımda ṭur
- 3 Diş biler 'âlem saña hem naḫd-ı cânı bezl ider
Ey Nihâl-ı mû miyânım pür vefâ karşımda ṭur
- 4 Kâr-zâr eyler ise vaşlıñ içün aġyâr beni
Eylerim bir mûyîña cânım fedâ karşımda ṭur
- 5 Firḫatıñla itme maḫzûn u mûkedder Nâili
Gel benim servi bülendim dil-ġuşâ karşımda ṭur

38. Gazel

Mef'ûlû/Mefâ'ilû/Mefâ'ilû/Fe'ûlûn

- - V V - - V V - - V V - -

- 23a 1 Bir dilbere bend ol ki belâdır dimesünler
Bir âfete çâk ol ki cezâdır dimesünler
- 2 Vuşlatda ânîñ dâmenine pekçe şarıl tut
Bülbül gibi dûr olma sezâdır dimesünler
- 3 'Abd ol sen ânîñ pâyna maḥfî yüzüñi sür
Gördükde seni ehl-i riyâdır dimesünler
- 4 Kes râhatıñı eyle müdâm âh u fiğânı
Âlûde-i ḥûn ol bu gedâdır dimesünler
- 5 Nâz itme şakın Nâil-i zâr eyle niyâzı
Ḥayfâ emegi oldu hebâdır dimesünler

39. Gazel

Mefâ'ilûn/Mefâ'ilûn/Mefâ'ilûn/Mefâ'ilûn

V - - - V - - - V - - - V - - -

- 1 Bu bâğñ bülbül-i şeydâsıym âh kim gülüm yokdur
Teselli ḥâtıra elde benim bir sünbülüm yokdur
- 2 Sikender-veş felek sedd çekdi meclis-i 'adla
Tazallüm ḥâl için destim irişmez bir yolum yokdur
- 3 Lisânım söyleden derd-i derûndur 'afv ider şâhım
Bî-ḥaḫḫın âh iden bîçâreye şer'ân ölüm yokdur
- 4 Bilinmez oldu şâḥib ihtiyâcla servetîñ ḥâlî
Cihân-ı bî-vefâda böyle muḥkem müşkilim yokdur

- 5 Benim ol şâ'ir-i mu'ciz kalem şâhib kıdem memlûk
Şadâkat meslegidir gayri dâmende elim yokdur
- 6 Semend-i himmete el irse şahbân pâydâr olmaz
‘Alî ben Zülfikârım hâme ammâ Dûldûlüm yokdur
- 7 Bu ‘âlem köhnemiş Nâil cihân âhır zamân olmuş
Zebân habt olsa lâyık şîr ü inşâya dilim yokdur

40. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 İdince şafha-i bahtında tâ bir nâm-ı hû-şütr yer
Yed-i hakkâk gamdan faşş-ı Hâtem hayli neşter yer
- 2 Degil nokşân câh u câya lâyık ehl-i istignâ
Hüner ehli olan istiḥkâkına şâyeste ister yer
- 23b 3 Yakışmaz şahş-ı mezmûmü'l-neseb şaffında eşrâfiñ
Ştabl şâfinâtü'l ḥayl içinde bulmaz ester yer
- 4 Nefes âlmış o dilber gâlibâ bir kîmyâgerden
Ki tutmuş çehresinde dâimâ iksîr-i aḥmer yer
- 5 Sühan sence nevâziş sükkeri pâ-bestedir Nâil
Anıñçündür ki tûtî her zamân kând-ı mükerrer yer

41. Gazel

Mef'ûlû/Fâ'ilâtü/Mefâ'ilü/Fâ'ilün

- - v -v -v v - - v - v -

- 1 Müjgân-ı yâr tîr-i kazâdan eşer verir

Ebrûları kemân kâderden haber verir

- 2 İtdikce rû-yı âyine-i hâtır incilâ
Baht-ı günûda bir nefes eyler keder verir
- 3 Söz-i güdâzı bâ'ıs-ı ferd-i ekâbiriñ
Şem'-ı felek yaqarsada tâc-ı zer verir
- 4 Olmaz telef maḥalline maşrûf olan kerem
Bir kıatre celb iderise şıdk bir güher verir
- 5 Nâil seniñ bu kilik-i meyâmin 'alâmetiñ
Bir naḥldır ki meyve-i maẓmûn-ı ter verir

EL-ḤARFÜ'Z-ZÂ

42. Gazel

Fe'îlâtün/ Fe'îlâtün/ Fe'îlâtün/ Fe'îlün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Mâhir-i bî-bedeliz nûş-i mey-i nâbda biz
Bilürüz ḥaddimizi neş'e-i pertâbda biz
- 2 Şem'-ı ruḥsârı tavâf itmede pervâne gibi
Ṭurfa rindiz ararız dilberi mehtâbda biz
- 3 Dervîşiz dest-i tevâzu'da kemânız ammâ
Nâvekiz menzile-i şıdkda pertâbda biz
- 4 Feyzini nuṭkumuzuñ sînesi rûşenler âlur
Ṭûtiyiz söylenürüz âyîne-i şâfda biz
- 5 Gerçi rü'yâ gibidir zâhir-i nuṭkum ammâ

Câ-be-câ Nâil o zevkî görürüz h'âbda biz

43. Gazel

Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 24a 1 Yârîñ ol ğamze-i kıttâlına ğancer uyamaz
Müje tîr-i ciger-i dûzına neşter uyamaz
- 2 Hâlınıñ her birisi ğüsnüne bir şâhid olub
Bu mehiñ şafha-i ruhsârına muğzır uyamaz
- 3 Daĝme-i ğabĝı ârâmına cây itmişdir
Erķam-ı perķem-i maķtûlına ejder uyamaz
- 4 Dilberîñ var yed-i tûlâsı ğoş-âmedlikde
Hele aĝbâbı traş itmede berber uyamaz
- 5 Günde yüz er toĝrar olsada yandı felek
Emr-i temyîzde Nâil saña yarar uyamaz

44. Gazel

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Dil-i pür ğam nevâ-yı nâlesin mâhûra beñzetmez
Ney-i âşâr şadâsın naĝme-i tanbûre beñzetmez
- 2 Ğıdâ add eylemiş şîrîne-i ğüftârını yârîñ
Şekersiz tûtî-i dil ğâtırın mesrûra beñzetmez
- 3 İderse 'âdetâ kaşd-ı teĝâfûl pekde cevır itmez
Felek ehl-i kemâlî pekde mehcûre beñzetmez

- 4 Hezâr eş'âra nisbet müdde'idir hâme-i şûhum
Şarîr-i dil-pesendim şıyt dûradûra beñzetmez
- 5 Sühanverler degil kem gerçi ammâ her sühandânî
Cihân inşâf iderse Nâil-i mehcûre beñzetmez

45. Gazel

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Nev-bahâr olmıyacak ruhları gülgüllenemez
Leb-i la'lini o maḥmûr ḡamıñ millenemez
- 2 Gerçi her murguñ olur nağme-i sûz-âhı
Lehce-i nağme-i sencîdde bûlbûllenemez
- 3 Pertev-âmûz idemez dûni nevâzişlelerim
Beygirân ziynet ü tâkım ile dildillenemez
- 4 Şehsüvârân-ı belâḡât bulunan pek çokdur
Her hüner-ver bu kemiyyet kâlemi kullanamaz
- 5 Saña maḥşûşdur âncak bu 'ubûdiyyet Nâil
- 24b Dergeh-i şûḥda her ehl-i süḥan kullanamaz

46. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Verir 'uşşâka şafâ şîv ü nâz
Yohsa ḡamnâke beşâşet viremez kışşa vü sâz
- 2 Dil ḥaşım âhen-i saḥt olsada te'sîr eyler
Bâl-i iḥlâşdan olsa eger ol tîr-i niyâz

- 3 Niyeti hâliş ise hâcetini Hakk bitürür
Bir kuluñ olsa dañi dergehine hizmeti âz
- 4 Buza tahrîr gibidir izzet ü istihkâmı
Behredâr olsada maṭlab ni'amından gammâz
- 5 Hâhişinde seni me'yûs-i ümîd eyledi yâr
Defter-i tecrübeye ey dil-i şeydâ buni yaz
- 6 İder elbetde ânı zemm ile teşhîr enâm
Her kimi eyler ise ehl ü vefâ mahrem-râz
- 7 Kem 'ayârâne olur cevri-i felek ey Nâil
Zer-i kâmil ne bilür dağdağa-i söz ü güdâz

47. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Benim hûn-i dilim şimdi Felâṭun-ı cihân bilmez
İder ta'cîz bütün bu ehl-i hâli şâ'irân bilmez
- 2 Eger 'arz eylesem tahrîr eylese hâme
Döner cismi nihâle kâtibân 'ârifân bilmez
- 3 Bütün dâğ-ı derûnum eylesem ifşâ-yı nazmımla
Bu Rüstem girye eyler ben değil cümle cihân bilmez
- 4 Tefekkür eyledim muğlaḡ u mübhem bir derûn hâli
Benim bu derdimi cismimde ki rûḡ-ı revân bilmez
- 5 Tedâvî eylemek Nâil muḡâl-ender muḡâl oldu

Verir hayret elem maḥlûḳ-ı mevcûd zamân bilmez

48. Gazel

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Maḳâdîre tenâḳuş şîve-i merdânenen gelmez
Kederler ehl-i ğafletden gelür ferzânenen gelmez
- 2 İder ṭab^c-ı kelili ğarḳ-ı neş'e meşreb-i mînâ
O himmetler ki mînâdan gelür peymânenen gelmez

- 25a 3 Degil bî-imtinân sûzişler âsân âteş-i 'aşḳa
Fiġân şükûh bûlbûlden gelür pervânenen gelmez
- 4 Bir el ḳatmaḳsızın tellendirirdi kâkül-i yârı
O luṭf âncak gelür bâd-ı şabâdan şânenen gelmez
  - 5 Ḥayâlüm çeşmine gencîdedir dildârıñ ey Nâil
O 'aşḳıñ putperesti kûşe-i puthânenen gelmez

49. Gazel

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Derûnum dâimâ âlûde-i ekdârdır sensiz
Ten-i bî-tâḳatımda şanma şıḥḥat vârdır sensiz
- 2 Olaldan câ-yı ârâm-ı ḥayâliñ ḥâne-i ḳalbim
Vücûd-ı 'âcizânem gûyiyâ bir bârdır sensiz
- 3 Ğıyâb-ı pertev-i ruḥsâr-ı âl dil-firibiñde
Şu'â^c-ı şems gûyâ çeşmime mısmârdır sensiz

- 4 Hâyâlîñ olmasa bir lahza yokdur şîra ârâmım
Tenimde mûyımın her birleri bir mârdır sensiz
- 5 Ye'isle Nâil-i zâr derde dûş nâ-ümîddir kim
Dem-i pâk-ı Mesîhâ nafîa-i bî-kârdır sensiz

50. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 'Aşka dûçâr olanın gözleri bî-nem olamaz
Derdile hûn cigerin zağmına merhem olamaz
- 2 Telh-gâmâne halâvet getürür güftârın
Şeker-i rıfka dehânın gibi maksım olamaz
- 3 Şöhreti zâtına gâlib gerek ehl-i keremiñ
Her seḥâ şâhibi taklîd ile Hâtem olamaz
- 4 Dâniş ü ma'rifeti olmıyacak zâtında
İşde âdem zer veriyor ille âdem olamaz
- 5 Dilrübâ eylemese dem-be-dem istihsânı
Nâilâ her seḥinın böyle muşammem olamaz

EL-ḤARFÜ'S-SÎN

51. Gazel

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 25b 1 Ehl-i derdiñ seyl-eşkin ey güzel vaşlınla kes
Terk-i ḥ'âb-ı 'âfiyet oldum baña eyle nefes

- 2 Dûr edildin virmediñ ârâm-ı hâtır ey felek
Fârîğ ol benden seniñle yok nizâım isde pes
- 3 Günde biñ kerre helâk-ı gam olan işde benim
Kalmadı cânım vücûdum oldu gûyâ bir kafes
- 4 Gec nigâhıñla beni tesmîm itdiñ ey felek
Ah idüb sızlar bu cânım şimdi mânend-i meges
- 5 Terk idüb amâl u vaşlı Nâilâ ol post-nişîn
Virdiñ olsun her nefes Allâh bes Bâķî heves

EL-HARFÜ'Ş-ŞÎN

52. Gazel

Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlâtün/Fe'îlün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Yâr benim zaħmımı vuşlat ile merhemletmiş
Ağrını haşm-ı bûdün-i rıfķ ile ebkemletmiş
- 2 Sitem-i kevne taħammül sebeb izzet olur
Tab'ı pâk sũhanı hâsda hâzımlatmış
- 3 Bâr olur tilkileriñ kürkleri ehl-i hâle
Maħzen ol dûş mübâhâtını ķâkumlatmış
- 4 Kem olur tâcir-i kâlâ-yı ma'ârif şanma
Çârsü-yı hünere mâlını mevsimletmiş
- 5 Nâiliñ kesb-i şeref ideceginden şek yok
Şıdkını dergeh-i feyyâza mûlâzımlatmış

53 . Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Ne benden ne felekden ne 'adüvvî bed-hünerdenmiş
Bu sevdânın vukû'-ı başa baht-ı bed-güherdenmiş
- 2 İder bir şûm nefes rûşen dilânın tab'ını tekdîr
Ruḥ-ı âyîneye yüz görmemek gerd-i kederdenmiş
- 3 Diraht-ı bâğ-ı ḥüsnün gerçi istihkâmı var ammâ
Belâ-yı inkıṭâ'a-ı erresi süverdenmiş
- 4 Ben ol halka begûş bir bendesiyim şûḥ-ı âşûbın
Kelâm-ı mu'ciziñ îcâdı âncâḳ 'aşḳ-ı serdenmiş

- 26a 5 Şadâkatda 'ıvâzlar müstetirdir söylenür dilde
Bu ta'bîrât-ı garrâ Nâile ḥüsn-i siyerdenmiş

54. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 'Uḳde-i ḥâtır ile yâre meveddet boş imiş
Telḥ-kâm-ı ḡam olub vaşlına minnet boş imiş
- 2 Rûz u şeb bülbül-i şûrîde gibi âh iderek
Sûziş-i nâle-i dil âteş-i ḥasret boş imiş
- 3 Kocarım mû-yı miyânı deyü laf itme gönül
Nigeh-i çeşm emelden bize raḡbet boş imiş
- 4 Dest-res olmak için meyve-i vaşl-ı yâre
Ṭama'-ı ḥâme düşüb rabṭ-ı muḥabbet boş imiş

- 5 Nâilâ nâfe şıfat sînemi pür-hûn itdim
Güft-i gû-yı leb-i dildâre meserret boş imiş

EL-ḤARF'ÜŞ-ŞÂD

55. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Mûcib-i câh u selâmet olur insâna hûlûş
Vâşıl-ı vuşlat olur dâreynde ihsâna hûlûş
- 2 Herkesiñ mümkün midir tevfiķa maķrûn olması
Rabṭ olunmuşdur cihânda pâk dâmâna hûlûş
- 3 Ṭâlî'a maḥşûşdur işde tecelli başķa şey
Mûcib-i vuşlat olur encâm cânâne hûlûş
- 4 Emr-i aşķda bülbül-i sûz-nevâ emşâldir
Rûz u şeb âh ile gelmez ḥadd-i imkâna hûlûş
- 5 Nâilâ her bir emirde mazhariyyet şartı imiş
Dûş ider mi âdemi vâdi-yi ḥızlâna hûlûş

EL-ḤARF'ÜZ-ZÂD

56. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Cevher-i aşliyyeden insân-ı kâmildir ğaraż
ʿArş-ı a'lâyı beyândan eşref-i dildir ğaraż

- 26b 2 Murğ-ı kâdresiz iktisâb-ı kader ü haşyeddeyiz
Vâsıl-ı âmâla derdest ü sâildir ğaraž
- 3 Sen sivâr-ı baħır-ı ‘aşk iseñ vücûd iklîmine
Râkib-i deryâdan âncak kesb-i sâhildir ğaraž
- 4 Raħm-ı mâderden bu güne ‘azm u reftâr eylediñ
‘Âleme gelmekden âncak ref‘-ı hâildir ğaraž
- 5 Mezre‘atül-âhire³⁷ Nâil bu ‘âlem mülkidir
Hayra âlâta hûnerle sa‘y u taħşîldir ğaraž

57. Gazel

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Vaşlını benden dirîği böyle pinhândan ğaraž
Bir nigâh-ı iltifâtdır çeşm-i cânândan ğaraž
- 2 Dergeh-i ihsânıña zannımca bir esbâbdır
Dide-i ‘uşşâkdan cârî olan kandır ğaraž
- 3 ‘Âşkıñ mirât-ı kalbin pâre pâre itmedir
Şem‘a-i ümmîd-i âgyârı fer-âvaz etdin ğaraž
- 4 Gördigin âvereyi dil-beste şanma zülfüne
Şâdıkı fehm eylemekde ‘ayn-ı ‘irfândır ğaraž
- 5 Kimseler cekmezdi ‘aşkıñ Nâilâ hemyâzesin
Maṭlab-ı vuşlatdır âncak dûş-i hızlândan ğaraž

EL-HARFÜ’Ṭ-ṬÂ

³⁷ El-Aclmi.age Hadis no:135

58. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Düşmedi hisşeme 'âlemde benim câ-yı neşât
Başmadı hâne-i âmâlimize pâ-yı neşât
- 2 Beni dūr eyleyeli çeşm-i ferahdan ağıâr
İdemem h'âb-ı huzûrumda temâşâ-yı neşât
- 3 Kõmadı mevc-i gumûm hâtırımı bir yerde
Girmede dest-i dile dâmen-i şahrâ-yı neşât
- 4 Şimdi mir'âtı emelden görünür mi şûret
Düşdi nâ-ehl eline işde o kâlâ-yı neşât
- 5 Beni hayrân-ı gam itdi bu gadrh'âh gerdûn

EL-HARF'ÜZ-ZÂ

59 . Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 27a
- 1 Bûlbûl-i nağme keşân sûz-i nevâdan maḥzûz
'Âşık-ı hûn derûn cevri-i cefâdan maḥzûz
  - 2 İtidâl üzre olur mı bu cihânın hâli
Kimisi derde esîr kimi şafâdan maḥzûz
  - 3 Hıfz-ı nâmûs ider insânı giriftâr kabâ
Nefsine gâlib olan belki 'ibâdan maḥzûz

- 4 Ekmeyen tohum-i himem ʿarşa-i hâcetinde
Olmaz ʿuqbâda o maḥşûl cezâdan maḥzûz
- 5 Şimdi şâhib keremiñ şevketi kîmyâ gibidir
Kanı ol Hâtem-i Tayy ola seḥâdan maḥzûz
- 6 Zân ider cânı beraber gidecek himmet ile
Olmaz eşḥâb-ı rüteb lutf u ʿatâdan maḥzûz
- 7 Hele sevḳ-i hüneriñ bâbını mesdûd buldum
Nâilâ tabʿ-ı zamân bâd-ı hevâdan maḥzûz

EL-HARFÜ'L-ʿAYN

60. Gazel

Feʿilâtün/Feʿilâtün/Feʿilâtün/Feʿilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Raḥm-ı mâderde idüb rızkımı taḳsîm Şâniʿ
Düşmesin miḥnet-i saʿye gelene ol ḳânıʿ
- 2 Herkesiñ hisşe-i gaybiyyesidir vâsıl olan
Kısmetiñ ḳîl u ḳâlin ḳadar oldı ḳâtıʿ
- 3 Beşere lâzım olan nîk ü bedi fîkr itmek
Her ḥuşûş dâire-i ʿaḳl-ı kemâlde câmiʿ
- 4 İdemez âdemi tevfiḳa muvaffaḳ iḳdâm
Şarf-ı himmet ile taḥşîl olunur mı tâliʿ
- 5 Kuvvet-i menʿ u ʿatâ ḳabza-i Rezzâḳdır
Kim olur Nâil-i zâr ḳudret-i Hakk’a mâniʿ

EL-HARFÜ'L-ĞAYN

61 . Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

V V - - V V - - V V - - V V -

- 27b 1 Tâ-be-maḥşer seni ben eyleyemem terk ü ferâğ
Ey güzel naḳd-ı vişâlıñla beni eyle çerâğ
- 2 Benim ol ʿâşık-ı sevdâ-zede-i deşt-i cünûn
Oldı Mecnûn gibi mesken baña şahrâ ile tığ
- 3 Ten-i bîmârımı ğam öyle zaʿîf eyledi kim
Hâk-ı naḳş ḳademiñ oldı gözümde pek ırâğ
- 4 Sakla perverlige meyl itme yakışmaz güzel
Eyle nâ-cins ile meclisleri sen emr-i yasağ
- 5 Zaḥm-ı tîr-i müjeye ḳarşu ṭuran Nâildir
Nâr-ı firḳatla derûn mülkini itme pür-dâğ

HARFÜ'F-FÂ

62 . Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

V V - - V V - - V V - - V V -

- 1 Tıfl-ı nevreste güzel şîve vü reftârı zarîf
Revişi kendine maḥşûş gülüşü şûḥ ʿarîf
- 2 Hüsünü görse eger ʿâşık-ı âzûrde dilân
Naḳşını levḫa-ı dilde ider elbet taşnîf
- 3 Vaşfını şâhife-i ḳalbime ḳayd eyler idim

Ânı gördüm ki ezelden hemân olmuş taşhîf

- 4 Beñzedirsem ne ‘aceb rûyını devr-i şemse
Bu hayâl ‘âşık-ı şûrîdeye hüsni-i ta‘rîf
- 5 Söylediñ bu gâzeli tatlıca rengîn Nâil
Korkarım çeşmiñe uyku getürür vaşf-ı laţîf

63. Gazel

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Hıvâhiş-i vaşlıñla ey şûh oldu dermânım telef
Togrı söyle maţlabıñ itmek midir cânım telef
- 2 Der-hayâl itdikce gül-berg-i vişâlıñ çeşm ü dil
Oldı bî-dermân olan cismimde ki kânım telef
- 3 Hayret efzâdır bu kalbim şimdi gec-reftâr ile
Hâlîme rahmeyle itme serv-i sâmânım telef
- 4 Sûz-ı ‘aşk-ı derd-i ‘âşık nârdan efzûndur
Dem-be-dem itmekdedir bu cism-i ‘üryânım telef
- 28a 5 Nâil-i âzâdedir dil-teşne-i eşk-i niyâz
Şuğl-i derd-i fırkatıñla itme iz‘ânım telef

EL-ḤARFÜ’L-KÂF

64. Gazel

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 ‘Âleme geldik gelelden merd-i himmet bulmadık

‘Âcizâne rahm ider şâhib mürüvvet bulmadık

2 Her kime derd-i derûnum eylesem ednâ beyân
Hâlîme imdâd ider ehl-i şehâvet bulmadık

3 ‘Aşrımız olmuş temâm âhır zamâne mâ-şadağ
Bâğce-i dünyâya geldik hic tarâvet bulmadık

4 Gerçi kim mihr-i vefâ lafzen cihânda vardır
Zâtına mazhar düşüb aşlâ şadâkat bulmadık

5 Hâliyen olmakdayız merzûk kând-ı kâinât
İçdigim şerbet midir semm mi halâvet bulmadık

6 İstemezken vâsıta feryâd-ı hâl zucreti
Rûtbe-i vâlâ-yı devletde mürâ‘ât bulmadık

7 Korkar oldum mâ-haşal derdi beyâna Nâil’â
Şimdi imsâk kanâ‘at gibi devlet bulmadık

65. Gazel

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

1 İşde dünyâda refâh hâle mazhar olmadık
Fâide hâşıl olur bir kâle mazhar olmadık

2 Bir muqadder vâkti var zannım bu levh-i kudretiñ
Sa‘y u içdâm eyleyüb âmâle mazhar olmadık

3 Dâimâ cem‘ıyyet-i hâtır refâha hâş imiş
Biz hele naqd u kabâ vü şâle mazhar olmadık

- 4 Fitne-i devr-i kamer mi yohsa tâlîden midir
Müsteḥakk-ı feyz olub iqbâle mazhar olmadık
- 5 Pek de inkâr eylemem Nâil evâil serveti
İktidâr emrinde istiklâle mazhar olmadık

66. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 28b 1 Seniñ şanıñdır ey şûḥ-ı cihânım dil-nüvâz olmak
Kapuñda bekliyen üftâde-gâne çâre-sâz olmak
- 2 Reh-i kûyiñdan özge râh görmez çeşm-i ḥûñ-pâşım
Ḥaḳîḳat-bîn olan ʿuşşâka mümkün mi mücâz olmak
- 3 Ḥarîdâr metâ-ı vaşlıña aḡyâr heveskârdır
Muḥakkakdır rakîb-ı ḥudʿa-kârân ḥile-bâz olmak
- 4 Egerçi lezzeti inkâr olunmaz meyve-i vaşlıñ
Revâ mı ʿâşıkta taşdî-ı pâpûş-niyâz olmak
- 5 Deriñde Nâil-i ḥûn-ı derûnuñ bir emelkeşdir
Çerâḡ-ı vuşlatıñla beyne'l-ʿuşşâk serfirâz olmak

67. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Şimdi bu ḥalk-ı cihân bî-serv-i sâ mân ancak
Kimi ḥayret zede vü ser bîkr-i yabân ancak
- 2 Hele erbâb-ı ma'ârif ḡam ile ḥâme gibi
Serfurû itmede eḡân ile giryân ancak

- 3 Ba'zısı teşne-i şahrâ-yı melâl olmadadır
Kimisi feyz-i zülâlî ile reyyân ancak
- 4 Nâ-sezâ tutmadadır zirve-i izzetde ma'âm
Pür-hüner ahkâr u serkeşte vü üftân ancak
- 5 Şimdi herkes ba'na teşbîh olunursa Nâil
İşde dünyâyâ zuhûrunda pişimân ancak

EL-ḤARF'ÜL-KÂF

68. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Tîr gibi işledi ağıâr sitemi çatmadık
Yıkıldı kaşîr dilimi tâbe temel tâbe direk
  - 2 Öyle bî-hûş u bî-tâb gam-ı endûh oldum
Bildi mağdûriyetim yerde beşer gökde melek
  - 3 Gerçi âlemde mükâfât-ı amel kâ'idedir
Var mı mîzân-ı mücâzâtda günâhım bir denk
  - 4 Ol kadar cevri-i felek itdi mükedder beni kim
Hâlimiz nerde qarâr eyleyecekdir giderek
- 29a** 5 Beni mazlûm olarak düş-i kudûrât itdi
Ömrümü kıldı hebâ derde giriftâr iderek
- 6 Ne olur ehl-i dile ba'zıca gün gösterse
Dâimâ aksine dönmekde midir çerh-i felek

- 7 Töb-ı ta'rifden olamaz başımız
Ca'lice tesliyet-i hâtıra ibrâm ne dimek
- 8 Herkesiñ kadrini idrâke sebeb zillet imiş
Düşse ikbâl bizim hissemize bir çâr-yek
- 9 Yakdı ağıâr revîşi cism ü tenim Nâil-i zâr
Oldı bâzâr merâmıda emelim şa'b u tenk

69. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Nûş idersin mey eger 'aşk bâdesin yeksâlecik
Fârîğ-i âzâde ol başıñ ridâ-yı şâlecik
- 2 Düşme her bir dilber-i süfli perestiñ şevkına
Bir meh-i garrâyı âgûşa mişâl hâlecik
- 3 Gayret-i cehle giriftâr mûcib-i hızlân imiş
Sûziş-i dâgdelen fikr ile hüzn lâlecik
- 4 Teşne-yâb ol al al olsun o ruhsârıñ señin
Ey güzel semmûr-ı hüsn dil-firîbiñ alecik
- 5 Kadriñi temyîze Nâil dost kâfidir saña
Mâsivâdan ictinâb it bâb-ı istişkâlecik

70. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 'Aşkile ey şûh beni âşüfte hayrân eylediñ

Kalbimiñ her kûşesin derdiñle vîrân eylediñ

2 Şânıña düşmez iken ey âfet-i devrân seniñ
Çeşm-i aʿdâyı bize encâm nighbân eylediñ

3 Lâyık-ı maʿşûk mıdır kim ʿâşıkâne cevır ider
Her birin bir kûşe-i gamda perîşân eylediñ

4 Ben bu ah-ı hasretiñle çâk çâk olmuş iken
Hâlime rahm itmeyüb ağıârı handân eylediñ

5 Hâk-ı hızlâna giriftâr eyleyüb bu Nâili

29b ʿÂkıbet mağmûm idüb çâk-ı girîbân eylediñ

EL-HARF'ÜL-LÂM

71. Gazel

Fâʿilâtün/Fâʿilâtün/ Fâʿilâtün/Fâʿilün

- v - - - v - - - v - - - v -

1 Eyle yâ Rabbî şeh-i devrânı teşhîr-i emel
Kâr-ı âmâlinda zâhir olmasun naķş u hâlal

2 Şâbit olsun fark ıkbâlinda çetr âsâ müdâm
Sâye-i fevz ilâhi ola manşûr düvel

3 İtme meʿyûs her huşûl maṭlab-ı dil-hʿâhda
Nâhun-ı dest-i keremle müşkilâtın eyle hâl

4 Kâh-bî-kâh bu şehiñ maķbûlidir güftârımız
Gerçi kim şiklet virir ṭabʿ-ı kelâmım bî-maḥall

5 Vâktidir ibrâz dimûmiyyetiñ ey Nâil'â

Kim du'â şeklinde bir îdiyyemizdir bu gâzel

72. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Eyledi faşl-ı bahârı yine î mâ bülbül
Nağme-i sûzi çemen mülkini îhyâ bülbül
- 2 Kendini şevkile bir hayrete taldırmış kim
Neylesün Mecnûn ile 'aşkda hempo bülbül
- 3 Goncalar şûh gibi düğme-i göğsin çözmüş
Âlamaz dâmen-i vaşlı ele hâle bülbül
- 4 Kılmamış hâşıl-ı kendinde bir esbâb huzûr
Her zamân itmededir hâr ile gavgâ bülbül
- 5 Olamaz emr-i mecâz 'aşkı hakîkattır kim
Nâil'â rûz u şebi zâr ile şeydâ bülbül

EL-HARF'ÜL-MÎM

73. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Emel-i rütbe vü câha düşüb olma pür-ğam
Kılmadı himmet ider bir er-i aşhâb-ı himem
- 2 Mesned ârâ-yı merâtib olanı söyletme
Seni iskâta ider 'aczini feryâda nağam

- 30a 3 İtmesün sîm ü zeriñ ismini hûlyâ bîkes
Belki rü'yâda dañi dest-res olmağ mübhem
- 4 Nerededir şimdi bu himmet ü kerem şa'şası
Gücenüb 'âleme imiş 'ademe 'azm ü hıram
- 5 Töğ olan aç olanıñ hâline vâkıf olamaz
Olmaya zâtına maşşûş himem luğ u kerem
- 6 Söylenür lafz-ı kerem gerçi bu beyne'l-'acze
Ânı tayy itdi beraberce o zâlim Hâtem
- 7 Kimseden hâtıra imdâd ile himmet gelmez
Keremiñ bâbını sed eylediler pek muhkem
- 8 Her ne ister iseñ iste o Kerîm Mevlâdan
Sebeb-i zâhiri Hakk'dır yine Hâlîk her dem
- 9 Şeh-i devrândır ancak kûluna rahm idecek
Nâil'â tesliyetim gül-i mülûk mülhem

74. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Virmedi zağmıma hic merhemi dildâr netsem
Beni rüsvâ-yı cihân eyleyü nâlân itsem
- 2 Rûz u şeb cevri-i cefâdan serim olmaz tahtlîş
Ne kadar sîm ü tene o luğat mı eksiltsem
- 3 Bu cefâ-cû dil-i bî-tâbımı pür-ğam itdi
İntikâmım alunur mı ıştırub incitsem

- 4 Pîş-i âmâlde devr itmededir murğ-i emel
Şayd olur mı bilemem dâm-ı hûlûş berketsem
- 5 İşde bu dağdağalar virmedi ârâm Nâil
Virse bir pûse lebinde yıkılsam gitsem

EL-HARFÜ'N-NÛN

75. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 El-hezardır inkisâr 'âşık-ı âzâdeden
İşde ma'sûka muzırdır nâleler üftâdeden
- 2 Tâzeler tab'ı dem-â-dem şu'le-i veche hüsn
Mest-i şeydâya ğinâ gelmez imiş her bâdeden
- 30b 3 Nev-heves temyîz-i râh menzil-i kâm eylemez
'Âkıl u dâniş 'udûl itmez tarîk-i câddeden
- 4 Ehl-i nıfkıñ hırşî gâlibdir şalâha zâhiren
Başı kaçmaz halkı gördikce müdâm seccâdeden
- 5 İtikâdı gecleriñ 'ayn-ı haţâdır kurbeti
Kimseye olmaz ziyân Nâil derûnî sâdeden

76. Gazel³⁸

- 1 Ey şûh-ı cefâ-cû güzeller güzelsin
'Âşıklarınıñ hüsnile darb-ı meşelisin

³⁸ Me'ûlû/Me'â'îlû/Me'â'îlû/Fe'ûlün ?

- 2 Fehm eyleyemez zihn ü zekâ meşreb ü tavrıñ
Erbâb-ı diliñ ilet-i tûl-i emelisin
- 3 Ey ʿaql-ı pür imʿân ile keyfiyet şûhı
Mîzânıña tahsîn iderim şânıñı velisin
- 4 Sensin baña mâhiyyet-i ecnâsı muʿarrif
Ey kilik-i zeki hâk bu ki feniñde ʿalîsin
- 5 Mecnûndur ikbâl iden ol Leylâ şıfâta
Meyl itdiñ ise Nâil-i zâr sende delisin

77. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Ehl-i ʿaşkı medh-i hatt ü hâle sevdâdır çeken
Dâm-ı târ-ı kâküle gönli bu gavğadır çeken
- 2 Dîdeden aldı süveydâ-yı cünûnı rû-yı yâr
Zulmet-i Leylâ ziyâyâ mihr-i vâlâdır çeken
- 3 Pûtü hüsn olamaz temkîn zor ʿaşka denk
Yûsufi Kenʿândan şevk-i Züleyhâdır çeken
- 4 Çekmez iken minnet-i gerdûni şimdi tîr-veş
Çille-i tavʿa beni ol kaşları yâdır çeken
- 5 Zinde itmişdir dili feyz-i zülâl lûtf-ı yâr
Su-yı bâr bigi hayât-ı tâzeye mâdır çeken
- 6 Dâldır âsâr-ı hayra nutkı pâk tıynetiniñ

Meryemi tenzîhe sev'etden Mesîhâdır çeken

- 7 Tab'ına yârın pesend itdirmek ister kendini
31a Kilki seviyy-i ğayrete Nâil bu sevdâdır çeken

78. Gazel³⁹

- 1 Ey rind 'aşk-ı nîk ü bedi bil irâdeden
 Takşîm ider rızkımızı Rezzâk nihâdeden
- 2 Dil-ḥaste-gâni itme nâ-ümîd merâmıda
 Hâsıl olur şevâb mükemmel 'ibâdeden
- 3 Tebdîl ider mi lutf u nevâzişle tab'ını
 Gelmez zuhûra bed fîl kişi-zâdeden
- 4 Olmaz havâş behrever ragbet ü vefâ
 Âġûş-ı ictibârı 'avâma güşâdeden
- 5 Ey Nâil'â fen-i la'ib şatıracı bilmeyen
 Teşhîş ider mi merkez şâhı piyâdeden

EL-HARFÜ'V-VÂV

79. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Eyledi şimdi benim şabrımı yağma gîsû
 Olacaktır telef-i cismime me'vâ gîsû
- 2 Niçeler 'aşka düşüb çâk-ı girîbân oldu
 Şânına dinse revâ 'uqde-i sevdâ gîsû

³⁹ Me'ûlû/Fâ'ilâtü/Mef'ûlû/Fâ'ilün ?

- 3 Bendesin hûn-ı derûn olmağa uc göstermiş
Gerden-i şûha hemân çıkdı bî-pervâ gîsû
- 4 Bilür erbâbı anıñ qadrini nâzik serde
Ne revâ hüsniile hempâ ola raʿnâ gîsû
- 5 Çok mihenler çekeriz böyle giderse Nâil
Çekdi bir kıl ile encâm beni şeydâ gîsû

EL-ḤARF'ÜL-HÂ

80. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Melâmet ʿarız olmuş hâtır-ı dildâre bir parça
Kâpılmış kendi etvârında ki mekkâra bir parça
- 2 Baña nokşân gelür yârıñ fûrûğ-ı hüsni zîbâsı
Kesâd ebri hûlûl itmiş gibi dîdâra bir parça
- 31b 3 Hicâb âlûde olmuş şimdi küstâhâne tavrından
Hacâlet şebnemi düşmüş gül-i ruhsâra bir parça
- 4 O meh fikr eylemişdir gâlibâ vaz itdigi zahmı
Yüzi yokdur dil-i mecrûhı istifsâra bir parça
- 5 Raķibi gerçi kim Nâil gibi bilmiş şadâkatda
Hele şemsîre uymaz cevher-i gaddâra bir parça

81. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Ey şûfî şâfî iseñ aldanma kâlına
Hör olur mağrûr olan kürk-i kabâ vü şâlına
- 2 ιΞ6 αΞ6ñ⁴⁰ sırrına vâkıf iseñ meydâna gel
İşde ben girdim o mûtû remziniñ dîvânına
- 3 □η2 ω8⁴¹ da'vâsını itdim dediler lâ-taḥaf
Âniñ içün vâkıf oldum şimdi sırrıñ ḥâline
- 4 Şark u ğarb istivâ-yı şemse kıl im'ân nazar
İbret al uyma şakın nefis ü hevâ izlâlına
- 5 Terk idüb da'vâ-yı câhı it tefekkür kudreti
Âldananlar oldılar maḥrûm cihânıñ ḥâline
- 6 Muḳbiliñ iḳbâlina reşk eyleyen bî-çâreler
Soñra idbârın görince şükr ider aḥvâlına
- 7 İşde âfât-ı 'azîmdir Nâil'â feyz-i cihân
Yok baḳa bu 'âlemiñ iḳbâlına idbârına

82. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Karâr-gîr olmadı 'âlem ne Dârâyâ ne ḥâḳâna
Mülûk-i sâlifân ibret-nümâdır çeşm-i iz'âna
- 2 Açub sen dîde-i irşâdı her dem ḥvâb-ı ğafletden
Nazar kıl olma mağrûr pâ-y-dâr olmaz Süleymân'a

⁴⁰ El-Acluni. age

⁴¹ El-Acluni. age

- 3 Cidalgârân vâkıtn himmetinden şarf-ı inzâr it
Sirişki çeşmiñi cârî idersiñ suy-i yâbâna
- 4 Eger taşvîr idersen şekl-i aşrî levh-i ıbretde
İşâret itme dest-i lutfî terk eyle levend-âne
- 5 Merâm-ı maşşadın taşşîle dâim pîç ü tâb eyler
Yanar ümmîd-i vaşl-ı şevkile encâm pervâne
- 32a 6 Bu bâğ-ı rahne-verden kimse dâim meyce-çîn olmaz
Rızâ-cû ol zuhûrât kaderle emr-i fermâna
- 7 Tevekkül hılâtin sen zîver-i dûş eyle her ânda
Tehâlûkden hezar kıl eyle inşâf hâl-i akrâna
- 8 Abeşdir feyz-i iqbâlî ümîden iltimâs itmek
Kıyâs it manşib kevni dem-i feyz-i gülîstâne
- 9 Cihânıñ izz u câh-ı müddetin fikr eyle ey Nâil
Kazâ menşûr-i te'bîdi verir mi dest-i insâna

83. Gazel

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Meyl ü şevkim gün-be-gün efzûn iken cânâneye
Eylemez şimdi tenezzül murg-i dil her dâneye
- 2 Sû-be-sû cism ü cânın yaksa da ateşlere
Lâ-cerem şem'îñ şu'âsı hoş gelür pervâneye
- 3 Devr ider dünyâyı dil encâm karârı zûlf-i yâr
Her tuyûr ahşâm olunca sa'y iderler lâneye

- 4 Gerçi ol güft-i şinîd mûriş-i âlâm olur
Pek yazık ol zihne kim maşrûf ola efşâneye
- 5 Mebhaş-i ‘aşkıda yazılmış çâk ezelden Nâil’â
Mażhar olmaz ehl-i dil meşrebce bir cânâneye

84. Gazel

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 1 Sürme esb-i tâlî-i maḥmûz urub kem pîşeye
Şanma ḥâlî şîrden ḥiddetle girme mîşeye
- 2 Eylediñ biñ pâre ‘aşkıñla dil-i maḥzûnumı
Çok degil mi bunca taş urmak za‘îf bir şîşeye
- 3 Bükse de ḳahr-ı felek ḳaddiñ taban gösterme sen
Çok diraḥt munḳalıb var kim tabanmış rîşeye
- 4 İtseler Ferhâda nisbet Ḳaysa müsteb‘ıd gelür
Şol kerâmet kim uyar iḥlâşa uymaz tîşeye
- 5 Ehl-i ḥâli mest ider Nâil bu nazm-ı dil-keşîñ
Âferîn bu ṭab‘a bu tertîbe bu endîşeye

85. Gazel

Meḫ‘ülü/Fâ‘ilâtü/Meḫ‘ülü/Fâ‘ilün

- - v - v - v - v - v -

- 32b 1 Olmaz devâmı esb-i merâmıñ sibâḳda
Ḳalmaz müdâm hemîşe devr-i felek bir siyâḳda
- 2 Yâr itdi sefer-i ḡamı oldı muḳîm dil

Dost göcdi yâdigârı kaldı yatağda

- 3 Gel bezme kim kudûm-i şeref-i lüzûmuña
Dil muntazır şikeste gönül iştiyâğda
- 4 Perçem egerçi mîr-i livâdır ʿalem çeker
Çeşmiñde müjgle gamzeleriñ ittifâğda
- 5 Nâil bize bu rütbe tefâhur ʿabeş degil
Var nâmımız memâlik-i Rûm u ʿIrâğda

86. Gazel

Fâʿilâtün/Fâʿilâtün/ Fâʿilâtün/Fâʿilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Ber-karâr ol ey dil-i şeydâ taḥammül itmede
Dergeh-i vâlâ-yı Mevlâya tevessül itmede
- 2 Hâkim-i muṭlaḳ süver ehl-i vaḳâr şerʿiyyi
Nâ-bekârâne kuşûr itme tafazzul itmede
- 3 Şaḥşı bî-hûş idemez temyîz-kâr nîk ü bed
Mazhar-ı taḳşîrdir fikr ü taʿakkül itmede
- 4 Sehvi ʿirfânında efzûndur o şûḥ-ı fitneniñ
Ehl-i ʿirfâna ḥaṭâ eyler temessül itmede
- 5 Buzda ki taḥrîre beñzer nâ-sezânıñ devleti
Rûzgârıñ dest-i cevrenden taḥallül itmede
- 6 Ben taḳarrüb eyledikce ol meh nâ-mihr-bân
ʿAceb istignâ ile benden teveggül itmede

- 7 İctibârı çünkü ca'lidir bize ol dilberin
Bildiginden kalma ey Nâil ta'allül itmede

87. Gazel

Me'ûlû/Mef'ûlû/Mefâ'îlû/Fe'ûlûn

-- v   v -- v   v -- v   v --

- 1 Bir yâr-ı hoş eṭvâr ile 'iffet himem olsa
Hâl u ḥaṭṭ u ruḥsâr ile pür muḥteşem olsa
- 2 Ebrûları ve çeşmi müjesi cümle müsellem
A'zâyı tenâsübde ne pîş ü ne kem olsa
- 3 Eṭvârı levend-âne olub şîvesi orta
Bâlâ-yı bülendlikde mişâl-i 'alem olsa
- 33a 4 Reftâr-ı edâ vü nigeḥi ṭab'a muvâfiḳ
Bî-gâneye teklîf-i cefâ vü sitem olsa
- 5 'İrfânı olub fark ide Mecnûni her ân
Üftâde-i sevdâsına Leylâ-i şîm olsa
- 6 Âzâde ola ḥüsn-i ḥışâlında ḥuşûşan
Fehmide-i esrâr-ı fûnûn ḥükm olsa
- 7 Her ḥâli bu resm üzre olub ol mehiñ ammâ
Nâil gibi maḳrûñ sebât-ı ḳadem olsa

88. Gazel

Mefâ'îlûn/Mefâ'îlûn/Mefâ'îlûn/Mefâ'îlûn

v ---   v ---   v ---   v ---

- 1 Ser-i şûrîdede bâḳî olur mı neş'e-i bâde
Heves perdâz-ı ḥiddet derd-i serden olmaz âzâde

- 2 Hümârîñ hâli eyler nûş-i meyden münfa'îl tab'ı
Şanur nîk ü bedi heb cilde-gerdir çeşm-i bînâda
- 3 Dem-i hayretde ehl-i 'acze lutfın dest-gîr eyler
O kim itdi cilâ-yı nûrî zâhir dest-i Mûsâ'da
- 4 Bil ehl-i ittikâle feth-i bâb itmez degil Bârî
Zimâm-ı nefsinî rabt eyledikce bâb-ı irşâda
- 5 Degil hâli hünerver cüst-cûy ehl-i himmetden
Bulur feyz-i ta'ayyün cevher elbet seng-i hârâda
- 6 Dil-i âvâremiz gûyâ ki murğ-i deşt-i per-pâdır
Çeker kırba ne semte tâir olsa bak bu şayyâda
- 7 Nihâl-i huşk kâme sebzelik virmez mi ey Nâil
Hemân sen hâme âsâ müstaķîm ol semt-i feryâda

EL-ḤARFÜ'Y-YÂ

89. Gazel

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Fesâd-ı kâkülün fikr itmedik sünbül mi var şimdi
Gadır-hvâh olmadık al-ı ruhuñdan gül mi var şimdi
- 2 Bir âfetdir şarâb-nâb için la'l-i nemek-pâşın
Lebiñ dâdiyle tekdîr olmadık bir milh mi var şimdi
- 3 Gülistân-ı cemâl revnak-ı efzâsında ol şuhûñ
Nağam perdâz feryâd olmadık bülbül mi var şimdi

33b 4 Serâser nüşa-i mendûbe-i ʃabında dildârîñ
Fırâset ehline keşf olmadık müşkül mi mi var şimdi

5 Kemiyyet hâmeniñ reftârını seyr eyle ey Nâil
Nigâh efrûz-ı seyrân olmadık Düldül mi var şimdi

90. Gazel

Feʕilâtün/Feʕilâtün/Feʕilâtün/Feʕilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Āh kim olsa idi pîc olanîñ tamgâsı
Āz olurdu o zamân hayşiyetiñ gavgası
- 2 Yek ʕayâr oldu bilinmez fûzelâ vü echel
Nerde kaldı hüner ü maʕrifetiñ daʕvâsı
- 3 Fâsık-ı kâzibe maḥşûş olamaz emr-i cihân
Câhiliñ oldu Felâtun muḳır-ı ednâsı
- 4 Ḳalbimiz yâre ile maṭlaʕ-ı hicrân oldu
Telḥ-kâm-ı gama dûçâr göririm heb nâsı
- 5 Nâilâ meşveret itdim dil-i bîçâre ile
İnzivâ hücre sine girmek imiş aʕlâsı

91. Gazel

Fâʕilâtün/Fâʕilâtün/Fâʕilâtün/Fâʕilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 1 Ey gönül eyle temennâ nuşretiñ teʕbîdini
Zîver-i nuṭṭ it duʕâ-yı şevketiñ teʕbîdini
- 2 Bâʕiṣ-i tâb u hayâtımdır şehinşâh-ı cihân

Her huşûşunda Hudâ tahkîk ide taklîdini

- 3 Hâkim-i Kâhâr yed-i hussâd bir mu'tâd yine
Gâlib itsün fevz ü nuşretle yed-i tehdîdini
- 4 Hâlık-ı kevineyn her 'îd-ı sa'îd âmîzde
Tâzelendirsin murâd-ı nuşret-i câvîdini
- 5 Sende yokdur Nâilâ takdîme şâyân bergüzâr
Nev-gazelle eyle tebrîk Hân Mecîdin 'îdini

92. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 'İllet-i kalbe seniñ şûh-ı vişâliñ şâfî
Mazhar-ı rûh cedîd eyleyecek uşşâkı
- 2 Kimseden fâide olmaz bu derûn yâresine
Bir rahîm 'âşıkâ şor hâl-i dil-i müştâkı
- 34a 3 Revnak-ı 'aşk-ı vefâ 'ahd-ı mürâ'ât iledir
Görme şâyân-ı ferâmûş şehâ mîsâkı
- 4 'Ad ile şöhreti tahşîliñe ikdâm eyle
'Âdiliñ debdebe-i 'adli dutar âfâkı
- 5 Yâr bir tîr-i cefâ urdı dil-i nevmîde
Çüridi Nâil anıñ zahmı cigerde bâkı

93. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Keşret-i şûhda bir bâğ-ı cinândır Rûm ili
Merkez-i dâire-i hüsn-i cihândır Rûm ili
- 2 Nedir ol yosma kısım tavr u edâ cünbüşler
Cezb ider ʿâlemi cezzâb-ı zamândır Rûm ili
- 3 Zâhiren bârid ise meşreb-i dildâdeleri
Hele erbâbına bir kân-ı nihândır Rûm ili
- 4 Ekseri şûhları nûr-ı muşavver gibidir
Âteş-i âhile ʿuşşâkı yakandır Rûm ili
- 5 Rûm ili gerçi ki hiddet ile meşhûr olmuş
Nâilâ emr-i dilârâda yamandır Rûm ili

94. Gazel

Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Revnakında yine zâhir gibi istiklâli
Gıll u gışdan degil ol dilberin âli hâli
- 2 Bî-ııred ʿâkıbet-i hâlini idrâk idemez
Bozar izʿânını bahtıñ âzacak iķbâlî
- 3 ʿAd ider şayhasını zâğ u hümânıñ yeksân
Ehl-i gaflet ne bilür meymenet-i ittikâlî
- 4 Gec meniş herkese meyl eyler ise ʿâdetidir
Müstakîmiñ hele maķbûl degil meyyâlî
- 5 Bulmuş efzâyiş-i âsâyişini mülk-i vücûd
Nâilâ yâr olalı mülk-i derûna vâlî

95. Gazel

Mef'ûlû/Mefâ'ilû/ Mefâ'ilû/Fe'ûlûn

- - v   v - - v   v - - v   v - -

- 1 Dil h'vâhiş ile kâkûl-i ğaddâra şarıldı
Beñzer o füsûndâne ki bir mâre şarıldı

- 34b 2 Pûs eyledi dildârı ziyâretde o zâhid
Hummâda yatır hasta idi kara şarıldı

- 3 Taqrîri eşer eylemedi tab'â rakîbiñ
Deñ eyledi tesbîh ile ezkâra şarıldı

- 4 Destâr gibi lekesiz ol yâre didikce
Biz başlu şanub 'âşıkı aġyâra şarıldı

- 5 Yok dâmenini pûs idecek yâr-ı vefâdâr
Nâil bu cihetden kâlem u eş'âra şarıldı

96. Gazel

Fâ'ilâtûn/Fâ'ilâtûn/Fâ'ilâtûn/Fâ'ilûn

- v - -   - v - -   - v - -   - v -

- 1 Bir nihâl kâmet-i dil-cû helâk eyler beni
Sîm ü ten ol dîdesi âhû helâk eyler beni
- 2 Bâ'is-i hikmet nedir kim âl âl olmuş ruġuñ
İşde şimdi şîve-i ebrû helâk eyler beni
- 3 İhtirâzım yokdur 'âlemde benim hic kimseden
Sendeki ol ħam-be-ħam ġisû helâk eyler beni
- 4 Çeşmiñe itsem teşekki zaħm-ı müjġândan 'abes

Hâlimi  arz itmede mihr   hel k eyler beni

- 5 Dest-res olmak ne mümkün N il  ol  fete
Hancer-i berr n gibi hoş-b  hel k eyler beni

97. Gazel

Mef  l n/Mef  l n/Mef  l n/Mef  l n

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1  ik yetden dil-i  am perverem bir c mdır  imdi
Hay l-ı   tid l  er -i fikr-i h mdır  imdi
- 2 Beni b -h de tekd r itmegi mu t d itmişdir
Ra  b-i b -ve   bir bed-meniş bed-n mdır  imdi
- 3 Seni bir bu sev d-ı zülfe meft n eylemiş ey dil
Evelten s r yesin k r b r n    mdır şimdi
- 4  Abe dir ol  az l   ayda d m-ı h le v   an at
Kalan dest nde  nca  bir teh ce d mdır  imdi
- 5 Temenn -yı   n   ab  n  m kedder itmesün N il
Dev m-ı devlet-i dehr-i den  n -r mdır  imdi

98 . Gazel

Fe il t n/Fe il t n/Fe il t n/Fe il n

v v - - v v - - v v - - v v -

- 35a 1 El  ne var mı girer şimdi hav dan ğayrı
Zülfüne kim  o unur b d-ı  ab dan ğayrı
- 2 Çeşm-i in  f ile end m n a b kdım ey    
Sa a yokdur b   ur n z u bah dan ğayrı

- 3 Mû-be-mû vâkıf-ı esrâr kim ey çerh-ı denî
Bulunur her hüneriñ şıdk u vefâdan ğayrı
- 4 Fitneniñ mâili kârında ser-âmed ise de
Nesne hâşıl idemez zell ü ‘anâdan ğayrı
- 5 Şöhret-i şâyî‘a âfet getürür şâhibine
Rehzenî kim uyarır şıyt-ı derâdan ğayrı
- 6 İtteki şerr-i men ahsente saña şâhiddir
Nâ-sezâdan ne gelür cevri ezâdan ğayrı
- 7 Nükte-perdâz-ı gürûh şîr-i esenn Nâil
Kim bilür kadrini erbâb-ı zekâdan ğayrı

99. Gazel

Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilâtün/Fe‘ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Yokdur ol mehde dilâ şıdkile ‘irfân eşeri
Ol sebebden bilemez lezzet-i şâb u şekeri
- 2 ‘Aşk-ı Şîrîn ile kazdı dil-i tağı Ferhâd
Rîze-i sengden özge ne kazandı keseri
- 3 Eyleme pek de ezâ zâhid-i sevdâ-zedeye
Belki var kâkül-i hoş-bû yine yârıñ degeri
- 4 Āteş-i meşreb olursa ne kadar ‘âkıl olan
Kimseniñ hâne-i âmâlını yakmaz şereri
- 5 Ehl-i taklîd hüner-ver olamaz Nâil-i zâr
Kâmiliñ mâye-i zâtında gerek her hüneri

100

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Bu bezmiñ feyzine tâlib iseñ vezn eyle hengâmı
Sipihriñ girdişin fıkr eyle dil-yâd itme âlâmı
- 2 Temâşâ-yı cemâl-ı yâr ile bir şevke kâni^c ol
Erâzil vaz'ıdır 'arz-ı vişâle itmek ibrâmı
- 3 Kârîn pür-hünerden iktisâb-ı feyz iden erdir
Cihânda tâ-be-mağşer söylenür ehl-i diliñ nâmı
- 35b 4 Beni ol çerh-i dûnuñ âtması ikbâle bâ'isdir
Kemânîñ şiddetinden tîr bulur ser-menzil-i kâmı
- 5 Bu nuṭka nisbeten zıdd mûcib-i pertevidir insâna
Eger var ise rüşdüñ Nâilâ keşf eyle îhâmı

101. Gazel

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Ey gönül bir gün ider luṭfını iḥsân Bârî
Ehl-i şıdkıñ döner âsânlığa encâm kârı
- 2 Ḥasret-i yâr ile maḡlûb-ı keder oldığıma
Dâimâ yakmadadır qalbimi fırkat nârı
- 3 Eylemiş hükm-i kazâ nîki bedâne maḡrûn
Nâzır itmiş gül-i hamrâya da zâlim ḡârı
- 4 'Âşıkâ ḡaş degil sûz-i güdâzı 'aşkıñ

Bir gün elbetde olur ma'şûka hükmi sârî

- 5 O luğat itmiş âña bâzû-yı hulûşum yoḥsa
Çekemez kimseler ol ḥaml-ı meşekkat bârî
- 6 Dâğ-dâr eyledi bu sînemi encâm âlâm
Yine terk eyleyemem âh bu sitemkâr yârı
- 7 Dâimâ itmedeyim kesb-i keder Nâil-zâr
Kırarız 'âkıbeti şîşe-i nâm u 'ârî

102. Gazel

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Kitâb-ı hikmete kayd itdi kudret emr-i takdîri
Bozar lâ-büdd kadar maşrûf olan ef'âl-ı tedbîri
- 2 Tarîḫ-ı ḥaḳḳda dâim istikâmet 'abde elzemdir
Nişâne vâşıl olmaz münḥarif âtsaḥ eger tîri
- 3 Cihânda nîk ü bed âvâzesın sen şorma şûfiden
Ne bilsün düşmeyen dâm-ı cünûna kayd-ı zincîri
- 4 Riyâ şıḡmaz hulûşa istikâmet 'âşîka ḥaşdır
Yapandan sor ki güc mi zaḥm-ı müjgân ile şemşîri
- 5 Gelen bezm-i cihâna cümle ḡam-gîn gittiler Nâil
Müyesser olmadı 'uşşâka vaşlıñ ḥüsn-i teshîri

TARİHLER

DER TÂRÎḤ-İ VİLÂDET MEVHİBE SULTÂN

1.Kıta-1 kebire

Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

- v - - - v - - - v - - v -

- 36a 1 Şâh-ı âlem hazret-i 'Abdulmecîd'in yümnile
Şülb-i pâkinden hüveydâ itdi bir sultân zuhûr
- 2 Neş'e vü şevk 'âleme şöyle terâvet virdi kim
Luţfile halk-ı cihân nûr ile tıldı itdi sûr
- 3 'Arşa-i maţlûba ikbâlî hırâm-âver olub
Eyledi kalb-ı hümâyûnı Hudâ künc-i hubûr
- 4 İşde nev-sultândır fahr'ül-ümem hayr'ül-benât
Muqdimin tevfiķa maķrûn eylesün Hayy-ı Gayûr
- 5 Müzde-i sıyt-ı vilâdet şöyle memnûn etdi kim
Hâtır-ı ehl-i dile mümkün mi gam itmek huţûr
- 6 Kem nazardan hıfz ide Allâh zât-ı şevketin
Gelmesün şemşîr ikbâlına 'âlemde fütûr
- 7 İki şâhidle didi Nâil kulu târîhîni
Mevhibe sultân kıldı 'âlemi şâd sürûr

BERÂ-YI TÂRÎH-İ VİLÂDET-İ ŞEHZÂDE-İ MUHAMMED MURÂD

2.Kıta-1 kebire

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Cihândâr-ı mu'azzam Cem Haşem şâhinşeh-i 'âlem
Hıdv-i kişver-ârâ- zîb-ı örnek şeref-kânı

- 2 Şeref-bağış serîr-i salţanat sermâye-i devlet
Mühimsâz ‘adâlet vâriş-i mülk-i Süleymânî
- 3 Mülûküñ âb-ı rûyî hâzret-i ‘Abdulmecîd Hâna
Hudâ lutfundan ihsân itdi bir ferzend-i zî-şânı
- 4 Vücûda yümnile şehzâde Muhammed Murâd geldi
İde ‘ömr-i ‘azîzi merkez-i şihhatda cevâlânı
- 5 Hemân-dem müjde olsun fâl-ı haber fevz-i nuşretle
Kâdem başdı bu güne ω(Θ7~ □±η5⁴² cihân-bânî
- 6 Kudûm-ı pâkidir hayrül-kâdem hic iştibâh itme
Budur nâ-dîde cevher mişl-i nâ-yâb lutf-ı Sübhânî
- 7 Şeh-i devrâna Mevlâ itdi ihsân bir ciger kûşe
Zihî şehzâde-i ‘âlî neseb kim mihr-i rağşânî
- 36b 8 Gelince mesned-i nâz na‘ime kıldı dūş-â-dūş
Der-âğūş itmek için ‘izz ü tevfiķ oldu der-bânî
- 9 Nî‘am perverlere şimdi teşekkür farz-ı ‘ayn oldu
Ümîd şâh-ı devrân itdi maṭlabdan hırâmânî
- 10 Kudûmun mazhar-ı _ΞEB4 _±9~⁴³ eyleyüb dâim
Şeh-i devrâna Mevlâ aķ bıyıklı göstere anı
- 11 Gelüb evc hâtifân imdâd târîhe didi Nâil
Cihânı kıldı memnûn nev-nihâl-ı Âl-i ‘Osmânî

---

⁴² Secde-17

⁴³ Fetih-1

DER-FERYÂD-I TÂLÎ-İ ʿÂCİZİ

2. Müseddes-mütekerrir

Feʿilâtün/Feʿilâtün/Feʿilâtün/Feʿilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 1 Girdiñ âlâm-ı hümûmla yine devrâne gönül
Şemʿa-ı şıdk u ʿubûdiyyete pervâne gönül
Düştüñ encâm emel-i luṭfile nâlâna gönül
Âcırım tâlî-î menḥûsuña vîrâne gönül
Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül
Şimdi bildiñ mi ʿayârıñ deli dîvâne gönül

- 2 Âteş-i âhıñile tâbe semâ tel çekdiñ
Aḥter-i tâlîʿîne tîğ-ı muşayḳal çekdiñ
Sine-i derd ü ğama sürḥile cedvel çekdiñ
Ġam-ı ser-nâmesine levḥa yazub ḥal çekdiñ
Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül
Şimdi bildiñ mi ʿayârıñ deli dîvâne gönül

- 3 Telḥ-kâm oldıĝıñı ben diyeyim sen diñle
Tamaʿıñ derde düşürdi seni şöyle böyle
Bu tegâfûl nedir ey baḥt-ı siyâh pûş söyle
Yüri şimdengirü bir vaḥdete girde inle
Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül

37a Şimdi bildiñ mi ʿayârıñ deli dîvâne gönül

- 4 İşde ʿâlemde ne yâr vü ne ḳafadâr bulduñ
Sırrıñı gizlemeyüb kendiñi bî-kâr bulduñ
Ḥʿâb-ı ğafletde yatub baḥtıñı bî-mâr bulduñ
ʿÂḳıbet derde düşüb ḥâlîñı düşvâr bulduñ
Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül
Şimdi bildiñ mi ʿayârıñ deli dîvâne gönül

- 5 Bâb-ı Mevlâya şarıl gayra münâcât itme
 Rızk-ı ümmîdi ile ʿabde mürâʿât itme
 Bî-himem kısmına ızhâr-ı müdârât itme
 Kendi kesb yedigi âhıra işbât itme
 Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül
 Şimdi bildiñ mi ʿayârıñ deli dîvâne gönül
- 6 Mânî-i rızk olanıñ hürmeti olsa farâza
 İntikâmın komaz Allâh ider elbet icrâ
 Âldırır birbiriniñ desti ile hük-m-i kazâ
 Böyledir tâbe kadîm kudret-i fîl-i Mevlâ
 Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül
 Şimdi bildiñ mi ʿayârıñ deli dîvâne gönül
- 7 Mihr-i ikbâlîne bir de o şehâb-ı idbâr
 Eyledi şadme-i gaflet seni üftâde havâr
 Hâk-ı hızlânda kaldıñ işiñ oldu düşvâr
 Sen de Nâil gibi her rûz u şeb eyle efkâr
 Dimedim mi saña ben itme gurûr şâne gönül
 Şimdi bildiñ mi ʿayârıñ deli dîvâne gönül

DER-NUSH-I NEFSİYYE

2. Muhammes-i mütekerrir

Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 37b 1 İsteyen ʿizzetini olmalıdır dûr-endîş
 Emeli şânî'a tefvîz iderek ol dervîş
 Hakkına kânî olan râhat ider bî-teşvîş
 Maṭlabıñ vechile tahşîl olunur mı her iş
 Kudreti itme ferâmûş kaderi kıl der-pîş

- 2 Ne kadar sa'yı vü şarf-ı himem olsa farazâ
Emr-i takdîrde müsâvî gibidir bâ-y u gedâ
Bu huşûş oldu müselleme hele beynel-ucalâ
Maṭlabîñ vechile taḥşîl olunır mı her iş
Kudreti itme ferâmûş kaderi kıl der-pîş
- 3 Herkesiñ maṭlabıdır gerçi bu câh u rif'at
‘Âkıla elzem olan cüz’ice şarf-ı himmet
Hele iḳdâm u ısrâr ile gelmez vüs‘at
Maṭlabîñ vechile taḥşîl olunır mı her iş
Kudreti itme ferâmûş kaderi kıl der-pîş
- 4 Hâlıkıñ her ne ki viridi ezeli takdîrle
Hâşılâtıñ odur ancak kalem ü tahrîrle
Dime dil-hââhımı taḥşîl iderim taḳrîrle
Maṭlabîñ vechile taḥşîl olunır mı her iş
Kudreti itme ferâmûş kaderi kıl der-pîş
- 5 Nâilâ derd-i dili Hakk’a niyâz kâfidir
Tâli‘iñ yâr u yâver ise bu şâfidir
İşde esbâb dedigin hâli beyân vâfidir
Maṭlabîñ vechile taḥşîl olunır mı her iş
Kudreti itme ferâmûş kaderi kıl der-pîş

DER-HÂL-İ NEFS BEZMÂN-I YE’S

3.Muhammes-i mütekerrir

Mefâ’lün/Mefâ’lün/Mefâ’lün/Mefâ’lün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 38a 1 Melâmet bezmidir ‘âlemde şimdi rütbe vü câhım
İrişdi nüh felek içre dem-â-dem dūd-ı eyvâhım

Esîr-i miñnet oldum bilmezem kimdir hâyır-h'âhım
 Derûnum mülkini yakmağdadır bu âteş-i âhım
 Umûrumda ye'is elvirdi Allâhdır meded-gâhım

- 2 Ğarîķ-ı baħr-ı ekdâr oldum işde künc-i ğurbetde
 Derûnum külhen âsâ yanmada dest-i melâmetde
 Şafâ-yı hâtırım yok encüm-i bahtım felâketde
 Derûnum mülkini yakmağdadır bu âteş-i âhım
 Umûrumda ye'is elvirdi Allâhdır meded-gâhım

- 3 Ben ol telh damağım hişşe-mend olmam meserretten
 Bu ğaddâr çerh-i gerdûnda eşer yokdur mürüvvetden
 Beni taħlîş kılsun ħazret-i ħâlîķ bu ħasretten
 Derûnum mülkini yakmağdadır bu âteş-i âhım
 Umûrumda ye'is elvirdi Allâhdır meded-gâhım

- 4 ‘Aceb bu ‘âlem içre ben miyem her derde âlûde
 Ne ħikmetdir ki olmaz bu serim da‘vâdan âsûde
 Belâ vü derd ü ğamla bu dil-i vîrânem âzurde
 Derûnum mülkini yakmağdadır bu âteş-i âhım
 Umûrumda ye'is elvirdi Allâhdır meded-gâhım

- 5 Tûlû‘ eyler mi bilmem mâh-ı iķbâlım nuħûsetden
 Ümîdim kesmezem ξOΞT# □⁴⁴ naşş-ı meserretten
 İder taħlîş taķdîr-i dâmenim dest-i melâletden
 Derûnum mülkini yakmağdadır bu âteş-i âhım
 Umûrumda ye'is elvirdi Allâhdır meded-gâhım

- 6 Bize neñnü ħasemnâda olan taķsîm-i ħasretten
 Ķulîñ tedbîri boşdır her ħuşûşât dest-i ħudretten

38b Kudûrât-ı cihânîñ âħırî elbet selâmetdir

⁴⁴ Zümer-53

Derûnum mülkini yakmağdadır bu âteş-i âhım
Umûrumda ye'is elvirdi Allâhdır meded-gâhım

- 7 Nedir 'âlemde sa'ı muğadder-i tahşîl-i kâm üzre
Hudâ erhamdır itmez bir kûlın gâmda devâm üzre
Döner elbetde Nâil çerh-i pür-gaddâr merâm üzre
Derûnum mülkini yakmağdadır bu âteş-i âhım
Umûrumda ye'is elvirdi Allâhdır meded-gâhım

ET-TAḤMİYÂT

4. Muhammes-i mütekerrir

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 1 Güzeller içre bir nâzik dehânım müstenedimsin
Hayâliñ dîdeden gitmek muhâldır şeh-levendimsin
Hırâmân ol şafâ-yı hâtır it servi bülendimsin
Fedâ itmek baña küfrân-ı ni'metdir efendimsin
Benimsin merdüm-ı çeşmim efendim dil-pesendimsin
- 2 Bütün cismim yanardı bir zamân mihr-i cemâliñden
Saña lâyıķ degildir geçme şûhum pâ-y-mâlîñdan
Beni dûr eyledi encâm-ı kâr devrân vişâlîñdan
Fedâ itmek baña küfrân-ı ni'metdir efendimsin
Benimsin merdüm-ı çeşmim efendim dil-pesendimsin
- 3 Neden mesrûr olayım ḥasret-i eyyâm gül-femdir
Dem-â-dem ârtmada derd-i firâķım böyle bir demdir
Cihânı sürh iden işte bu âh-ı vâh-ı kerîmdir
Fedâ itmek baña küfrân-ı ni'metdir efendimsin
Benimsin merdüm-ı çeşmim efendim dil-pesendimsin

- 4 Bu   lemd e ni   n ehl-i der  n tel  -ı mer  m oldu
 Felek memn  n olsun   adrile ta    l-i k  m oldu
 Selefde etdigim vaşla bu a  z u intik  m oldu
 Fed   itmek başına k  fr  n-ı ni  metdir efendimsin

39a Benimsin merdüm-ı     mim efendim dil-pesendimsin

  AZEL-   PERTEV P     TA  M  S-   N   L

1 Tahmis

- 1 Ey   onca dehen şanma bu   ab  m feleklenür
 Ba  r-ı mu  abbet içre dilim semeklenür
 Bezme gelince ru  ları elv  n   i  eklen  r
 Bu reşk     ri     sn    ed  da meleklenür
 Meşrebde neyleyim felek   s   d  neklen  r
- 2   em    r-i   amzeden olur mı s  nemiz teh  
 Hiç bakmaz oldu r  yımıza k  meti seh  
 Ol      -ı nev-res  de mülk-i     sn   ehi
 Ta  l  m-i fenn-i   a  k ider   u       na gehi
 G    ce de ol merdüm-i     mim bebeklen  r
- 3 K  ld   heves zülf-i y  r benim     lim teb   h
 Yağdı bu n   h felegi dölde olan s    -  h
 Te     f idince bezm-i   af  ya cilve-   h
 Ol   onca-i   ay   olur   zade nig   h
 Gülberg-i r  y   t  z u ter beneklenür
- 4 Ru  s  r-ı sim  asına   a  ı  ı perv  ne ider
 Sevd  -y   zülf-i y  r beni eyledi derbeder
 Bizimle   te  -i   a  k ser-be-ser k  bre gider
 Eyler   ar  b   ır  a sar  y dilim keder
 Seng-i sitemle k  se-i     mr  m derklen  r

- 5 Bî-hûde oldu dil ol mâh-rûya mübtelâ
 Yâver olur mı baht-ı siyâh bilmezem baña
 Dest ırmış iken dâmen-i vaşla Nâilâ
 Fırkat şebinde Nâil o mihr ü yedin cüdâ
 Âh eylesem şerâre aşkıım fişeklenür

DER-MUHAMMES BERÂ-YI MUĞÂBELE-İ AGYÂR

5. Muhammes-i mütekerrir

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 39b 1 Bildim ey kalb-i za'îf seng ü timürden peksin
 İtme ağıyâra gâzab tohm-ı fesâdın eksin
 Mazhar-ı la'net olub küfrine bir taş dıksin
 Beni zem eyleyenîñ âğzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâbe kıyâmet çeksın
- 2 Kimseniñ ğadrine râzı degilim âlemde
 Kazdığı çukra düşer kâ'idedir âdemde
 Şımf-ı fişâl yitirir dînini âhır demde
 Beni zem eyleyenîñ âğzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksın
- 3 Naşş-ı Qur'ânda buyurdı o Kerîm lâ-yağteb
 Hocalardan buni gûş eylemediñ mi ne aceb
 Âcırım şûretiñ insân gibidir müfsid leb
 Beni zem eyleyenîñ âğzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksın
- 4 Adlini eyleme inkâr o Raḥîm Ḥallâkın
 Ey münâfık seni rüsvây ider ol ahlâkın

Şol taraftan virülür rûz-i cezâ evrâkıñ
 Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksın

- 5 Dilerim hâzret-i Hakk'dan seni nâ-şâd olasın
 Lâne-i bûm olarak âleme berbâd olasın
 Rûz-i maşşerde rezîl derd ile feryâd olasın
 Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksın

- 6 Benim ol müntesib-i bâb-ı tarîk-ı Mevlâ
 Var ümîdim ki olam lûtf-ı ebedle ihyâ
 40a Bî-günâh faşl ideni eylesün Allâh icrâ
 Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksın

- 7 Bî-cürüm dahl ideni Kâdir-i Kayyûm Kâhhâr
 Düşürüb vâdi-yi derde kıla gamda bî-zâr
 Kudretin zâhir ide Şâni'-ı Hayy u Cebbâr
 Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksın

- 8 Acaba var mı seniñle aramızda ülfet
 Bir yere meclis olub eylemediñ ünsiyet
 Niçün itdin beni bî-hûdece zem ey la'net
 Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin
 Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksın

- 9 Hüsni ef'âlîma şâhid-i vükelâ vü a'kal
 Mesned-ârâ-yı cihân mâ-şaşal-ı mülk ü melel
 Pek muhıll düşdi bu fı'liñ hele ey şûm heykel
 Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin

Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksin

10 Mü'minim tâbe seher nağme-keş-i yâ hûyım

Emr-i teslîmde çevgân-ı kazâya mûyım

İşte dağl eyleyene şâ'ir-i mu'ciz gûyam

Beni zem eyleyenin âğzını katır tepsin

Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksin

11 Var mıdır bende haşâ hâlimi icmâl itdim

Cem' idüb şimdi derûn âhını bir kâl itdim

Nâilâ şıdkıle tîr-i dili irsâl itdim

Beni zem eyleyenin âğzını katır tepsin

Bî-devâ derde düşüb tâ-be kıyâmet çeksin

MUKATTA'ÂT

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

V V - - V V - - V V - - V V -

- 40b 1 Gördüğüm derd ü şevki hele ta'rîf idemem
Sâgar-ı hûn gibi biñ kerre boşaldım töldü
Elime girmedi bir ip ucu bu 'âlemde
Tâlî'm görmek için dûrbine muhtâc oldum

Kıta

- 2 Merkez-i aşka duğûl itdigime pişmânım
Bulmadım meclis-i ârâmı rakîbden hâlî
Kudretiñ var ise gir bey' ü şirâyâ Nâil
Şimdi cevher gibi kâlâ-yı vişâl pek gâlî

Kıta

Fâ-ilâtün/Fâ-ilâtün/Fâ-ilâtün/Fâ-ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

- 3 Derdimiz pesdir felek incitme Allâh aşkına
 Merdüm-i çeşm hayâlinden cüdâ Mecnûn benim
 Seng-i ta'n-ı düşmenân mecrûh itdi sînemi
 Hûn ile dil kâsesi lebrîz olan maḥzûn benim

Kıṭ'a**Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilün**

v v - - v v - - v v - - v v -

- 4 Bî-fütûr sa'y ile tahşîl olunur ba'z ḥuşûş
 Her işin var imiş âlemde suhûletli güci
 Zîrden rifâta terfî'a sebep lâzım imiş
 Pek şarıl destîne gerdûn verir ise ip uci

Kıṭ'a**Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün**

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 5 Hele sermet-i maḡrûr olmadan pek ihtirâz eyle
 Nevâziş şâhibi ehl-i himemler bed zebân olmaz
 Seng-i ta'n-ı düşmenân mecrûh itdi sînemi
 Hûn ile dil kâsesi lebrîz olan maḥzûn benim

Kıṭ'a**Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilâtün/Fe-ilün**

v v - - v v - - v v - - v v -

- 6 İtmeyen cânını cânân yoluna şarfa himem
 Hâl-i sâbıkda kalur maṭlaba mazhar olamaz

41a Hîzmet-i şadıkâ ol ḥâcet-mendâne niyâz

İbtidâ ağlamayan âhır-ı kârda gülemez

Kıta

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

v - - - v - - - v - - - v - - -

- 7 Yazılmış levh-i takdîr-i Hudâda cümleñiñ kârı
 Seniñ tedbîriñe çerh-i sitemkâr işde hâcet yok
 Cihânı sû-be-sû süzdüm bu gün ben çeşm-i ıbretten
 Birinde şâbit ü kâim olur hiçbir ʿalâmet yok

Kıta

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 8 Beni terk eyledi mi yâr-ı sitemkâr bilemem
 Gelmedi hânemize bir iki gündür kaçâ
 ʿAhdim olsun ki güzel meclisime gelmez ise
 Çekeyim bir nefere kûyına Rüstem-âsâ

Kıta

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - - v v - - v v - - v v -

- 9 Şahn-ı gül-zâre hırâm eyle güzel mevsimidir
 Şâf şâf oldu açıldı gül-i şad-berg-i cihân
 Gunceler tükmelerin çözdü seniñ maqðemiñe
 İntizârıñla bütün sînesini açdı hemân

Kıta

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - -   v v - -   v v - -   v v -

- 10 Dile râhat mı verir vesvese-i fikr-i râkîb
 Oldı bu mülk-i derûn mazhar-ı renc-i ağıâr
 Nâ-tüvânlık o kadar kalbimi bî-tâb itdi
 Kalkamaz koltuğuna girmiyecek himmet-i yâr

Kıt'a

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - -   v v - -   v v - -   v v -

- 11 Seni maşşerde gazâlî ile vezn itmezler
 Saña lâzım olan akrânıña fâ'ik olmak
 Merd olan idecegi lutfâ nedâmet itmez
 Eshiyâ 'âdetidir Hâteme lâhik olmak

LUĞAZ

Fe'ilâtün/Fe'ilâtün/Fe'ilün

v v - -   v v - -   v v -

- 41b 1 Nedir ol nâdire bir şey-i 'acîb
 Câmı yok çeşmi görür emr-i ğarîb
- 2 Eli yokdur ayağı yok dizi var
 Ba'zı yerlerde ider câ-yı qarâr
- 3 Görse bir şûh cihânı neyler
 Der-'akeb meclisine cezb ider
- 4 Giceler şubha deġin mestûrdur
 Görür ammâ ki çeşmden dûrdur
- 5 Yüzi üstünde yatur leyl ü nehâr

Ayağa kalkamaz öyle bî-‘âr

6 Bir ocağ zâdedir ol sîm sîmâ
Mübtelâdır âña şâh ba‘zı gedâ

7 Kuvvet-i âteşi gör netmişdir
‘Âr-ı nâmûsı fedâ etmişdir

8 Çıkamaz vâkit-i şitâda her bâr
Gördiği şeyleri eyler izhâr

9 Ba‘zısı zînet ile pek mağrûr
Kimisi ‘ışmet ile ehl-i kûbûr

10 Meclis-i pâdşehi varsa eger
Âçılur gâh yatar zîr ü zeber

11 ‘Aded-i harfîni itdikde şümâr
İki yüz yetmiş iki hecineti var

12 Şimdi ‘âlemde olan dûr-endîş
Hal ider bu lûgazı bî-teşvîş

13 Nâilâ her kim iderse bunu hal
Vâkıf-ı sırr-ı cihân dinse maḥall

TÂRÎḤ-İ İTMÂM-I DÎVÂN

3.Kıta-ı kebire

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- v - - - v - - - v - - - v -

42a 1 Bâis-i nuṭkum hemân ‘Abdulmecîd’iñ luṭfıdır

Eyledim tahdîs-i ni‘met hâmemi silk ü beyân

2 Haqq bilür kim hâtıra gelmezdi tertîb eylemek

İltifât-ı şâh-ı ‘âlem kıldı teşvîk-i lisân

3 Her ne inâtak oldı ise mâ-hazar kayd eyledim

‘Âleme olsun hemân âşârımız naqş-ı zebân

4 İşde bu tertîbe cür‘et bir teşekkürdür murâd

Var ise nokşânımız ‘afv eylesün şâh-ı cihân

5 Bir düşür ka‘-ı zebânda böyle târîh Nâilâ

Hâşre dek dîvâncemiz bir yâd-gâr olsun hemân

□∂_9 ε<□_# ψζ<ξ∀ □φ9_∀□ πO5η-□□ η∀
□_Ω; □ξK7□~ □_6□_< η∀ ı8 ψΔ9~ξ<□ □□ □ηΛ&

SONUÇ

“Nâil Abbas Paşa’nın Hayatı, Sanatı ve Divanının Transkripsiyonlu Metni” adlı bu çalışmamızda, şimdiye kadar hakkında herhangi bir araştırma yapılmamış olan Nâil

Abbas Paşa'nın hayatı ve edebî kişiliği divanının incelenmesi sonucu elde edilen bilgiler ışığında aydınlığa kavuşturulmaya çalışıldı; eldeki tek nüshadan hareketle transkripsiyonlu metni ortaya konuldu

Çalışmamız esnasında, şair hakkında bilgi veren az sayıda kaynak olduğu, bunlarda da sınırlı bilgilerin bulunduğu tespit edildi. Bu kaynakların en önemlileri, “Fatin Tezkiresi” ile “Sicil-i Osmanî”dir. Sadece ismini zikretmekle yetinen diğer bir takım eserler mevcut ise de bunlar da kaynak olarak “Fatin Tezkiresi” ni göstermektedirler.

Çalışmamızda şu tespitler yapıldı:

1.Nâil Abbas Paşa Divanı'nın şu an bilinen tek nüshası, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Bölümünde 5588 numaraya kayıtlıdır.

2.Nâil Abbas Paşa Divanı, 985 beyit, 57 bent, 11 kıtadan oluşmaktadır.

3.Nâil Abbas Paşa Divanında, 102 gazel, 18 kaside, 3 kıta-i kebire, 1 tahmis, 5 muhammes mütekerrir, 2 müseddes mütekerrir, 1 lügaz mevcuttur.

4.Nâil Abbas Paşa, şiirlerinde yabancı kökenli kelimelere yer vermiştir. Örnek seçilen iki beyitte kullanılan 26 kelimenin 4'ü Türkçe (yüzde 15,4), 11'i Arapça (yüzde 42,3), 11'i Farsça'dır (yüzde 42,3):

Mâ-ḥaşal ḥûn-ı ciger 'arz eyledim ol âfete

Ârzu-yı vaşl içün dâim müheyyâdır o şûḥ G.24/4

Rû-yı arzıñ pâdişâhi hem Hudâ'nıñ zıllıdır

Dâimâ luṭfî cihân maḥlûkına gevher-feşân K.8/3

5.Tezin giriş kısmında Nâil Abbas Paşa'nın hayatı, sanatı ve divanında kullandığı edebî sanatlar anlatıldı. Birinci bölümde divan şekil ve muhteva bakımından incelendi. İkinci bölümde ise transkripsiyonlu metne yer verildi.

6.Divanda bazı metinlerin eksik bazı metinlerin de ise fazla ifadeler tespit edildi.

58. gazelde eksik mısra;

Şimdi mir'âtı emelden görünür mi şûret

Düşdi nâ-ehl eline işde o kâlâ-yı neşât G.58/4

Beni ḥayrân-ı ḡam itdi bu ḡadrḥâh gerdûn G.58/5

.....

81. gazelde eksik hece;

Ey şûfî şâfî iseñ aldanma(kıylu) kıâlina.....

Hor olur mağrûr olan kürk-i kabâ vü şâlina G.81/1

Küntü kenziñ sırrına vâkıf iseñ meydâna gel

İşde ben girdim o mûtû remziniñ dîvânına G.81/2

85. gazelde fazla hece;

Olmaz devâmı esb-i merâmıñ sibâkda

Qalmaz müdâm hemîşe devr-i felek bir siyâkda G.85/1

Yâr itdi sefer-i gamı oldı muķîm dil

Dost göcdi yâdigârı kıaldı yataķda G.85/2

olduķu tespit edildi.

7.Nâil Abbas Paşâ Divanında gördüğümüz ilginç bir özellik de 5 ile 97 ve 8 ile

89. gazeller birbirleri ile tamamen aynı olup, sadece rediflerinin ayrı olmasıdır:

Beni bî-hûde tekdîr itmegi muṭtâd itmişdir

Raķîb bî-vefâ bir bed-meniş bed-nâmdır hâlâ G.5/2

Beni bî-hûde tekdîr itmegi muṭtâd itmişdir

Raķîb-i bî-vefâ bir bed-meniş bed-nâmdır şimdi G.97/2

Gülistân-ı cemâl-ı revnaķ-efzâsında ol şûhıñ

Naķam perdâz-ı feryâd olmadık bülbül mi var hâlâ G.8/3

Gülistân-ı cemâl revnaķ efzâsında ol şûhıñ

Naķam perdâz-ı feryâd olmadık bülbül mi var şimdi G.89/3

Nâil Divanında 2. kaside ile 12. gazel ise tamamen birbirinin aynıdır.

Beni bir ferde muḥtâc-ı ʿözl-ḥʿân eyleme yâ Rabb

ʿÎnâyetle kerem kıl dîde giryân eyleme yâ Rabb K.2/1

Yerim bâķ-ı gülistân eyle luṭfuñla Ḥalîl-âsâ

Cenâh-ı maķşadım dâim furûzân eyleme yâ Rabb K.2/2

8. Nâil Abbas Paşa Divanında K.1, G.6, G.10, G.19, G.27, G.76, G.78'in vezinlerinde problem olduğu tespit edildi.

9. Nâil Abbas Paşa, bir devlet adamı olduğundan şiirlerinde sosyal konulara da yer vermiştir. 17. kasidede bir hırsızlık olayını anlatmış, rüşvet ile ilgili şunları söylemiştir:

Der-i rüşvet kapanub üstüne kurşun ağıdı
O yolun bâbını kimler açar anı bilemem K.17/43

Nâil, şiirlerinde halk deyişlerini ve ağzını kullanmıştır:

Bildim ey kalb-i za'îf seng ü timürden peksin
İtme ağyâra gâzab tohm-ı fesâdın eksin
Mazhar-ı la'net olub küfrine bir taş diksın
Beni zem eyleyenin ağzını katır tepsin
Bî-devâ derde düşüb tâbe kıyâmet çeksın Muh. Müt.5/1

Nâil, vasat bir şairdir. Ancak güzel ve rahat söyleyişleri de vardır.

Ey şûh-ı cefâ-cû güzeller güzelisin
‘Âşıklarının hüsnile darb-ı meşelisın G.76/1

‘Âleme geldik gelelden merd-i himmet bulmadık
‘Âcizâne rahm ider şâhib mürüvvet bulmadık G.64/1

Bir dilbere bend ol ki belâdır dimesünler
Bir âfete çâk ol ki cezâdır dimesünler G: 38/1

Sonuç olarak Nail Abbas Paşa, devlet adamı ve 19. yüzyıl divan şairidir.

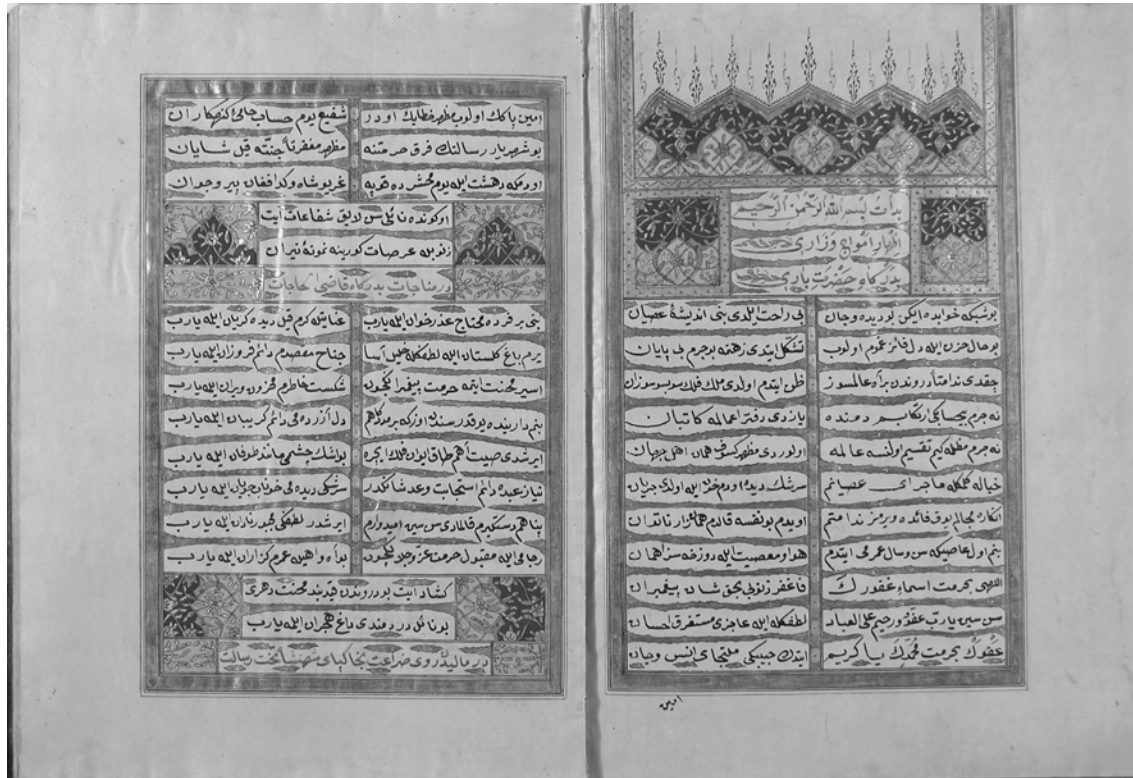
KAYNAKLAR

Ahmed Vefik Paşa. Lehce-i Osmanî, İstanbul, 1306

- Ali Seydi. Resimli Kamus-i Osmanî, İstanbul, 1324
- Ali Canib. Edebiyat, İstanbul, 1926
- Ali Cemaleddin. Aruz-ı Türkî, İstanbul, 1291
- Ali Şir Nevai. Mizan'ül- Ezvan (nşr. Kemal Eraslan), Ankara, 1993
- Ateş, Ahmed. Gazel, İA, IV, (1947), s.730-733
- Banarlı, Nihat Sami. Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, I-II (1971-1979).
- Çavuşoğlu, Mehmed. Divan Şiiri, TDI, nr. 415-417 (1986), s.1-16.
- ....., Necati Bey Divanının Tahlili, Kitabevi, İstanbul, 2001
- ....., Yahya Bey Divanı, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, İstanbul, 1977
- Divan-ı Nail Abbas Paşa, İstanbul Üniversitesi Ktb. TY. No. 5588
- Devellioğlu, Ferit. Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Ankara, 1962
- Ebuzziya Tevfik. Lûgat-ı Ebuzziya, İstanbul, 1306
- El-Acluni. Keşfü'l-Hafa, Beyrut, 1309, C.II, s.36
- Ergun, Saadeddin Nüzhet. Divan Edebiyatı ve Mazmunları, Gençlik, İstanbul, 1928, s.6-9.
- Fatin Efendi. Fatin Tezkiresi, İstanbul, 1271
- Gökyay, Orhan Şaik. Klasik Türk Edebiyatı, 12, İstanbul, 1981
- Gölpınarlı, Abdülbaki. Divan Edebiyatı Beyanındadır, İstanbul 1945
- .....,Eski Edebiyatımız, Ulus, Varlık, 1959
- İlaydın, Hikmet. Anadolu'da Klasik Türk Şiirinin Başlangıcı, TDI, nr. 277
- İpekten, Haluk., İsen, Mustafa., Toparlı, Recep., Okçu, Naci. ve Karabey, Turgut. Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü, Ankara, 1998
- ....., Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri, Ankara, 1985
- İz, Fahir. Divan Şiiri Eski Türk Edebiyatında Nazım, I-II, İstanbul, 1967
- Kadri, Hüseyin Kâzım. Büyük Türk Lügati, I-IV, İstanbul, 1927.
- Kaplan, Mehmet. Divan Edebiyatı, Hisar, Ankara, 1972
- Kocakaplan, İsa. Açıklamalı Edebî Sanatlar, İstanbul, 1992
- Kocatürk, Vasfi Mahir. Türk Edebiyatı Tarihi, Ankara, 1970
- Köprülü, Fuad. Türk Edebiyatı Tarihi, İstanbul, 1921
- ....., Aruz, İA, I,1942
- Levend, Agâh Sırrı. Divan Edebiyatımızın Başlıca Ürünleri, TDAY, 1972

- ....., Divan Edebiyatı Kelimeler ve Remizler, İstanbul, 1927
- ....., Türk Edebiyatı Tarihi, Ankara, 1999
- Mehmet Nail Tümen. Tuhfe-i Naili, C. 2, Ankara, 2001, s.1000
- Mehmed İzzet. Tashih'ül-Galatat, İstanbul, 1302
- Mehmed Celal. Osmanlı Edebiyatı Numuneleri, İstanbul, 1312
- Mehmed Süreyya. Sicil-i Osmanî, C.3, İstanbul, 1311
- Mengi, Mine. Divan Şiiri ve Bıkr-i Mana, Dergâh, İstanbul, 1991
- Muallim Naci. Istılahat-ı Edebiye, İstanbul, 1307
- ....., Lûgat-ı Naci, İstanbul, 1317-1322
- Nazima (Ali)-Reşad. Mükemmel Osmanlı Lügatı, İstanbul, 1318.
- Olgun, İbrahim. ve Cemşid, Dıraşan. Farsça-Türkçe Sözlük, Ankara, 1984
- Onan, Necmettin Halil. İzahlı Divan Şiiri Antolojisi, İstanbul, 1940
- Onay, Ahmed Talat. Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar, Ankara, 1992
- Pakalın, Zeki. Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü, C. 3, İstanbul, 1946-1956
- Pala, İskender. Ansiklopedik Divân Şiiri Sözlüğü, I-II, İstanbul, 1989
- ....., Divan Şiirinde Harflerin Ele Alınışları, Milli Eğitim, nr. 1989
- Salahi (Mehmed). Kamus-i Osmani, İstanbul, 1313
- Sefercioğlu, Nejat. Nev'i Divanının Tahlili, Ankara, 1990
- Şardağ, Rüştü. Klasik Divan Şiirimiz, İstanbul, 1976
- Sevük, İsmail Habip. Edebiyat Bilgileri, İstanbul, 1942
- Şemseddin Sami. Kâmûs-ı Türkî, İstanbul, 1317
- Tahirü'l-Mevlevi. Tedrisat-ı Edebiyeden Nazım ve Eşkâl-i Nazım, İstanbul, 1329
- Tarlan, Ali Nihad. Şeyhî Divânını Tedkik, I-II, İstanbul, 1934-36
- ....., Zati Divanı, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, İstanbul, 1970
- Tolasa, Harun. Divan Şiiri, TDEA, II, 1977
- ....., Ahmed Paşanın Şiir Dünyası, Ankara, 1973
- Uzun, Mustafa Divân Edebiyatı, TDEA, II, 1977
- Vehbi, Sümbülzade. Tuhfe-i Vehbi, İstanbul, 1251

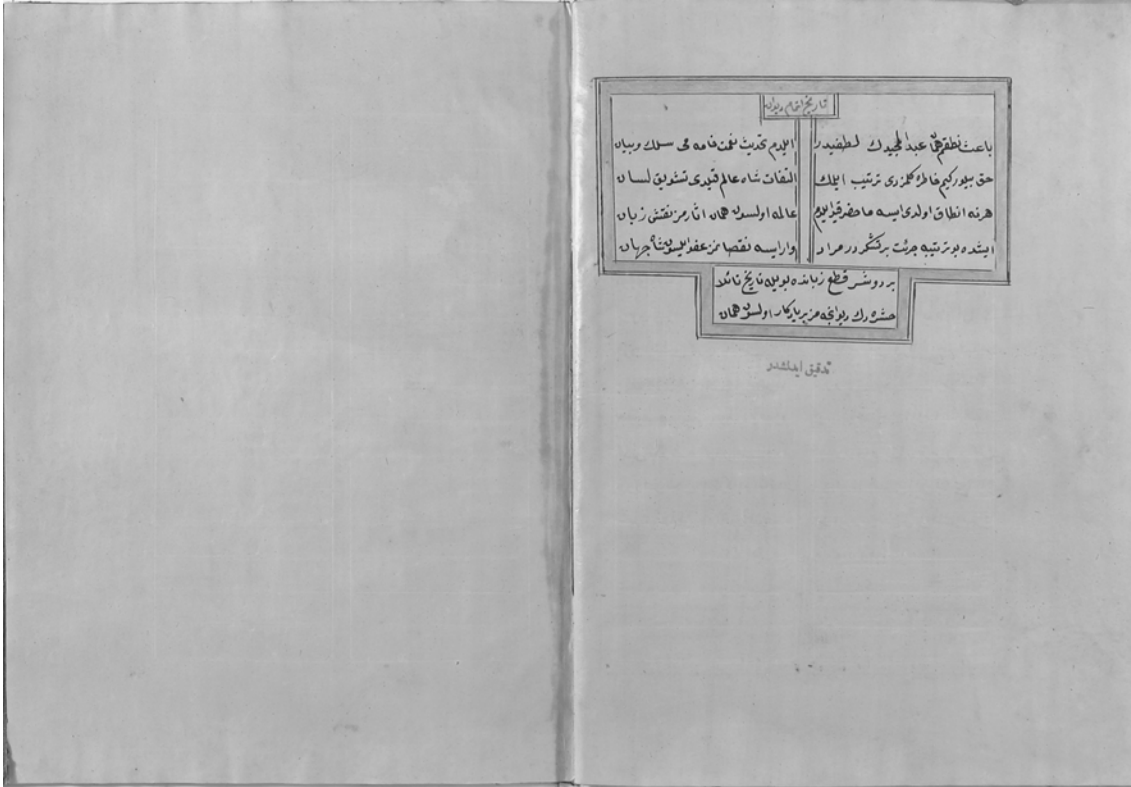
Metin örnekleri:

Varak: 1a-1b

<p>صداقت و دوستی مستتر در صفت دلدرد بوقی برات غدا ناله حسن سیر دمنش</p>		<p>مخ فدر کتساب قدر و صفت بزر اصل امانه در دست و ساند عرض</p>	
<p>عقد خاطر ایله یاره مدودت پویش بوش نظم غم اولوب و صفت منت بدش ایمن</p>		<p>س سیدار بحسب ایلک و جود اقیانه راکت در یارده آتق کسب ساجد عرض</p>	
<p>روز و شب بیلن شوریده کی ایه ایلک سوزن ناله دل آتق حسرت پویش ایمن</p>		<p>رحم مادرده بیکونه عزم و رفتار ایلک عاله کلکده آتق رفع صاند عرض</p>	
<p>تو بایم موی میانی دیوالا قابیته کولک نکه چشم ایلده بزه رغبت پویش ایمن</p>		<p>مزعت الیظه نامل بیلم مکیدر خبر اکنده هزله سق و کسب پویش</p>	
<p>دسترس اولق ایلده میوه و صفت یاره طبع خاصه و شوب رطل تحت پویش</p>		<p>وصی بندن درانی بولیه پویش بزر برکاه انقاز چشم جانانده عرض</p>	
<p>ناله ناله صفت سینه بی برقت ایلیم کفت کوی لب دلدرد منت پویش</p>		<p>درکه احسا کله طبعیه براسبا بدر دیده عشا قدره جاری اولق کانه عرض</p>	
<p>احرق الصبا</p>		<p>کوردیک آواره بی بسته صانه لکله صافی فخر ایلده عیبه عشا عرض</p>	
<p>موجب جبه و سلامت اولدر انسانه عرض روابط اولشدر جبهانه پاک دامانه عرض</p>		<p>کیمسه لجن ری عشق ناله جبهه سیر مطلب و صحت راکت دوش خزانده عرض</p>	
<p>طالبه محضه در ایلده تحقیق شیه شخ موجب و صفت اولدر انجام جانانه خلدور</p>		<p>الحرق الطاء</p>	
<p>امر عشقه بیلن سوزن ایشلدن روز و شب آه ایلده کلن جدا مکانه خلدور</p>		<p>دوشدی حصه مه عالمه بیجی نشاط بشهری خانه آملزه پای نشاط</p>	
<p>ناله هر برامره مغزیت شیطانی دوشنای بری ایلدی واری خزانده عرض</p>		<p>بخی دور الیه چشم فرجه اعیار ایلم خاب حضور مرده تماشا نشاط</p>	
<p>الحرق الصبا</p>		<p>قوامی موج عزم خاطر محب بیره کیمه ری دست دله دام صحرای نشاط</p>	
<p>جهره اصیه به انتاده کاهدر عرض عزیز ایلدی بیاندن اشرف دلدرد عرض</p>		<p>شندی مرآت ایلده کوریندری صورت دوشدی نا اهل الیه ایشره اولدر نشاط</p>	
<p>بخی صید غمی پویشی بودر رطل و کوردور</p>		<p>بخی صید غمی پویشی بودر رطل و کوردور</p>	

Varak:42a-42b

ÖZGEÇMİŞ

06.06.1974 yılında Erzurum'un Pasinler ilçesinde doğdu. İlk ve orta tahsilini bu ilçede, lisans eğitimini ise Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünde yaptı. Hâlen Kazım Karabekir Endüstri Meslek Lisesinde müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.